

[31st March 1958]

VII—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—VOTING OF
DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE.

(2) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MICELLANEOUS

(3) DEMAND XXXIII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது Land Revenue Demand மீது விவாதம் நடக்கும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணை மட்டும் பிரேரிக்கப்பட்டு அதன்பேரில் எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் பேசலாம் என்று எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மான்யக் கோரிக்கையை பிரேரணை செய்ததும், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் தம்முடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்கலாம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There are three Demands. May I move all of them?

MR. SPEAKER : The hon. Member, you can move all the demands.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move :

(1) ' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue Department '.

(2) ' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous '.

(3) ' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars '.

Sir, I do not think there is much for me to say by way of preliminary remarks under these three heads of demands because Demand XI refers to District Administration which is of a routine nature. There is nothing special to say about it. With regard to Demand XXXIII—Compensation to Zamindars, hon. Members are aware of the fact that on account of the passing of the Estates Abolition Act, certain amounts as compensation have to be paid to the Zamindars. This demand refers to that. Then with regard to Land Revenue Department I wish to explain that in Madras the practice is that the greater part of the costs of collection and administration of land revenue is not debited to the major head as the work is performed by the district staff of the Revenue department the cost of which is debited to the head ' 25. General Administration, District Administration which is included under the Demand XI. Only expenditure incurred exclusively in connection with the administration of the Land Revenue is debited to the major head connected with Land Revenue. I will just mention the heads under which the money is spent under the particular head Demand I—Land Revenue.

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

Survey and settlement record operations and expenditure has been incurred in connection with the Zamindari Estates and expenditure has also been incurred on the department of land records, assignments and compensations and with regard to building up of a fund on account of the abolition of Zamindaris, as also for charges incurred in England for technical stores purchased there. This expenditure comes under Land Revenue, but in other States it is different. The major part of the expenditure is covered under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.

Sir, after the hon. Members have spoken, I shall reply.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue.”

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

“ That the allotment of Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue—be reduced by Rs. 100.”

SRI S. M. ANNAMALAI : Point of order, Sir. ஸ்டேட்மென்ட் ஒன்றும் இல்லையா ?

MR. SPEAKER. ஸ்டேட்மென்டு ஒன்றும் இல்லை, அங்கத்தினர்கள் பேசியபின் தான் பதிலளிப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

“ That the allotment of Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

“ That the allotment of Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The motions and the cut motions are before the House for discussion. How long will the Hon. Minister take to reply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Forty-five minutes, Sir.

[31st March 1958]

*SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த லாண்டு ரெவின்யூ மான்யத்தின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்குள் இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றியும் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று அதிகமாகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் நிலச்சீர்த்திருத்தத்தை பொறுத்த வரையில் நம்முடைய சர்க்கார் அவசரமாகவோ, அவசியமாகவோ செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலேயே இந்தப் பிரச்சனை விவாதத்திற்கு வந்தபோது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது புதிதாக ஒரு சட்டம் வரப்போவதாக காணப்படுகிறது. மேலும், நிலங்கள் வாங்குவதைத் தடை செய்யப்போவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது அவசியம் இல்லாத ஒரு சட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் நிலம் வாங்குவதைக் குறித்து சட்டம் அவசியம் இல்லை. அபரிமிதமாக, குவியலாக நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இன்றைக்குத் தம்முடைய நிலங்களை பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டியது இப்போது அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய சட்டம். சமீபத்தில் கூட ஆந்திர சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரியான நிலம் வாங்குவதைத் தடை செய்ய வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவரவருவது உண்மையில் நிலச்சீர்த்திருத்தத்தை டிலே செய்யக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மறைமுகமாகச் செய்வதைவிடுத்து உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தையே கொண்டு வந்து பெருமை அடையவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணை—குளங்கோர்வை சம்பந்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பிரச்சனைப்பற்றி நான் 7, 8 முறைகள் பேசியிருக்கிறேன். இது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் பிரச்சனை. இவை முன்பு ஜமீன்தார்களிடையே பிரதேசமாக இருந்தது. ஜமீன் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய குளங்கோர்வை நிலங்களில் இருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் கொடுத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக இது ஒரு பிரதேசத்தின் பிரச்சனையாக இருந்தபோதிலும் இது மிகமிக முக்கியமான பிரச்சனையாக கட்டந்த ஒரு சில ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிற தென்று வற்புறுத்திப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் சென்ற தடவை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி சர்க்கார் முடிவான கொள்கைக்கு வந்துவிட்டார்கள். இதைப் பற்றி நான் சொல்வதற்கில்லை. அவைகள் கண்மாய்களைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலங்கள். அதுகுறித்து ஏற்பட்டாலும்கூட வெளியேற்றவேண்டுமென்ற ஒரு விஷயத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். சொன்னது மட்டும் அல்லாமல் வெளியே கூட்டங்களில் பேசும்போதும் இதே கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். 1952-ம் வருஷத்தில் வெளியான புள்ளிவிவரங்களின்படி ராமநாதபுரம் ஜமீனில் 1,082 குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மூலம் தண்ணீர் பாயக்கூடிய நஞ்சை நிலங்கள் ஒரு லட்சம் சொச்சம் ஏக்கர்களாகும்.

சிவகங்கையில் கண்மாய்களில் அவ்வளவு அதிக விவசாயம் இல்லை. ராமநாதபுரத்தில் கண்மாய்களில் இரண்டிலிருந்து ஐந்து ஏக்கர் வரைக்கும் விவசாயம் செய்து வருவது அதிகம். இது கிட்டத்தட்ட இருநூறு, முந்நூறு வருஷங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. இப்போது கண்மாய்கள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருந்து வருகிறது. ஜமீன்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு இந்தக் கண்மாய்களை நன்றாகச் செப்பனிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடும் என்று அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த நிலங்களில் இருந்து இப்போது வெளியேற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தத் தண்ணீரைப் பரவலாக மூன்று, நான்கு மாதங்கள் வரைக்கும் எடுத்து நடவு நடுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் கண்மாய் அமைப்பு எப்படியென்றால் மூன்று பாகம்

31st March 1958] [Sri K. Ramachandran]

கரையும், ஒரு பாகம் நிலமுமாக இருக்கிறது. அந்த கிராமத்துப் புஞ்சை நிலங்களோடு—குளத்தோடு சம்பந்தம் கொண்டதனால் குளங்கோர்வை நிலங்கள் என்று சொல்வது. இந்த நிலங்களில் இருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவது பெரிய பிரச்சனை. முதல் மந்திரி அவர்கள்கூட திருவாடானைப் பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது இதன் முக்கியத்தை உணர்ந்து இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். திருவாடானை தாலுகாவில் மட்டும் 16 ஆயிரம் ஏக்கரா.....

THE HON. SRI K. KAMARAJ : கனம் அங்கத்தினர் தப்பாகச் சொல் கிறார் என்று நினைக்கிறேன். திருவாடானை தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சர்வே பண்ணி முடியவில்லை. ராமநாதபுரம் பற்றித்தான் நான் சொன்னேன்.

***SRI K. RAMACHANDRAN :** ஆம், ராமநாதபுரம் தாலுகாவில் மட்டும் 16 ஆயிரம் ஏக்கரிலிருந்து விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கே பாதி மணல் பிரதேசம். பாதிதான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. திருவாடானை தாலுகாவில் இதை விட அதிகமாக இருக்கும். திருவாடானை, முதுகுளத்தூர், ராமநாதபுரம் இது போன்ற நான்கு தாலுகாக்களில் மட்டும் ஒரு லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டால். இதுபற்றி ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கும், முதன் மந்திரி அவர்களுக்கும் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஸ்ரீ கக்கன் பேசும்போது என்ஜினியர்களை வைத்துப் பார்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது எப்படி இருந்தபோதிலும் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்னும் இது சம்பந்தமாக அசுபடியாக இருந்து விடாமல் உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பகுதியில் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரி வசூல் பொறுத்தவரையில் நான் ஏற் 9-40
கனவே ரூல் 40-படி ஒரு மோஷன் கொண்டு வந்திருந்தேன். அதற்கு a.m.
ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அதில் தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். அங்குள்ள நிலைமை, ஐந்தாறு பசலிகளாக வரிபாக்கி விழுந்திருக்கிறது. 99 லட்சம் வரை வரி பாக்கி விழுந்திருக்கிறது. உரம்வாங்க, மாடுகள் வாங்க, பின் புயலால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை சரிக்கட்ட கொடுத்த கடன், இக்கடன்களெல்லாம் சேர்ந்து ஏராளமான ரூபாய் கடன் விழுந்திருக்கிறது. 99 லட்சம் என்று நான் சொன்னது நில வரியில் உள்ள பாக்கியைமட்டுந் தான் சொன்னேன். அது போக மேற்சொன்ன கடன்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால், விவசாயிகளிடம் இருந்து அவைகளை வசூல் செய்ய வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம் அவர்களிடம் மனிதத் தன்மையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். அந்த பகுதிகளில் விளையக் கூடிய நஞ்சு சுமார் 20,000 ஏக்கர்கள்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த வருஷம் சுமாராக வெள்ளாமை வந்திருக்கிறது. கழிந்த மூன்று, நான்கு வருஷங்களாக வெள்ளாமை சரியாக இல்லை. புயலால் ஒரு வருஷம் எல்லாம் அழிந்து விட்டது. இந்த ஆண்டு வெள்ளாமை சுமாராக வந்திருப்பதால் அந்த 99 லட்ச ரூபாய், பின் மற்ற கடன்கள் எல்லாவற்றையும் இப்பொழுதே அவர்களிடம் இருந்து ஒரேயடியாக வசூல் செய்து விட வேண்டுமென்று இருக்கக்கூடாது. இப்படி ஒரேயடியாக அவர்களிடம் இருந்து சுரண்டிவிடலாம் என்ற மனப்பான்மை இருக்குமானால் அது மக்கள் சர்க்காருக்கு ஏற்றதல்ல. அவர்களிடம் இருந்து தடி எடுத்து வசூல் செய்யும் ஒரு நிலைதான் இன்று அங்கு இருக்கிறது. நான் அதிகாரிகளைப்பற்றி சொல்லவில்லை. மந்திரிசபை எப்படி அதிகாரம் செலுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் அதிகாரிகளும் நடக்கிறார்கள். அவர்கள் அவர்களுக்கென்று புதிதான கொள்கை ஒன்றும் வகுத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆக, அங்கு வரி வசூல் செய்ய வேண்டாமென்று

[Sri K. Ramachandran] [31st March 1958]

நான் கூறவில்லை. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் ஒரேயடியாக வசூல் செய்ய வேண்டும், ஸ்டான்டிங் கிராப்டை ஜப்தி செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வது அநாகரீகமானது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், மற்ற பாக்கிகளை, இன்ஸ்டால்மென்ட் பேவிலிஸில் வசூல் செய்துகொள்ள வேண்டும். இல்லை என்றால் அடுத்த வருஷம் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கோ அல்லது இந்த வருஷம் அவர்கள் வாழ்வதோ முடியாத காரியமாகிவிடும். ஆகவே மற்ற பாக்கிகளை இன்ஸ்டால்மென்ட் பேவிலிஸில் வசூலிக்க வேண்டும். அடுத்த படியாக புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுப்பது சம்பந்தமான பிரச்சனையை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில், அது மிகவும் டீரை ஏரியா வாகும். அங்கு, புஞ்சை நிலங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கு 20,000 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. புஞ்சை போக புறம்போக்குகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதேபோன்று அங்கு காடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகள் அழிக்கப்படாத காடுகள் அல்ல. அழிந்து விவசாயம் செய்யும் நிலையில் உள்ள காடுகள்தான் அவை. ஆகவே, ஹரிஜனங்கள், மற்றும் பொருளாதாரத் துறையில் படிப்பில்லாத மக்கள் அங்கு ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் முறையில் அவர்கள் கேட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இல்லாது அவர்களுக்கு இந்த நிலங்கள் பயிரிடக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், இந்த அரசாங்கத்திற்கு விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தால். ஆகவே, இந்த நிலங்களைக் கணக்கெடுத்துத் தாலுகாவாரியாக ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் அந்நிலங்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள பிற்போக்குத் தன்மையை சரிக் கட்ட முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கண்மாய்களைப் பொறுத்த வரையில் கால்வாய்கள் சரியானபடி செப்பனிடப்படவில்லை. இந்தக் கால்வாய்களில் தண்ணீர் வரும் நிலையில், ஜமீன்தாரி ஏரியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பதைப் பொறுத்தவரையில் 1952-ல் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபிஸரை இந்த அரசாங்கம் நியமித்து அந்த ஜமீன்தாரி ஏரியாவில் உள்ள எல்லா நிலங்களையும் பரிசீலனை செய்து கூடுமான வரையில் அந்தப் பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் உள்ள முக்கியமான திட்டங்கள், கண்மாய்களை சீர்த்திருத்தியமைப்பதும், தண்ணீர் வருவதும், அங்குள்ள விவசாயத்தைப் பெருக்குவதும் என்ற முறையில் காரியங்களை கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கண்மாய்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மூன்று நாளுக்கு ஆண்டுகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க முடியாத நிலையில் அங்கு பல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. இந்த கண்மாய்களை அழித்து நிலமாக்கிவிடலாம். அதற்குப் பதிலாக அங்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய கண்மாய்களை நல்ல முறையில் செப்பனிட அமைகளை நன்கு ஆழப்படுத்தி, கரைகள் நீளமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, அதில் தண்ணீரை நிரப்பி நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வைகை ப்ராஜெக்ட் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக்கல் பவர் தண்ணீரை மேலூர் பகுதிக்கு கொண்டு போவதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ள ஜமீன் பகுதிகளுக்குத்தான் அத் தண்ணீரின் முதல் சார்ஜ் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து வைகை ப்ராஜெக்ட்டில் ஒரு பகுதியை இந்தப் பிராந்தியங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தால்தான் இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்ய முடியும், அதோடு விவசாய உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இக்காரியங்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டுள்ளது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவினியூ மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக அநேக

ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS AND
DEMAND XXXIII—COMPENSATION TO ZAMINDARS

31st March 1958] [Sri R. Subramaniam]

சட்டங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இருந்து இப்பொழுது நியாயவாரச் சட்டம் வரையில் பல சட்டங்கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவெல்லாம், விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக நாம் அநேக சட்டங்கள் பாஸ் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் எந்த நோக்கத்துடன் இச்சட்டங்களை பாஸ் செய்திருக்கிறார்களோ அந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரிகள் கவலை காட்டுவதில்லை. இம்மாதிரி விவசாய சட்டங்களை அமுல் நடத்துகிற அங்குள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் அங்குள்ள மிராசதாரர்களுக்குத் தான் சாதாரணமாக ஆதரவாளர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் கிளான் கலவரம் ஒன்று வந்துவிட்டால் பொறுப்பெல்லாம் ஜில்லா கலெக்டர் மீதுதான் வந்து விழுகிறது. அவர் நேரில்வந்து விசாரித்தோ, விசாரிக்காமலோ, இந்த இடத்தில் கிளான் கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று போலீஸிற்கு தெரிவித்தால், அதனால் தொல்லை கொடுப்பது மிராசதாரர்களுக்கல்ல, ஆனால் தொல்லைகள் எல்லாம் விவசாயிகளின் தலையில்தான் விழுகிறது.

(Sri T. T. Daniel in the Chair.)

முதலில் அந்த நிலத்தை யார் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பது தான் மிக முக்கியம். ஆனால் அது பற்றி, கண்க்குப்பிள்ளை தவிர வேறுயாருக்கும் தெரியாது. ஆனதால் அவர் நினைத்தால் ஒரு நிலத்தின் சாகுபடிதான் இன்னார் என்று யாவரையும் விசாரிக்காமலேயே எழுதி வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆக, இவ்விஷயங்களை எல்லாம் கவனித்து, எந்த உத்தேசத்தோடு நாம் இச்சட்டங்கள் இயற்றியிருக்கிறோமோ அந்த உத்தேசம் ஈடுபடுவேண்டுமென்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் நிலங்கள் வாங்கக் கூடாதென்று நாம் சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் தேவையில்லை என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள நிலங்களையே எல்லோரும் விற்று வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்தளவில் இனி வாங்குவதற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டியதில்லை என்று சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், நாம் இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றவுடனேயே நாம் நினைத்த காரியத்தை அவர்களாகவே செய்து விடுகிறார்களே, அது நன்மைதானே என்றார்கள். நாம் சொல்லுவது என்னவென்றால், மிராசதாரர்கள் கையை விட்டு நிலம் போகும்போது, அந்த நிலம் உழவனுக்கு போய் சேர வேண்டுமென தவிர, அம்மிராசதாரர்களின் சொந்தக்காரர்களுக்கோ அல்லது மதறஸ், பாம்பே, டெல்லி, போன்றயிடங்களில் வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த நிலம் போய் சேர வேண்டும் என்பதல்ல நம் நோக்கம். ஆகவே, உச்ச வரம்பு என்று கொண்டு வரும்போது, நிலம் ஒருவரின் கையை விட்டுப் போகும் போது, அது ஒரு விவசாயினைக் கைக்குப் போய் சேர வேண்டும். அடுத்தபடியாக உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்காக பலவிதமான ஆலோசனைகளை பரிசீலனை செய்து கொண்டு வந்தாலும்கூட பெரிய குத்தகைக்காரர்களுடைய விஷயத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் முதலும் போடுவதில்லை, வேலையும் செய்வதில்லை. அவர்கள் நிலங்களை அதிக அளவில் குத்தகைக்கு எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஒரு சிறிய ஜமின்தாரர்களாக இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். குத்தகை நிலம் இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தவேண்டும். உச்சவரம்பு சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் இதைக் கொண்டுவந்ததால்தான் உச்சவரம்பு கட்டும் சமயத்தில் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் போகும். அத்துடன் கூட சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் விஷயமாக அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று அநேகமாக எல்லா மெம்பர்களும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. ஆனால் இவர்கள் தங்கள் நிலங்களை பெருவாரியாகக் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்களிடம் குத்தகைக்கு விரிவது கிடையாது. இவர்கள் தங்கள் கையில் அடங்கி இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

9-50
a.m.

[Sri R. Subramaniam] [31st March 1958]

ஆகவே இவர்கள் பெரிய அளவில் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற வர்களிடம் குத்தகைக்கு விடுவதில்லை. சிறு நில குத்தகைகாரர்களிடம், அதாவது இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறவர்களிடம் தான் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி சாகுபடி செய்கிறவர்கள் யார் என்றால் அதை நம்பியே வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் தான் அதிகம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெரிய குத்தகைக்காரர்கள் அல்ல. ஏனென்றால் இந்த சிறு நில மிராச்தார்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலங்களும் இல்லை யென்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவது கஷ்டமாக போய்விடும். ஆகவே சிறு நில மிராச்தாருக்கு நிவாரணமளிக்க சர்க்கார் முன் வரும்போது சிறு நில விவசாயிகளுடைய நன்மையையும் கருத்தில் கொண்டு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு மிராச்தார்கள் களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும்போது சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் விஷயத்தில் சில விஷயங்களை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது விவசாயிக் கூலி நிர்ணயிக்கவேண்டும். குறைந்த பட்ச கூலி வேண்டும் என்று சுதந்திரம் அடைந்த உடனேயே அதாவது 1947-லிருந்து ஒரு வருடத்திற்குள், அதாவது 1948-க்குள் குறைந்த கூலி நிர்ணய சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது கொண்டு வந்து பத்து, பதினென்று வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் அதை நடைமுறையில் கொண்டு வரும் விஷயம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அந்தந்த ராஜ்யங்களுக்கு விடப்பட்டது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விவசாயக் கூலியைப்பற்றி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. நம்முடைய சர்க்கார் எங்கெங்கு யார் யார் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்களோ, அல்லது எந்தெந்த பாக்கிரிகளில் கூலி போதவில்லை யென்று தொந்தரவு கொடுக்கிறார்களோ அங்குதான் அவர்களையும் நன்மையைத்தான் கவனிக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் இருந்து வருகிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் பொறுத்தவரையில் கவனிக்காமல் இருந்து வருகிறார்கள். சாதாரணமாக பண்ணையார் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு 75 சத விதிகம் பண்ணையாட்களே இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் இன்று தினக்கூலிகளை வைத்து வேலை செய்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்து அந்த முறையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். பண்ணையாட்கள் என்றிருப்பவர்களை நீக்கிவிட்டு அவர்களை தினக்கூலிகளாக வைத்துக்கொண்ட பட்சம் கூலி குறைவாக கொடுத்தால் போதும் என்று நினைத்து தினக் கூலிகளாக வைத்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். தினக்கூலிகளை உள்ளிருந்தோ அல்லது அங்கு கிடைக்காவிட்டால் வெளியிலிருந்தோ கொண்டு வந்து தினக்கூலிகளாக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமாக ராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து தஞ்சை ஜில்லாவில் கொண்டு வந்து வேலைக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்களுடைய கூலி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே சட்டம் செய்தாய்விட்டது, ஆனால் இன்னும் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏதோ 1954-ம் வருஷத்தில் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து ஒரு அமென்மெண்ட் கொண்டு வருவதாக சொல்லப்பட்டது. அப்படி ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பத்து வருஷ காலமாக விவசாய கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இதை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நிலங்களை அடமானம் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில் சர்க்காரும் அக்கரை காட்டி வருவதாக தெரிகிறது. ஆனால் அதிக காலதாமதம் ஆகிறது. இதற்கு இன்னும் கூடுதலான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த தாமதமெல்லாம் போட்டு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர், G.O. இவைகளையே வைத்துக்கொண்டு செய்வது தான் காரணம். மேலும், சுப்பிரமணியம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலும் அலெஸ்மெண்ட், எலியனேஷன், ரிலிங்க்விஷ்மெண்ட் இவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய போர்டு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்களை வைத்துக் கொண்டு செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதற்கென்று தனியாக ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று யோசனை கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் ஒழுங்கு

31st March 1958] [Sri R. Subramaniam]

படுத்துவதற்காக இதற்கென ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இப்போது சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் புறம்போக்காக இருப்பதாக தெரிகிறது. இவைகளையெல்லாம் அடமானம் செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கிற நிலங்களை எல்லாம் அடமானம் செய்துகொடுத்தால் உணவு பஞ்சத்தை தீர்க்க முடியும். அதற்கு அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் பல புறம்போக்கு நிலங்களில் குடி இருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டி அவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடங்களை அக்வயர் பண்ணும்போது பல விதமாக, அவைகள் எல்லாம் களம் புறம்போக்காகவும், மந்தை புறம்போக்காகவும் மாறிவிடுகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் பொது சமுதாயத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜாபிதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. வீடு கட்டி குடி இருக்கும் இடங்களை அக்வயர் பண்ணும்போது கஷ்டங்கள் ஏற்படாதவாறு அவைகளை அக்வயர் பண்ணுவதற்கு ரெவினயூ அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ரெவினயூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இப்போது ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஏரியாக்களை மராமத்து செய்துகொண்டு வருகின்றோம். அதற்காக செட்டில்மெண்டும் செய்து கொண்டு வருகின்றோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ராமசந்திரன் அவர்கள் அதைக்குறித்து பேசினார்கள். இப்போது காச்மெண்ட் ஏரியாவில் அதாவது தண்ணீர் பிடிக்கும் ஏரியாக்களை எல்லாம் புறம்போக்காக டிக்களேர் செய்துவருகிறார்கள். அதில் சில கிராமங்களில் ஒரு மாதம் தண்ணீர் பாயக்கூடிய ஏரியாக்களாக இருந்தாலும்கூட அதையும் நாம் புறம்போக்காக டிக்களேர் செய்துவருகின்றோம். ஆனால் இந்த ஏரியாக்களில் பயிர் செய்கிறவர்கள் கூடுதலும் ஏழை மக்கள்தான். குறிப்பாக நான் இப்போது சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருவது, திருவள்ளூர் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் 140 ஏக்கர் புறம்போக்காக டிக்களேர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 160 படாதார்களும் இருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் என்ற முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏரியாவானது ஒரு மாதகாலம்தான் அதில் தண்ணீர் பாய்கிறது. சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால் மூன்று வாரம் முழுவதும் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால் புறம்போக்காக டிக்களேர் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதே வரம்பில் தரவாரி கிராமத்தில் மூன்று மாதமும் தண்ணீர் இருந்தாலும்கூட பயிர் செய்து வருகின்றார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் காரணம் கேட்போது. இதில் உழுது பயிர் செய்யும்போது, எரோஷனால் இவைகள் முழுக் போகிறது. அதோடு ஹில்ட் பாரம்-மாகிவிடுகிறது. அதனால் தான் இந்த இடங்களை புறம்போக்கு என்று டிக்களேர் செய்கின்றோம் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் எந்தெந்த ஏரிகளில் கெடுதல்கள் நேரிடுகிறதோ அந்த ஏரிகளை மட்டும் நாம் இவ்வாறாகச் செய்யவேண்டுமென்று சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றும் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும். நாம் ஒரு புறம் “குரோமோர் புட்” என்று சொல்லி வருகிறோம். 150 ஏக்கர் இப்படி விடப்பட்டால் 100 ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சல் ஏற்படுகிறது. நாம் இப்போது சாகுபடியில் இருக்கும் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யாமல் விடுவது மிகவும் பாதிக்கக் கூடிய விஷயம். ஆகவே, இதை எப்படியாவது திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று நானும் சர்க்காரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரம்பாக்கம் என்பது அந்த கிராமத்தின் பெயர்.

இப்போது சர்க்காரிலே துரிதமாக அதிக முயற்சி எடுத்து வரி வசூல்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்; 61-ம் பசலிலிருந்து சல்லிச வசூல் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக சிறிய கிராமத்தில்கூட 20,000, 30,000 ரூபாய் வரை பாக்கி நின்று

[Sri V. Govindaswami Naidu]

[31st March 1958]

விட்டது. அந்த பாக்கி பூராவையும் இந்த வருஷம் எப்படியாவது வசூலிக்கவேண்டும் என்று உத்திரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கூட 500 ரூபாய் வரை பாக்கியிருக்கிறது. அந்தத் தொகையை மொத்தமாகக் கட்ட முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயினுடைய வீட்டிலும் இருக்கிற சாமான்களை ஜப்பி செய்து அவர்களை ஏராளமாக துன்பத்திற்கு ஆளாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து சில உத்திரவுகளைப் பிறப்பித்து, ஒரு திட்டம் வகுத்து, இந்தப் பசலியிலே கட்டவேண்டிய பணத்தை வசூலித்து, மற்ற பாக்கியை ஓரளவுக்கு இன்ஸ்டால்மெண்ட் ஸிஸ்டத்தில் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரிச் செய்ய வேண்டியது மிக அவசியம். ஏனென்றால் இன்று எல்லோரும் கருதுகிறோம் ஜனநாயக சர்க்காரிலே, 61-ம் பசலி, 62-ம் பசலியிலிருந்து வசூலிக்கவேண்டியதில்லை என்று சொன்ன போதே ஜனங்கள் என்ன நினைத்தார்கள் என்றால் இந்த வருஷம் கட்டவேண்டாமென்று நினைத்தார்கள். அப்படி எல்லோரும் கட்டவேண்டாமென்று கூறும்போது, இப்போது ஏராளமான பணம் கொடுக்கும்படி இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது இந்தப் பசலிக்கு வசூலிக்கவேண்டியதை மட்டும் எப்ரலுக்குள் வாங்கிக்கொண்டு பாக்கியை கொஞ்சம் தாமதமாக, இந்த வருஷத்திற்குள் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைத் தவிர, இப்போது நமது ஸிஸ்டம் ஆப் ரெவின்யூ, ரெவின்யூ இலாகா பொருத்தமட்டில் பழைய முறையாகவே தான் இருக்கிறது என்று அமைச்சர்கூட இப்போது சொன்னார்கள். அதனால், அதைப் பற்றி அதிகம் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது சர்க்காரிலே தாசில்தார், டெபுடி கலெக்டர், டெபுடி தாசில்தார் இவர்களுடைய வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஏதாவது ஒரு மனு போனால் அந்த மனுவிற்கு பதிலே கிடைப்பதில்லை. ரெவின்யூ தரப்பில் ஒரு மனுவிற்கு பதில் வர ஒரு வருஷம், 2 வருஷம் ஆகிறது. அப்படி அந்த அதிகாரிகளிடத்திலே சென்று என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டு அங்கிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் சென்று, எங்கெங்கே பேப்பர் செல்லுகிறதோ அந்த இடமெல்லாம் சென்று ஆவன செய்தால் குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷம் ஆகிறது. அம்மாதிரி டிலே இல்லாமல் செய்யவேண்டும். சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள், புறம் போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டியிருக்கும் நிலங்களிலுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று. உண்மையிலேயே புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள வேறு இடமில்லாமல் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் மட்டுமல்ல ஜாத் ஏழை மக்கள்கூட கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியானாலும் அகற்ற வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்து, 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ், 7-ம் நம்பர் நோட்டீஸ், எல்லாம் கொடுத்து வெளியேற்ற முயற்சித்து வருகிறார்கள். அதை உடனடியாகப் பரிசீலித்து எந்தெந்த இடங்களிலே செளகரியமாக இருக்கிறதோ எந்தெந்த இடங்களிலே கஷ்டமில்லாமல் அவர்களுக்கு ஹரி செய்ய முடியுமோ அதை முக்கியமாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்று சாதாரணமாக சில புறம்போக்குகள் இருக்கின்றன. மேயக்கால் புறம்போக்குகள் என்று இருக்கின்றன. மேயக்கால் புறம்போக்கு மேய்வதற்கு உபயோகப்படாவிட்டால் அந்த மேயக்கால் புறம்போக்குகளை அலைன் செய்துகொடுக்க முடியாது, கொடுக்கக் கூடாது என்றிருக்கிறார்கள். உண்மையாக மாடுகளுக்கு உபயோகப்படாவிட்டால் அதை மனிதர்கள் வாழ்வதற்கு விட்டு விடலாம். ஆகவே, அம்மாதிரி கேஸ்கள் வரும் போது ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பார்த்து ஒரு ரூல் ஏற்படுத்திவைத்துக்கொண்டு மேயக்கால் புறம்போக்கைக் கொடுக்க முடியாது என்ற மனப்பான்மை இல்லாமல் பரிசீலனை செய்து கூடிய மட்டும் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தலைவர் அவர்கள் நேரம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால், இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

31st March 1958]

*SRI T. IRUSAPPAN : தலைவர் அவர்களே, எதிர் கட்சித் தரப்பிலிருந்து கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். யார் விவசாயிகள் என்று இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள்? விவசாயம் செய்பவருக்கே நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது என்று பார்த்தால் பெருவாரியாக இருக்காது. அந்நியர் நிலத்தில் இருந்து கொண்டு உழுது தன்னுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டும் இந்தக் குறைபாடுசேர்ப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களால் இந்த சட்ட மன்றத்தில் எடுத்து விளக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் மீண்டும் அதேதான் பேசப்படுகிறது. தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு அடமானம் கொடுப்பதில் ஆங்காங்கு பல சிக்கல்களை உண்டாக்கி வருகிறார்கள். கணக்கப் பிள்ளையைப் போய் கேட்டால், அவர் அது உனக்கல்ல, என்று சொல்லி அந்த நிலம் வேறு யார் பெயரிலோ இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை கிராமப் புரங்களில் இருந்து வருகிறது. அதை உடனடியாக கவனித்து கணக்கப் பிள்ளைகளுக்குத் தகுந்த உத்தரவுகள் போட்டு ஏழை விவசாயிகளுக்கும் சரி, ஹரிஜனங்களுக்கும் சரி, நிலத்தை அடமானம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தக் கணக்கப் பிள்ளைகள் தங்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் பேரில் அந்த நிலங்களை அடமானம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், 1,000, 3,000, 5,000 வாங்கிக்கொண்டு விற்று வருகிறார்கள். அப்போது கணக்குப் பிள்ளையைப் போய்க் கேட்டால் அவருக்கு அடமானம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். 10 வருஷமாக, 4 வருஷமாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயம் செய்யும் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் அதைக் கவனித்து அந்த நிலம் அவனுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென செய்யவேண்டும். அந்தக் கணக்கப் பிள்ளைகள் இப்படிச் செய்வதைப்பற்றி கலெக்டரிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது இப்போது பிரசிலேனியில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் இன்னும் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தும் பல மனுக்கள் போட்டும் அவர்களுக்கு கொடுக்கப் படவில்லை. நடுவலுர் கிராமத்தில் விவசாயத்திற்கு தகுந்த நிலங்கள், மேங்கின்று கட்டக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஆதிதிராவிட மக்கள், ஏழை மக்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலம் கால்நடைக்காக ஒதுக்கப்பட நிலம். விவசாயம் செய்யக் கூடாது என்று ஆக்ரமித்து விட்டார்கள். உண்மையிலேயே நானும் சென்று பார்த்தேன். அது கால்நடைகளுக்குத் தகுதியான நிலம் அல்ல. உணவுப் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் சமயத்தில், இந்த மாதிரி நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் சபிப்சம் அடைவார்கள்.

கல்லாந்தத்தம் முட்டல் என்ற கிராமத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எல்லாம் கால்நடைகளுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கு சென்று பார்த்தால் கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. கால்நடைகளுக்கு என்று ஒதுக்கி தள்ளி விடாமல் அங்குள்ள ஏழைகளுக்கு நிலத்தை பிரித்துக் கொடுக்கும்படியாக தாசில்தாருக்கு உத்தரவு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, பெரிய நிலச்சவாந்தாரர்கள் தங்கள் மாடுகள் மேய்வதற்காக, 50 ஏக்கர் அல்லது 100 ஏக்கர் நிலத்தை தரிசாக “மேச்சத் தரை” என்று போட்டுக்கொண்டு, வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நஞ்சை நிலமே 100 ஏக்கர்கள் இருக்கும்பொழுது, அந்த நிலத்தை ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் என்ன? இப்படி அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இன்னும் நிலம் வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, அந்த நிலத்தை ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்த் தரப்பிலுள்ளவர்களும் சரி, ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்களும் சரி

10-10
a.m.

[Sri T. Irusappan]

[31st March 1958]

சொல்லியும், இன்னும் அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே இருக்கக்கூடிய நிலத்தை ஏழைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும் படியாக பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிக்கேரிபுத்தூர் கிராமத்தில் நறிக்குறவர்கள் இருக்கிறார்கள். முப்பது வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 160 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கி கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலம் 7 பேருக்குத்தான் “அஸைன்மென்ட்” ஆகியிருக்கிறது. அந்த 7 பேர்களும் நிலத்தை உழுதிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், கிடையாது. அவர்கள் அங்கு இருப்பதேயில்லை. 3 அல்லது 4 மாத காலம்தான் அங்கு இருக்கிறார்கள் மற்ற காலங்களில் நாடோடிகளாக பக்கத்து கிராமங்களுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். மீண்டும் விவசாயிகள் இப்பொழுது அந்த நிலம் வேண்டுமென்று சொன்னால், உங்களுக்கு நிலத்தை விட்டுவிட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பட்டா வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் அவனுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. உழுதுகொண்டிருப்பவன் வெளியேற்றப்படுகிறான். அம்மம்பாளையத்திலும் இந்த மாதிரிப் பிரச்சினைதான். நறிக்குறவர்களுக்காக ஒதுக்கிய நிலத்திற்காக ஜாதி ஹிந்துக்கள் சண்டை போடுகிறார்கள். கணக்குப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும்படி தாசில்தாரருக்கோ, கலெக்டருக்கோ உத்திரவு போட்டு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளும் பிரச்சினையப்பற்றி சிலர் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்களும் ஆதித் திராவிட மக்களும் ஒன்றாகக் கூடி வாழலாமென்று சட்டமிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது ஒரு இடத்தில் ஹிந்துக்கள் வசிக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு ஆதித் திராவிடன் வீடு கட்டிவிட்டான் என்று ஒரு பெரிய குழப்பமே நடந்து கொண்டுவருகிறது. அதற்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கோ, பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களுக்கோ உத்திரவு போடுமாபடி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, சமதர்ம ஆட்சி என்று சொல்லுகிறோம். ஜாதிமத உணர்ச்சி இருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். இப்பொழுது உயிரோடு இருக்கும்பொழுதுதான் இதெல்லாம் இருக்கிறது என்றால், செத்த பிறகும் கூட அந்த வேற்றுமை இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஜாதி ஹிந்துக்கள் “பிரேதத்தை” எடுத்துச் செல்லும்பொழுது தடத்தில் ஆதித் திராவிடர்கள், ஹரிஜனங்கள் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது விஷயமாக அமைச்சர் கக்கன் அவர்களுக்கும் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்திற்கு மட்டும் நாங்கள் வந்து விட்டால் போதாது. ஜனநாயக ஆட்சியில் காந்தியார் காட்டிய வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையின் மீது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள கொடிக்கால் விவசாயிகள் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் கொடிக்கால் விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுதுள்ள நியாயவாரச் சட்டத்திலிருந்து அதற்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கொடிக்கால் விவசாயிகள் தங்களுக்கு நியாயவாரச் சட்டம் பொருந்தவேண்டுமென்றும், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் தங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள். அதற்கென்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள், சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள், விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு நன்றாக பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கு ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கீழ்பவானிப் பிரதேசத்தைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்தாலே உண்மையில் பலருக்குக் கசப்பாகக் கூட இருக்கும். ஏனென்றால் 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றியும், ஓயாமல் ஏதாவது

31st March 1958] [Sri K. R. Nallasivam]

தொல்லைகள் வருகிறது என்று குறிப்பிட்டால், ஆட்சியாளர்களுக்கு கசப்பாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். கீழ் பவானித் திட்டம் அகில இந்தியாவுக்கும் ஒரு உதாரணமானதிட்டம். ஆனால் நல்ல முறையில் நிர்வாகண வசதியை மாற்றி அமைப்பதற்கு சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இங்கே வந்து மேலுள்ளவர்களுக்கு தகவல் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் தவறான தகவல்களைக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் இங்கே உண்மையான தகவல்களைக் கொடுத்தால், அவைகளை நியாயம் அற்றவைகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பத்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்ததைப்பற்றி இவர்களுக்கு கவலையே கிடையாது என்று கூறுகிறார்கள். இதைப் பொறுத்த வரையில் கொஞ்சம் நிதானமாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1958-ம் வருஷம் ஜனவரிமாதம் 28-ந்தேதி அன்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள், விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லக் கூடிய இரண்டு பேர்களை வைத்து ஒரு முடிவை சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிறது. அதை அமல் நடத்துவதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தற்காலிகமாக அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்பொழுது கீழ் பவானி பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரையில் 195,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டிருப்பதாக கடந்த வருஷ செப்டம்பர் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீர் விடப்பட்ட பிரதேசம் எவ்வளவு என்று எஞ்சினீயரிங் இலாக்காவை விசாரித்துப் பார்த்தால் தெரியும். எஞ்சினீயரிங் இலாக்காவானது 130,000 ஏக்கருக்கு தான் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதைப் பொறுத்த வரையில் நல்லதோர் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் 195,000 ஏக்கராவுக்கும் இன்று ரெவின்யூ இலாக்கா வரிவசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வேண்டுமானாலும், ஏதாவது அதிகாரிகளைப் போட்டு நேரில் போய் பார்த்து பரிசோதித்துக் கொள்ளலாம். கொள்ளை அடிக்கக்கூடிய முறை என்று சொன்னாலும் பொருந்தும். அந்த வகையில் வரி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்னென்ன தவறான முறைகளைக் கையாள முடியுமோ அந்த முறைகள் எல்லாம் கையாளப்படுகின்றன. இது இன்றைக்கு மாதிரி நடப்பது அல்ல. ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் இந்த சபையில் சொல்லும்பொழுது, “லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள்” என்று எங்கனிடத்தில் நோடியாகக் குறிப்பிடுங்கள், நாங்கள் “தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள மணியகாரர் ஒருவர் 10, 20 விவசாயிகளுடைய மாடுகளை சட்ட விரோதமாக கொண்டுபோய் அவர்களுடைய வீட்டில் கட்டி வைத்தார். அவர்கள் அங்குள்ள தாசில்தாரிடத்தில் அந்த மணியகாரரை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள். இன்று வரையிலும் அதற்குப் பதில் கிடையாது. இதை ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். இதைப்போல் எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் குப்பைத் தொட்டியில் போடப்படுகின்றன.

சமீபத்தில் 1958-ம் வருஷம் ஜனவரிமாதம் 31-ந்தேதியன்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிரப்பித்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகைக் குறிப்பிலிருந்து சொல்லுகிறேன். நிலத்தை மூன்று விதமாகப் பிரித்து நடைமுறையில் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தயவுசெய்து இதை நிறுத்தி வைப்புகள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலங்கள் பூராவும் சாகுபடியானதற்குப் பிறகுதான், உண்மையிலேயே எது தோட்டக்கால், எது நஞ்சை, எது புஞ்சை என்று கணக்கிட முடியும். ஸ்ரீ மாணிக்கசுந்தரத்தின் நிலம் கோடியில் இருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு தண்ணீர் போவது கிடையாது, என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த இடங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்தால்தானே நஞ்சை நிலமா, தோட்டக்காலா, புஞ்சை நிலமா என்று தெரியும். இப்பொழுது நிலங்களை நஞ்சையா, தோட்டக்காலா, புஞ்சையா

[Sri K. R. Nallasivam] [31st March 1958]

என்று பிரிக்கும் வேலை வெகு வேகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பணம் கொடுத்தால் நஞ்சை என்று எழுதுகிறார்கள் இல்லாவிட்டால் மேடு காடு என்று எழுதுகிறார்கள். நாங்கள் குற்றம் சொல்வதாக சர்க்கார் கருதக்கூடாது.

(இந்த சமயம் சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.)

ஏதாவது இன்றுள்ள முறையைமாற்றி புது திட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்றால் ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும். அதில் அதிகாரிகளையும், சம்பந்தப்பட்ட சட்ட சபை அங்கத்தினர்களையும், அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கும் முக்கியமான விவசாயிகளையும் கொண்டு ஒரு கமிட்டி நல்ல முறையில் இவைகளை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 1958-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 22-ந்தேதி ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் 9 பேர் இந்த பகுதியைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள். நானும் பழனிசாமியும் எதிர்கட்சியில் இருக்கிறோம். மற்றவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு கருத்திருமனும், சேனாபதியும் அதில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் சாகுபடியாளர்கள், நாங்களே விவசாயம் செய்திருக்கிறோம். எங்களைப் போல் உள்ள சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை இம்மாதிரி கமிட்டிகளில் சேர்த்துக் கொண்டால்தானே, ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுவதாகக் குறிப்பிட முடியும்.

195,000 ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டதாக சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எஞ்சினீயரிங் இலாகாவின் 130,000 ஏக்கர்களுக்குத் தான் தண்ணீர் விட்டதாக போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், 195,000 ஏக்கருக்கு வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கும் போது நமது மா பெரும் தலைவர் சர்தார் படேல் ஒரு தேசிய இயக்கத்தை நடத்தியது ரூபகத்திற்கு வருகிறது. வரிகளின் கொடுமையைக் கண்டு அவர் ஒரு வரி கொட்டா இயக்கமே நடத்தினார். தண்ணீர் தீர்வை, மற்ற தீர்வைகள் அதிகமாக இருக்கிறதென்று அவர் இந்த இயக்கத்தை நடத்தினார். சர்க்கார் இந்த விஷயத்திலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால் ஒரு இயக்கம் ஆரம்பமாகலாம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு ஒத்தி வைப்பு பிரேரணை கொண்டு வந்தார். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கையில் நிலங்கள் 3 வகையாக பிரிக்கப்படுவதாகச் சொல்லி தண்டத் தீர்வைபற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இவ்வருடம் மழை பெய்யாததாலும் சரியான முறையில் கணக்கிடாததாலும் தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்யவேண்டும்.

ஜமாபந்திக்குப் பிறகுதான் தீர்வை வசூல் செய்யவேண்டும். இப் பொழுது ஜமாபந்தி நடக்கும் விதமே புதிதாக இருக்கிறது. அதில் சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஒன்றும் சரிவர விசாரிக்காமலேயே தீர்வையை 5 அல்லது 6 மடங்கு உயர்த்திவிடுகிறார்கள். பிப்ரவரி மாதம் சிறு சேமிப்பு இயக்கம் இருந்ததால் இதை வசூலிப்பதே விட்டுவிட்டார்கள். மார்ச்சு மாதம், பிப்ரவரி மாதம் தொகையும் சேர்த்து வசூலிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரித் தீர்வை வசூலிப்பது மிகவும் தவறு.

நாம் போடும் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்லதாகவும், நியாயமானதாகவும், சரியாக அமல் செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாய் இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரி திட்டங்களிலே சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

31st March 1958] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

சாகுபடியாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று கருதி பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம், நியாய வார சட்டம் முதலிய சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இவைகளின் காரணமாக உற்பத்தி ஓரளவு அதிகரித்திருப்பினும், தற்பொழுது பல வழக்குகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த சட்டங்களை திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நியாய வார சட்டத்தில் நஞ்சை புஞ்சை என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் இருப்பதினால், நஞ்சை வருமானத்தையும் புஞ்சை வருமானத்தையும் இரண்டையும் கலந்து இப்போது இருக்கும் ரேண்டை விட அதிகமாக ரேட் போடுகிறார்கள். சாகுபடியாளர்களுக்கு அனுசூலம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தினால் இந்த சட்டம் செய்யப்பட்டிருந்தும் சட்டத்தில் இருக்கும் சிக்கல்களின் காரணமாக அப்படி செய்ய இந்த சட்டம் தவறி விட்டது. இதன் காரணமாக சாகுபடியாளர்கள் ஏமாற வேண்டியிருக்கிறது. புஞ்சை நஞ்சை என்ற பாகுபாடு செய்து சட்டத்தை திருத்த வேண்டும்.

கரை வழி சாகுபடி என்கிற பழக்கம் தென்னாற்காடு தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் ஏராளமாக பழக்கத்தில் இருக்கிறது. இந்த முறையின் பிரகாரம் பல பேர் சாகுபடி செய்தாலும் ஒருவர்தான் ஜமின்தாருக்கோ அல்லது மிராசுதாருக்கோ சீட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறார். சீட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறவர்களுக்குத்தான் இந்த சட்டம் பிரயோசனப்படுகிறதே தவிர மற்ற சாகுபடியாளர்களுக்கு ஒருவிதமான அனுசூலமும் ஏற்படுவதில்லை. கோர்ட்டுகளிலும் இந்த சீட்டை நம்பித்தான் தீர்ப்புகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால், எல்லா சாகுபடியாளர்களுக்கும் பிரயோசனமாக இருக்கும் வகையில் இந்த சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும்.

ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை சாகுபடிக்கு வைத்திருப்பவர்கள், அந்தந்த பசலி முடிவில் அதிகப்படியான நிலத்தை விட்டு விட்டாலும் கூட சட்ட உரிமை அவர்களுக்கு கிடைக்கப்படி சட்டத்தை திருத்த வேண்டும். முன்பு இரண்டு கோர்ட்டுகள் இருந்தன. Conciliation Court என்றும் Revenue Court என்றும் இருந்தன. இப்பொழுது Munsif Court-க்கு போக வேண்டிய நிலைமை சாகுபடியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டத்திலும் குறைபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக பல பகுதிகளில் பண்ணையாள் இல்லாத நிலைமையே எங்கு பார்த்தாலும் காட்சி அளிக்கிறது. ஆகையால் இந்த பண்ணையாள் சட்டத்தையும் திருத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

விவசாய வருமான சட்டம் இந்தச் சபையின் முன் சீக்கிரம் வரப்போகிறது. அதைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். வருமானத்தை மட்டும் குறிக்கோளாக கொண்டு இந்த சட்டத்தை கொண்டுவரக் கூடாது. உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு நாம் இதை கவனிக்கவேண்டும். பல தொழில்களை வைத்திருப்பவர்கள், பல மில் சொந்தக்காரர்கள், பல பெர்மிட்டர்களையும் லைசென்ஸ்களையும் வைத்திருப்பவர்கள் பல பெரிய வியாபாரிகள், எங்கள் ஜில்லாவிலிருக்கும் திருவாவடுதறை, தருமபுரம் முதலிய ஆதினங்களில் இருப்பவர்கள், சட்டங்களில் இருக்கும் பல தவறுகளின் காரணமாக சர்க்காரை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். இந்த விவசாய வருமான வரியைப்பற்றி நன்றாக புரிந்து கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன்.

இந்த முறையில் அங்கே விவசாயக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அங்கே வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய கணக்குகளை மாற்றக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானத்திற்குச் சரியான கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதிகப் படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எந்த விதத்தில் தங்களுடைய விவசாய வருமானத்தை அதிகரித்திருக்கிறார்கள், எந்த அளவில் அவர்கள் தங்களுடைய விவசாயத்தை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள், எந்த

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [31st March 1958]

அளவில் அவர்கள் உற்சாகமாக விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். உற்சாகத்துடன் அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். யார் யார் உற்சாகத்துடனும், உணர்ச்சியுடனும் ஆர்வத்துடனும் விவசாயம் செய்து வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அல்லாது உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் தகுதியற்ற, உற்பத்தியைப் பெருக்க சக்தி அற்றவர்களுட்குத் தில் நிலம் இருக்கக்கூடாது. அதை எடுத்து சக்தியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்து விடும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பண்ணை நிலம் என்ன என்பதைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1950-ம் வருஷத்திற்கு முன்னதாக பண்ணை நிலங்கள் எவ்வளவு இருந்தது, அதற்குப் பிறகு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கணக்கு எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சர்வே செய்ய வேண்டியது மிகமிக அவசியம். 1950-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் நிலத்தை பண்ணைக்கு விடுவது என்பது கேள்வி முறை இல்லாமல் இருந்தது. அப்பொழுது மிராசதார் தங்கள் இஷ்டம்போல் நிலங்களை பண்ணைக்குவிடும், வேண்டும் போது விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு நீக்கியும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டும் வந்தார்கள். 500 வேலிக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய மிராசதார்கள், அதாவது குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யரைப்போன்ற மிராசதார்கள், விவசாயிகளை விரட்டியும் துன்புறுத்தியும் வந்து விவசாயிகளை பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அடியாட்களைவைத்துக்கொண்டு குடியானவர்களை பலவிதத்தில் துன்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். நில சீர்திருத்த சட்டம் வந்த தன்காரணமாக பல விவசாயிகளை பண்ணையை விட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள். பெ அளவில் மோசம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த அரசாங்கம் உணர வேண்டும். மாற்றுப் பண்ணை வைத்து சாகுபடி செய்து வருவதை பார்க்கலாம். ஆகவே எவ்வளவு நிலம் பண்ணைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சர்வே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு எவ்வளவோ பேர்கள் அதாவது ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருப்பது தெரிய வருகிறது. எத்தனையோ பேர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். நிலச் சட்டம் வந்த பிறகு சாகுபடி செய்யவிடாமல் எவ்வளவு விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அப்படி எவ்வளவு பேர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுத்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் இருக்கக்கூடியவர்களின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவிட வேண்டும். அப்படிச்செய்யாத அதிகாரிகளுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்து அவர்களின் மீது கரும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மடாதிபதியின் நிலங்களையும் தேவஸ்தானம் நிலங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மடாதிபதிகளிடமும் தேவஸ்தானத்தினிடமும் அதிகப்படியான நிலங்கள் இருப்பதால் அந்த நிலத்தை விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களை மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் அவர்கள் இருப்பதால் மனிதன் மனிதனாக வாழ முடியவில்லை. மனிதர்களை எந்த விதத்திலும் முன்னேற்றமடைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கல்லை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு நிலம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள பண்டார சந்திதிகளால் பல விவசாயிகள் துன்பமடைந்து வருகிறார்கள். இதைக் கேட்க ரொம்பவும் வெட்கப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலுள்ள

31st March 1958] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

நிலங்கள் எல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டும். அவைகளை எடுத்து சமுதாயத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். பண்டார சந்நிதிகளிடத்திலும் தேவஸ்தானங்களிடத்திலும் அதிகப்படியான நிலங்கள் இருப்பதால்தான் பல குழப்பங்களும் பல தகராறுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. குத்தகைத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. பல குழப்பங்களுக்கு காரணமாக இருக்கின்றன. பண்டார சந்நிதியாலும் பல குழப்பங்களும் ஊழல்களும் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அவர்களிடத்திலுள்ள நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு சமுதாயத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய நிலங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது வரையிலும் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பது சரியல்ல. பண்டார சந்நிதிகள் தங்களுக்கு ஏதோ 'பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்' இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. புறம்போக்கு நிலங்களையும் அவர்களுடைய நிலங்களையும் எடுத்து சமுதாயத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தையும் உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறு நில சுவாந்தாரர்கள் விஷயத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் என்றும் பெரு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் என்றும் இருந்தார்கள். ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னதாக அப்படி இருந்தார்கள். இப்பொழுது எல்லோரும் சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களில் 100-க்கு 75 பேர்கள் இப்பொழுது சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களாகி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் எப்படிக் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை வரும். சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு சட்டம் செய்ய தேவையில்லை என்று வந்து விடும். ஆகவே சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருக்கும்படியாக சட்டம் செய்ய வேண்டும். அந்த விதத்தில் நில உச்ச வரம்புக் கட்ட வேண்டும், அதிகமாக நில உச்ச வரம்புக் கட்டக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதாகிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு கால தாமதம் செய்து வருகிறார்கள். அதை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து இயற்ற வேண்டும். நில உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும் என்று கொண்டு வரக்கூடிய சட்டம் நல்ல முறையில் கொண்டு வரவேண்டும். அதைக் கொண்டு வரும்போது நிலத்தின் தரம், வளம், மகசூல் முதலியவைகளைக் மாகாணம் பூராவும் கணக்கிட்டு ஒரே ரீதியில் இருக்கும்படியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு முதற்படியாக இப்பொழுதே சர்வே செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அது வருமோ வராதோ என்று விவசாயிகள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால்தான் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டம் வரும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையில் இருப்பார்கள். அந்த நம்பிக்கையில் பெருமித மடைந்து இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய அளவில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள்.

*SRI T. K. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரிவினியூ மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிவினியூ இலாகாவானது விவசாயிகளுக்கு பெரிதும் நன்மை அளிக்கக்கூடிய இலாகா. அந்த நிலைமையில் அது இருப்பதால் விவசாயிகள் தங்களுடைய நலனுக்காக அந்த இலாகாவை நம்பிக்கொண்டிருப்பதால் அதில் சர்க்கார் அதிக கவனம்

[Sri T. K. Subbiah]

[31st March 1958]

செலுத்த வேண்டும். விவசாயிகள் தங்களுடைய அன்றாட வேலையை நடத்துவதற்கு அவர்கள் இந்த ரிவினியூ இலாகாவை நம்பி வாழ வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த இலாகா எவ்வளவோ நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. ஆனால் அது எந்த அளவில் மக்களால் பாராட்டப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அது நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மனிதனுடைய ஜீவாதாரத்தையே பாதிக்கக்கூடிய வகையில் மிகவும் மந்தமாக இந்த ரிவினியூ இலாகா நடைபெற்று வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதைப் பற்றி சொல்லும்போது குறிப்பாக சில உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். சுரோத்திரிய கிராமங்களில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை ரொம்பவும் மோசமானதாக இருக்கிறது. சுரோத்திரிய கிராமங்களில் நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அங்குள்ள விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அங்கு நிலங்களை துரிதமாக சர்வே செய்து அவர்களுக்கு பட்டாக்களையும் வழங்கப்படவேண்டும். இதைப்பற்றி நான் பல தடவை எடுத்துச்சொல்லி வந்தும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மந்திரி அவர்கள் எடுக்காததினால் சுரோத்திரிய கிராமங்களில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு பட்டா வழங்கும் நிலைமை இன்னும் அங்கே ஏற்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் என்ன கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக அவர்களுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய இலவச வசதிகள், கடன்கள், மானியங்கள் முதலியவைகள் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய கடன், மானியம் முதலியவைகளை அதிகாரிகளிடத்தில் போய் கேட்கும்போது “உனக்கு பட்டா இருக்கிறதா, இல்லை என்றால் உனக்கு கடன் கொடுக்க முடியாது” என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்களுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கக் கூடிய கடன் வசதிகளும், மற்ற இதர வசதிகளும் சொந்த பட்டா இல்லாததன் காரணமாக, அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. சாதாரணமாக கிராமங்களில் கடன்கொடுக்க பட்டா இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதன் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கக்கூடிய கடன் மானியங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு முன்னேற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு முடியவில்லை. தேசிய விஸ்தரிப்பு வேலைகளில் அவர்கள் ஈடுபட முடியாமல் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்கள். இதைப்பற்றி அடிக்கடி பிரச்சனைகள் எழுப்பப்படுகிறது. இது இன்று அல்ல, நேற்று அல்ல, ரொம்பக் காலமாகவே இந்தப் பிரச்சனை ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. எவ்வளவோ விதமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லா நிலங்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளா விட்டாலும் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களையாவது எடுத்து அவைகளை நிலம் இல்லாத விவசாயிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவகாரம் இல்லாத, விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க, அதை ஜாரி செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக இப்பொழுது புல்லம் பாடி வாய்க்கால் திட்டம் எங்கள் பகுதியில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்கண்டு மக்கள் பெருமிதமடைந்திருக்கிறார்கள். திருமாவிலாபடி பிர்க்கா பிரதேசத்தில் பரந்தூர் கரையவெட்டி, வீட்டக்குடி கிராமத்தில் சுமார் 200 அல்லது 300 ஏக்கர் நிலத்தை ரெட்டக்குடி எரிக்கு என்று பி.டபிள்யூ.டி. எடுத்துக்கொண்டார்கள். அப்படி எடுத்துக்கொள்ளும் போது வேறு இடத்தில் அவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் பரிவர்த்தனை செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரைக்கும் அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் நிலம் பரிவர்த்தனை செய்யப்படவில்லை. ரிவினியூ இலாகாவைக் கேட்டால் மராமத்து இலாகாவைக் கேட்கச் சொல்லுகிறார்கள். மராமத்து இலாகா இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்

31st March 1958] [Sri T. K. Subbiah]

கொள்ளவில்லை. ஆனால் ரிவினியூ இலாகா இந்த இடத்திற்கு கிஸ்தி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு வேறு நிலமும் பரிவர்த்தனை செய்யப்படவில்லை, தங்களுடைய சொந்த நிலமும் போய்விட்டது. அப்படியிருந்தும் கிஸ்தி வேறு வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வருஷம் 1½ ஆகியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு இப்பொழுது நிலம் கிடைப்பது பிழைப்பு இல்லாமல் அவர்கள் வேறு தொழில் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அறுவடை காலங்களில் சென்று அங்கு கூலி வேலை செய்து தங்களுடைய வயிற்றை வளர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களை கிஸ்தி கட்டவேண்டும் என்று கூட அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். நிலத்தை இழந்தும் அவர்கள் கஷ்டப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் அவர்களிடத்தில் முறையிட்டால் “முதலில் நீங்கள் கிஸ்தியை கட்டிவிடுங்கள், பின்னால் அப்பீல் செய்தால் அப்பொழுது திருப்பி கொடுத்துவிடுவார்கள்” என்று தத்துவார்த்தமாக சொல்லிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் சட்டப் பிரச்சீனையைப் பற்றி சொல்லுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆனால் நடைமுறையில் விவசாயிகளின் கஷ்டம் என்ன என்பதை உணரவேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களை செல்வந்தர், வசதி உள்ளவர், அதிகாரிகளிடத்தில் செல்வாக்கு படைத்தவர் ஒருவர் கைப்பற்றினால், அந்த நிலத்தை சர்க்கார் பிடுங்கி மற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய காலதாமதம் ஆகிறது. உதாரணமாக, திருச்சி ஜில்லாவில் கரூர் தாலூகாவில் ஒரு தியாகிக்கு வழங்கப்பட்ட நிலம் இன்னும் அவனுக்கு கிடைக்கவில்லை. அந்தப் புறம்போக்கு நிலத்தை, 10 ஆண்டுகள் அல்ல, பல ஆண்டுகளாக மற்றவர்களை விட வசதியுள்ள ஒரு விவசாயி செல்வாக்குள்ளவன் ஒரு ஏக்கர் 2 ஏக்கர் அல்ல, 15, 20 ஏக்கர் வரை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறான். அது நல்ல சாகுபடியாகக்கூடிய நிலம். தியாகி பல காலமாக பல மனுக்கள் செய்து கொண்டபோதிலும், இன்று வரையில் அந்த நிலம் அவனுக்கு பரிவர்த்தனை கிடைக்கவில்லை. செல்வாக்கு பெற்ற ஒரு விவசாயியிருந்து அந்த நிலத்தை தியாகிக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யவில்லை. ஒரு வேளை முயற்சி செய்கிறார்களோ என்னவோ, ஆனால் அதிக காலதாமதம் ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். அதிசீக்கிரம் புறம்போக்கு நிலங்களை, குறிப்பாக புள்ளம்பாடி போன்ற கால்வாய் பிரதேசத்தில் இருக்கும் நிலங்களை பரிவர்த்தனை செய்ய துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த ஆண்டுக்குள்ளாக வாவுது கொடுத்தால்தான், பக்கத்திலுள்ள கிராமவாசிகளுக்கு இந்த சர்க்காரின் பேரில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். புள்ளம்பாடி பிரதேசத்தில் கால்வாய் மட்டும் வெட்டுவதில்லை, அங்கே ஏரிகள் வெட்டும் நிலைமையும் இருக்கிறது. 200, 300 ஏக்கர் விஸ்தீர்ணத்தில் வேப்பக்குடியில் ஏரி கட்டி முடிந்துவிட்டது, ஏரி வெட்டி கரை போட்டாய்விட்டது. தண்ணீர் வந்து நிரம்பவேண்டியது தான் பாக்கி. நீர் நிரம்பியதும் விவசாயிகள் நிலத்தை யும், கிராமத்தையும் விட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இன்னும் அவர்களுக்கு வேறு நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமை நீடித்தால், பக்கத்தில் வெங்கனூர், கோவிளூர் கிராமங்களில் ஏரிகள் வெட்டப்படும்பொழுது விவசாயிகள் தடை செய்வார்கள். நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அவர்கள் எத்தனையோ மனுக்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படவில்லை. விவசாயிகள் இதனால் தடை செய்தால், திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஆகும். போட்ட திட்டங்கள் 1961-ல் பூர்த்தியாகவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கும் பொழுது, ரெவின்யூ இலாகா நிலம் பரிவர்த்தனை செய்வதில் தாமதம் செய்வது திட்டங்கள் நிறைவேற்ற தாமதம் ஏற்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. திட்டங்களை ஒத்திப் போடுவதற்கில்லை. ஆகவே, ரெவின்யூ இலாகா இதை விரிவாக கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-40
a.m.

[Sri T. K. Subbiah]

[31st March 1958]

அடுத்தபடியாக, பொய்யூர், கருப்பூர் என்ற கிராமங்கள் மருதை ஆற்றிற்கு தென் புறத்தில் இருக்கின்றன. இவை அரியலூர் பிரக்காவோ இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவை எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. மருதை ஆற்றுக்கு தெற்கு பகுதியில் திருமழபாடி பிரக்காவும் காமாரசவல்லி பிரக்காவும் தான் உள்ளன. மேற்படி இருகிராமங்கள் மட்டும் அரியலூர் பிரக்காவில் உள்ளன. அருகாமையிலுள்ள தேசிய வில்ல்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த விதமான வசதியையும் இந்த இரு கிராமங்களில் செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே, இந்த கிராமங்களை திருமழபாடி பிரக்காவோடோ, அல்லது காமாரசவல்லி பிரக்காவோடோ சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருவெங்கனூர் வடுகம்பாளையத்தோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமானூருக்கும் திருவெங்கனூருக்கும் 3 பர்லாங்கு தூரம் 3 மைல். வடுகம்பாளையத்திற்கும் திருவெங்கனூருக்கு 4 மைல். ஆகவே, திருமானூரையும், திருவெங்கனூரையும் சேர்த்தால் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். இம்மாதிரி சேர்த்தால் கிராமாந்திரங்களில் வேலை துரிதமாக நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR :** கனம் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ரெவின்யூ மான்ய கோரிக்கையானது நமது சர்க்காருக்கும் நமது மக்களுக்கும் ஒரு முதுகு எலும்பு போன்ற ஒரு வருமானத்தை தரக் கூடியது என்றால் அது மிகையாகாது. சுமார் 5 கோடிக்கு மேற்பட்ட ரூபாய்கள் இதனால் கிடைக்கிறது என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களைய கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதும் நமது கடமை தான் என்பதை நான் சொல்லிகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்று நமது நாட்டில் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பரம் துயரை எல்லோரும் காண்கிறோம். ஆனால் நிவர்த்தி ஒன்றும் இதுவரையில் காணவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவிலே 60-40 வாரம் இருக்கிறது. அங்கே வாரப் பிரச்சினை இருக்கிறது. சில நண்பர்கள் கூட மாதாதிபதிகளைப்போல சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை நீனைக்கிறார்கள். சிறு நிலம் படைத்தவர்கள், 2, 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், குறைந்த பட்சம் 5 ஏக்கர் இருந்தால் நேரிடை தொடர்பில் விவசாயம் செய்ய முடியும். முடியாத காரணத்தினால் அவர்கள் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் நிலத் தொடர்பு இல்லாதவர்கள், சோம்பேறிகள், விவசாயம் செய்வதை இழிவு என்று கருதுபவர்கள் என்று கூட சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னது உண்டு. தஞ்சை ஜில்லாவில் அவர்கள் சோம்பேறிகள் அல்ல, உழவுத் தொழில் செய்வது கேவலம் என்று கருதக்கூடியவர்கள் அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 60-40 வாரத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்தால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காடாரம்ப பிரதேசங்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் விவசாயத்திற்காக பணம் செலவு செய்து ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள். அவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ரெமிஷன் கொடுக்கும்பொழுது செல்லை வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 25 வாய்தா செலுத்தவேண்டியிருந்தால், ரூபாய்க்கு 4 அணு வீதம் “ஸெஸ்” கட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த ரெமிஷன் போது “ஸெஸ்ஸையும்” தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள 12 தாலுகாக்களில், 11 தாலுகாக்களில் காடாரம்ப பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சில நண்பர்கள் “நீங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவாசி, உங்களுக்கு என்ன குறை” என்று

[31st March 1958] [Sri R. Swaminatha Merkondar]

சொல்லுகிறார்கள். 11 தாலுகாக்களில் காடாரம்ப பிரதேசம் இருப்பது அவர்களுக்கு தெரியாது போல் இருக்கிறது. அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய குளங்கள் எப்படி இருக்கிறது என்றால், 200 ஏக்கர் நஞ்சை அயக்கட்டு இருந்தால் 120, 150 ஏக்கர் தான் குளத்தின் விஸ்தீர்ணம். அதனால்தான் அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் ஒவ்வொரு வருஷமும் “ரெமிஷன்” ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதை நமது சர்க்கார் கவனித்து, குறைந்த அளவு விஸ்தீர்ணம் இருக்கக்கூடிய குளங்களை, புறம்போக்கு நிலங்களையோ அல்லது நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கியோ, விஸ்தரித்தால், “ரெமிஷன்” ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்படாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, ஆந்திராவில்கூட நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதாகத் தெரிகிறது; அங்கே நிலத்தின் மதிப்பைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, 5,400 ரூபாய் பெறுமான நிலத்தை உச்ச வரம்பாக நிர்ணயித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நிலங்களின் தரமும் தன்மையும் மாறுபட்டிருப்பது நமக்குத் தெரிகிறது. சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட, நிலங்களிலிருந்து நிலச்சுவாந்தாருக்கு வரும் வருமானம், நிலத்தின் விலை மதிப்பு, நிலத்தின் வளம் ஆகியவைகளைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொன்னோன். நஞ்சை நிலத்தை மூன்று தரங்களாகப் பிரித்து நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்தால், அது நேர்மையான, நியாயமான, முறையாக இருக்கும். நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவது பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது மிகவும் அவசியம் என்று பலர் சொன்னார்கள். நானும் வரவேண்டிய சீர்திருத்தத்தை ஆதரிக்கும் மனப்பான்மை உள்ளவன். நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் சீக்கிரம் வராததால்தான், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்குமிடையே வேற்றுமை மனப்பான்மை வளர்ந்து வருகிறது. அச்சட்டம் துரிதமாக வந்துவிட்டால், முன்பிருந்த ஒற்றுமை மனப்பான்மை அவர்களிடையே தோன்றிவிடும். அவர்களை அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் நலன்களுக்காக உபயோகித்துக்கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பமும் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். என் தொகுதியாகிய அனந்தநல்லூர் தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் திருப்பாளத்தறை என்ற கிராமம் இருக்கிறது. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷனால் நடத்தப்படும் கல்வி ஸ்தாபனமும் அங்கே இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை அதற்கு அடமானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்கெனவே ஏராளமான நிலங்களை அடமானம் செய்ய திருக்கிறார்கள். அந்த கிராம விவசாயிகள், தங்கள் மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு அனுப்புவதற்கு காலி நிலம் ஒன்றுகூட இல்லை என்று குறிப்பிட்ட கனம் ரெவின்யூ அமைச்சருக்கு ஒரு மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்கெனவே நிறைய நிலங்கள் அடமானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது இன்னும் பல நிலங்கள் அடமானம் செய்யப்படவிருக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறோம். பள்ளிக்கூடத்திற்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. அவருள்ள நிலைமையை கனம் அமைச்சர் நேரில் பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவிற்குப் பக்கத்தில் சாந்தவனம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள புறம்போக்கு நிலத்தில் சுகாடு இருக்கிறது. மக்கள் குடியிருக்கும் நிலமும் சுகாட்டு நிலமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன; அவை பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருக்கின்றன. சுகாட்டில் பிரேதங்கள் வைக்கப்பட்டால் அங்கிருந்து வரும் துர்நாற்றம் இந்த மக்களை

10-50
a.m.

[Sri G. Annamalai Muthuraja] [31st March 1958]

பாதிக்கிறது ; இவர்கள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகிறார்கள். இந்த விஷயத்தையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாமரசம்பேட்டையிலிருந்து சிராத்தோப்பு வரையில் பல ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே புறம்போக்கு நிலங்கள் வராளமாக இருக்கின்றன. அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை மிராசதார்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மிராசதார்கள் அங்குள்ள பாதைகளையெல்லாம் வேலியால் நிலத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டு பாதைகளை அடைத்துவிட்டார்கள். அங்கே ஏழை விவசாயிகளும் மற்ற மக்களும் செல்ல முடியவில்லை. அங்கே ஜனங்கள் நடந்துசெல்வதற்கும் வண்டிகள் செல்வதற்கும் ஏற்ற முறையில் பாதைகளை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிராத்தோப்பிற்கும் குறுமணிக்கும் இடையே மருதாண்டகுறிச்சி என்ற பெரிய ரஸ்தா இருக்கிறது. அங்கே பத்து மைல் தூரம் பஸ்கள் போக முடியும். அதற்குப் பிறகு, பஸ் போவதற்கு ஏற்றதாக ரோடு இல்லை. அந்த ரோடை சீர்திருத்தி, அங்கே பஸ் ஓட்ட முன்வருபவர்களுக்கு பெர்மிட் கொடுத்தால் ஏராளமான ஜனங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி ஏற்படும். அந்த ரோடு சீரழிந்து போயிருக்கிறது. அங்கே புறம்போக்கு நிலங்களை சீர்திருத்தி மக்களுக்கு ரோடு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது நில வருவாய் மானிய கோரிக்கை மீது விவாதம் நடக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ரோடு வசதிகளைப்பற்றி இப்போது குறிப்பிடக்கூடாது. அவைகளைப்பற்றி ட்ரான்ஸ்போர்ட் இலாகா விற்கான மானிய கோரிக்கையின் போது குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ரோடு வேண்டுமென்றும், பஸ் ஈட் வேண்டுமென்றும் இப்போது சொல்வது சரியல்ல.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : புறம்போக்கு நிலங்கள் மீது ரோடுகள் போட வேண்டியிருப்பதால், ரோடு போடப்பட வேண்டிய சில இடங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். நான் அவ்வாறு பேசியது தவறு என்றால் மன்னிக்கவும். கிராம மக்களுக்கு ரோடு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் ராஜ்யத்தில், நிலங்களை சர்வே பண்ணி கிட்டத்தட்ட 50-60 ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. எப்போதோ எடுத்த நில ஸர்வேயின் அடிப்படையில்தான் சர்க்கார் வரி விகிதங்களை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நிலங்களின் நிலைமை, 50-60 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையைவிட இப்போது எவ்வளவோ மாறியிருக்கின்றது. இப்போது போடி போன்ற இடங்களுக்கு ஏக்கருக்கு 9-11 அணு வீதம் வரி விகிதம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் லாபம் கிடைக்கிறது. கன்னிவாடி என்ற இடத்தில் வாழைகள் செழிப்பாக வளருகின்றன. அங்கே ஏராளமான வாழைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு ஏக்கருக்கு கிட்டத்தட்ட 1,200 ரூபாய் வீதம் லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்த இடத்திற்கு 4 அணு தான் வரி விகிதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்களின் தரத்துக்கேற்றவாறு நிலத் தீர்வையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். வரி வசாரணைக் கமிஷன் என்ன சொல்லியிருக்கிறது? இப்போதிற்கும்தான் நிலைமையில் மாநில சர்க்காரின் வரி விகிதங்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிக பாரத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்றும் வரி விகிதங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும் அக்கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே வரிவிகிதங்களை நியாயமான முறையில் மாற்றியமைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்

31st March 1958] [Sri N. K. Palanisam]

சர்க்கார் சமீபத்தில் விவசாய வருமான வரி விதித்திருக்கிறார்கள். நல்லது தான். ஆனால் மொத்தம் 40 லட்சம் ரூபாயை ஸர்ச்சார்ஜிலிருந்து குறைப்பதாக சர்க்கார் சொன்னாலும், மொத்தம் 70 லட்சம் ரூபாய் வரிவசூலிக்கும் வகையில் வரி விதிங்களை நிர்ணயித்து 30 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில், ஆற்றுப் பாசன நிலங்களுக்கு ஒரு விதமாகவும், குளத்துப் பாசன நிலங்களுக்கு வேறு ஒரு விதமாகவும், கிணற்றுப் பாசன நிலங்களுக்கு இன்னொரு விதமாகவும் வரி விதித்தவர்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரிவிதிக்கும் போது, உற்பத்திச் செலவையும் நிலங்களின் தரத்தையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லாமல் செய்வது மிகவும் கஷ்டம். என்ன செய்தாலும் சிலர் வரியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வரியை பொருள் ரூபத்தில், விவசாயப் பொருளாகவே வாங்கிக்கொள்வது தேவையென்று கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை சர்க்கார் ஏன் இன்னும் ஒத்திவைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இனிமேல் விலைக்கு வாங்கப்படும் நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில்தான் உச்ச வரம்பு விதி அமுலுக்கு வரும் என்று சர்க்கார் சொல்வது சரியல்ல. 100 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று உச்ச வரம்பு கட்டப்பட்டால், அப்போது அதிகமான 25 ஏக்கர் நிலம் வாங்க விரும்புபவர்கள் தன் சொந்தக்காரர் ஒருவர் பேரில் நிலவுடைமை இருப்பதற்கு வகைசெய்யும் முறையில் அவர் மூலம் நிலத்தை வாங்க முடியாதா? அல்லது, மற்றொருவர் பேரில் 25 ஏக்கர் நிலத்தை எழுதிவைத்துவிட்டு இன்னும் 25 ஏக்கர் நிலத்தை அவர் வாங்கமுடியாதா? இவ்வாறெல்லாம் மிராச்தார்கள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியாதா? வாங்கும் நிலத்தைக்கூட வேறொருவர் பேரில் எழுதிவைக்க முடியாதா? இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சென்ற வருஷம் கனம் மந்திரி “நிலச் சீர்திருத்தம் இதோ வந்துவிட்டது, அதோ வந்துவிட்டது” என்று சொன்னார்; நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமானால் பலருக்கு ஏதோ “டோஸ்” கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்; “இது இரண்டாவது டோஸ்” என்று அப்போது சொன்னார்; “இந்த டோஸைக் கொடுத்தால் மிராச்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சண்டை இல்லாமல் போய்விடும்” என்று சொன்னார். ஆனால், இப்பொழுது பார்க்கும்போது அவர்களெல்லாம் சேர்த்து கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு டோஸ் கொடுத்துவிட்டார்களோ என்னவோ, இன்றையதினம் காங்கிரசினுடைய கொள்கை, திட்டக் கமிஷனுடைய கொள்கை என்னவோ அதற்கெல்லாம் விரோதமாக நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒருவாரத்திற்கு முந்தி என்று நினைக்கிறேன்—தேபர் அவர்கள் ஆந்திராவுக்கு வந்திருந்த காலத்தில், “என்ன ஆனாலும் சரி, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டியே ஆகவேண்டும்” என்று சட்டசபை மெம்பர்களைக் கூட்டி தெரிவித்தார்கள். ரூ. 5,200 என்று அதிக பட்ச வரம்பு வைத்து அங்கு ஒரு கமிஷன் கூட நியமித்திருக்கிறார்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு. அப்படியிருக்கும்போது திட்டக் கமிஷனும் காங்கிரஸ் கட்சியும் சொல்லியதை விட்டுவிட்டாலும் இன்றையதினம் ஒரு கமிஷனைப் போட்டு நாம் உடனடியாக ஏற்பாடுகள் செய்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டம் நடைபெறவேண்டும், நாட்டிலிருக்கும் வறுமை ஒழியவேண்டும், கிராமப் பொருளாதாரம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால் அவைகளுக்கு அடிப்படையாக இருப்பது நிலச்சீர்திருத்தம் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். இன்றைக்கு peasant proprietorship இருக்கவேண்டும் என்பதும் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம். பத்து, பதினைந்து வருஷங்களாக ஒரு குடியா

[Sri N. K. Palanisami]

[31st March 1958]

னவன் குத்தகை கொடுத்துவந்தால், அந்த பூமி அவனுக்கே சொந்தம் என்று பம்பாய் அரசாங்கம் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நம்முடைய அரசாங்கமும் உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும்.

பத்து வருஷங்களாக இந்தச் சர்க்கார் ஆட்சியில் இருந்தும் கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியாமல் இருக்கும் நிலைமையில் பத்து மாதங்களுக்குள்ளேயே பக்கத்திலேயிருக்கும் ஒரு ராஜ்யத்திலே இம்மாதிரி சட்டம் வருகிறதென்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் சும்மா இருப்பார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். இன்றையதினம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். பத்து வருஷமோ பதினாறு வருஷமோ ஒருவன் குத்தகை விவசாயி என்று நிரூபித்தால் அந்தப் பூமி அவனுக்கே சொந்தம் ஆக்கப்படவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இன்னும் மத்தியதர விவசாயிகளுக்கும், சாதாரணமாக சிறிய மிராசதாரர்களுக்கும் அதிகப்படியான நஷ்ட ஈறும், பெரிய மிராசதாரராயிருந்தால் குறைவான நஷ்ட ஈறும் கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். அதேமாதிரி உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் அதிகப்படியான நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுப்பதற்கான முறையில் சட்டங்கள் உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும். ஆகவே, இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இன்றையதினம் சாதாரணமாக வாங்கக்கூடிய முறையில் கையேர், மாட்டுவாரம் தார்களுக்குச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க ஒரு மசோதா கொண்டுவந்ததும் வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து, காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இரண்டு கட்சிகள் இருக்குமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று நிலப் பிரபுக்கள் கட்சி. மற்றொன்று சாதாரண ஜனங்களுடைய கட்சி. சாதாரண ஜனங்களுடைய கட்சி ஒரு பக்கத்தில் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி, நிலங்கள் உடனடியாகப் பிரிக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் பேசாமல் இருந்து கொண்டு அடிப்படையாக இம்மாதிரியான சட்டங்களுக்குத் தடை விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் நிலப்பிரபுக்கள் என்பதைப்பார்த்தால், காங்கிரசுக்குள்ளேயே இரண்டு கட்சிகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றையதினம் வரி வசூல் செய்யக்கூடிய முறையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பார்ப்போம். உதாரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும், இன்னும் பல இடங்களிலும் போராட்டங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. “குத்தகைக்காரன்” என்று சட்டப்படி கோர்ட்டில் நிரூபிக்கப்பட்டாலும், சட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி 60 : 40 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டாலும்கூட, நெல்லை அளக்கக்கூடிய சமயத்தில் மிராசதார் வருவதும், நடைமுறையிலே நான்கு பேரை சாட்சியாக வைத்து, பஞ்சாயத்து மூலமாகப் பிரித்து அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போனால், இன்றையதினம் போலீஸ் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்களே தவிர, அதாவது மிராசதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை. “கொள்ளையடித்தான், திருடினான்” என்று குத்தகை விவசாயி மீது கேஸ் போடப்படுகிறது. மாயவரம், தஞ்சை போன்ற பல இடங்களில் 300, 400 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, அதன் மூலமாக பல இடங்களில் பத்தாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்துவதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். ஆகையால், இது சாதாரண விஷயம் அல்ல. சர்க்கார் இதில் நன்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். மதுரை தாலுகாவில் ஒரு இடத்தில் சட்டப்படி குத்தகை விவசாயி 20 வருஷங்கள் பயிரிட்டு வந்தும், 60 : 40 சட்டப்படி கொடுக்கவில்லை என்று சொன்ன காரணத்தினால் அந்த விவசாயி பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். கோர்ட்டிலே கேஸ்போட்டு, “குத்தகை விவசாயி” என்று நிரூபிக்கப்படும் கூட, நெல்லை அளக்கும் நேரத்தில் அந்தக் குத்தகை விவசாயி மீது போலீஸிடம் சொல்லி, கொள்ளைக் கேஸ் போடப்பட்டு 19 ஹரிஜனங்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? சர்க்கார் போட்ட சட்டங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில், சட்டத்தில் கண்டுள்ள உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் முறையில் போலீஸ்காரர்கள் நடந்துகொள்ள

ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS AND
DEMAND XXXIII—COMPENSATION TO ZAMINDARS

31st March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

வேண்டும். ஆனால், போலீஸ்காரர்கள் நடந்துகொள்ளும்விதம் சர்க்காருக்கே அவமானம் உண்டாக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. சட்டம் சரிவர அமுல் நடத்தப்படாததோடு கூட, எந்த மிராசதார் சட்டத்தை மீறுகிறார்களோ அந்த மிராசதாரருக்குப் பக்கபலமாக போலீஸ் இருந்து, விவசாயிகளைக் கொள்ளைக்காரர்கள் என்று பழி சுமத்தி அவர்களைக் கொடுமைக்குள்ளாக்குவதையும் நாம் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். இன்றையதினம் சட்டங்கள் எந்த முறையிலே நடைமுறையில் அமுல் நடத்தப் படுகின்றன என்று நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை.

இன்றையதினம், கூலி விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். நாட்டின் தேசிய வருமானம் பத்தாயிரம் கோடி ரூபாய். விவசாயிகளுடைய வருமானம் 4,800 கோடி ரூபாய். இந்த நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 40 சதவிகிதத்தினர் கூலி விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். சென்னையில் மட்டும் 58 சதவிகிதத்தினர் கூலி விவசாயிகள். அவர்களுக்கு இந்த நாட்டின் வருமானத்திலே, இந்த நாட்டின் செல்வத்திலே எந்தவிதமான பங்கும் கிடையாது. இதுதான் இருக்கும் நிலைமை. நாட்டின் ஜனத்தொகையில் கிட்டத்தட்ட பாதியாக இருக்கும் அவர்களுடைய தேசிய வருமானம் 700 கோடி தான். அவர்கள் வருமையால் வாடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, சுரோத்திரியம் கிராமங்களில் ஆண்களுக்கு தினமொன்றுக்கு ஐந்தாறு கூலியும், பெண்களுக்கு இரண்டரையணுவிலிருந்து மூன்றாறு வரையிலும் கூலி கொடுக்கப்படுகிறதென்றால் இதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் எந்த அளவு ஜீவனம் நடத்த முடியும்? 1948-ம் வருஷத்திலே குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், இதுவரை அது அமுல் நடத்தப்படவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக கூலி விவசாயிகளுக்காக சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கீழ்பவாணிப் பிரதேசத்திலே அக்கிரமமான வரி விதிப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னார்கள். மகா நாட்டிலும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சத்தி 90 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்கு நில வரி வசூல் செய்யப்பட்டது. ஆனால், தண்ணீர் விட்டபாடு ஒரு லட்சத்தி 20 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்குத்தான். 70 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்குத் தண்ணீர் விடாமல் வரி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். தண்டவரி வாங்கப்படுவதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். 60 பங்கு தண்ணீர் விட்டு 100 பங்கு வரி வாங்கலாமா? ஏராளமான மழை இருக்கிறது. இதைத் தவிர அந்தக் கட்சியில் இருக்கிற ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போதுகூட, ஒரு வருஷம் தான் என்று சொல்லி இன்றையதினம் தண்ட வரி வசூல் செய்வதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது பெரிய நெருக்கடியான நிலைமையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளும் அங்கு நேரடியாகச் சென்று, நிலைமை எந்த அளவு இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து விட்டார்கள். தண்ட வரி போடுவது நியாயம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லியும் சர்க்கார் தண்ட வரி போட்டால் அது துரதிருஷ்டவசமானது.

சர்க்கார் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்ததும் கூட, அது எந்த அளவு விவசாயிகளுக்குப் பயன்பட்டது என்று பார்க்கவேண்டும். நான்கு ஐந்து வருஷங்களாக நமக்குச் சரியான மழை கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுடைய கடன் பாண்டுகளைக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்து அவர்களுடைய சொத்துக்கள் ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஏற்கெனவே காலாவதியாய்விட்டது. ஏற்கெனவே சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கும் கடன்களை யெல்லாம் போக்குவதற்கான நடவடிக்கையை பூராவும் ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டாலும்கூட—குறைப்பதற்காவது ஏதாவது சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். நாம் கொடுக்கும் கடன்கள் எல்லாம் அவரவர்களுக்கு சரியாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. விளைவையும் கடன்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் விவசாய அபிவிருத்தியில் எந்த அளவு பங்கு கொள்ளமுடியும்? ஆகவே, தகுந்த சட்டங்களை அவசியம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[31st March 1958]

11-09
a.m.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே,

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரித்து சில சங்கதிகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மனிதர்களுக்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டியவைகளை, ஜீவாதார உரிமைகள் என்ற ஹோதாவில் அரசியல் சாசனத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இருப்பிடம் ஆகிய இம்மூன்றும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவசியம் தேவை. ஆனால், அந்த முறையிலே இருக்க இருப்பிடம் இன்றி பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் ஹரிஜனங்களாகத்தான் இருப்பார்கள். இன்று குடியிருக்க அவர்களுக்கு இருப்பிடம் இல்லை, என்ற குரல் நமது சட்டசபை மன்றத்திலே அனேகம் தடவைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கவர்ன்மென்டார் அதற்குப் போதிய பிரயாசை எடுத்தாலும் நியாயமான முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அப்படி ஒதுக்கப்படுகிற தொகையானது நியாயமான முறையில் செலவழிக்கப்படாமல் மீண்டும் சர்க்காருக்கே திரும்பி வந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம்கூட இப்பிரச்சனையில் முழு கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வாங்குவதில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ராஜ்ய சர்க்கார் இதற்குத் திட்டம் வகுத்து மத்திய சர்க்காருக்கே அனுப்பவேண்டும். ராஜ்ய சர்க்கார் சொல்கிறபடி தாம் நடப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் நம் சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். நான் பேசும்போதெல்லாம் இதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குவதில் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் பேசும்போதெல்லாம் குறிப்பிட்டு வருகிறேன். இப்போது இருக்கிற சட்டம் சரியான முறையில் இல்லாததனால் அதைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்த பட்ஜெட்டில் வீட்டு மனைக்கட்டுகள் வாங்குவதற்காக ஐந்து லட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொரு இலாகாவில் அப்படியே கிடக்கின்றன. எந்த எந்த இலாகாவில் யார் யாருடைய விண்ணப்பம் கிடக்கிறது என்பது கூடத் தெரியாமல் இருக்கிறது. இந்த ஆபீசர்கள் உண்மையாக அக்கறை காட்டினால் தான் ஹரிஜனங்களிடையே வீட்டுமனைப் பிரச்சனை தீருவதற்கு வழியேற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் 60, 70 பேர்கள் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விண்ணப்பங்கள் என்ன ஆயிற்று என்று கூடத் தெரியவில்லை. இந்த முறை அகற்றப்பட்டு ஒரு இலாகாவுக்கும், இன்னொரு இலாகாவுக்கும் சம்பந்தமே இல்லாமல் இருக்கிற தன்மை மாற்றப்படவேண்டுமானால் அதற்குத் தக்க சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்கள். இப்போது அநேகமாக ஹரிஜனங்கள் தாம் அந்நிலங்களில் உழைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பேரப்பட்ட கேஸ்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவிஷயமாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவைகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் அறிக்கைகள் அனுப்பப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம சிப்பந்திகளைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம சிப்பந்திகளுடைய நிலைமையைக் கவனிப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட மந்திரி சபை உப கமிட்டியானது அனுப்பிய தீர்மானங்களை பரிசீலித்து கவர்ன்மென்டார் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கே மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்டபோது மந்திரி அவர்கள் அவை

31st March 1958] [Sri P. G. Manickam]

எனக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார். மந்திரி சபை உப கமிட்டி எனக்கு அனுப்பிய தகவல்படி அவை அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்று நம் ராஜ்யத்தில் பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்குகிறோம். அந்தத் தொகையானது நல்லமுறையில் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட தொகை என்ன ஆயிற்று என்பதை ஒவ்வொரு தடவையும் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது கணக்குகளைக் கேட்கவேண்டும் என்பதாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா இலாகாவும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு கலெக்டர் தலைமையில் ஜில்லாக்களில் நடைபெறுகின்றது. என்ன என்ன காரியங்கள் நடைபெறுவதில்லை, என்ன என்ன காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை அவர்களிடமிருந்து நமக்குத் தகவல் வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகாவுக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட ஆபீசர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை, மாறுதல் கெரூக்கப்படுகின்றன. இதனால் எப்படிச் காரியங்கள் செய்யமுடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே அடிக்கடி மாற்றப்படுவதனால் காரியம் சரியாக நடைபெறுது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்திற்கு இயன்ற அளவு ஊக்கம் இருக்கிறது. அந்த வேலைகள் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கு ஹரிஜன மக்களையும் போட்டு வேலை செய்யவேண்டும். இந்த உத்தியோகத்தில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரெவின்யூ துறையில் கலெக்டரிலிருந்து கிராம சிப்பந்திகள் வராக்கும் வேலை பலதரப்பட்டிருக்கிறது. வேலை அதிகமாகிக்கொண்டும் வருகிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் கூட அவர்களுடைய வேலை—கேஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்றையதினம் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்திருந்தபோதிலும் கூட—நல்ல முறையில் அமைந்திருப்பதற்குப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் அவர்களுடைய அதிருப்தியைப் போக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பலபல சட்டங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் கொண்டுவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை ஓரளவு பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது நிலச்சீர்திருத்தம் செய்கின்ற பல மேலை நாடுகள் எல்லாம் எந்த எந்த அடிப்படையில் செய்கின்றன என்பதை ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியது அவசியம். காரணம் நாம் புதிதாக ஒன்றைச் செய்ய விரும்புகிறபோது பல நாடுகளின் அனுபவங்களைத் தெரிந்துகொள்வது நம்முடைய வேலையைச் சுலபமாக்கும். நம்முடைய முக்கியமான நோக்கம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பல மேலை நாடுகளில், குறிப்பாக ரஷியா, அமெரிக்கா, ஜப்பான் முதலியவற்றில் எப்படி நிலச்சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது முதல்படியான 11-20
கொள்கை. ஆனால் அதேசமயத்தில் அரசியல் கொள்கை என்று சொல் a.m.
லும்போது நமக்கிருப்பது என்ன நாடுகள் கைக்கொண்டிருக்கக்கூடிய
கொள்கையல்ல. நாம் எடுத்திருக்கும் அரசியல் லட்சியம், சோஷலிஸ
சமுதாயத்தைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்ற முறையிலேயாகும். அப்படி

[Sri S. Lazar]

[31st March 1958]

பார்க்கும்போது, இந்த இரண்டு லட்சியங்களையும் ஓரளவு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இருக்கும்போது, ஒன்றுக்கு ஒன்று சற்று முரண்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரமுடியும். இன்று எவ்வளவோ நிலச் சீர்திருத்தம் செய்தபோதிலுங்கூட. நாம் உள்ளபடி உணவுப் பெருக்கத்தைக் காணமுடியவில்லை. அப்படிப் பார்க்கும்போது இந்த இரண்டு லட்சியங்களும் ஒரே சமயத்தில் நிறைவேற்ற முடியுமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, முதல்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்குத்தான் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, நமது சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக திட்டவாட்டமான கொள்கையை வரையறுத்துச் சொல்ல வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். ஏனென்றால், அடிக்கடி அதில் மாறுதல் கொண்டு வர வேண்டியிருப்பதால் நில சம்மந்தமான கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதை மனதில் கொண்டு சர்க்கார் திட்டவாட்டமான கொள்கையை வரையறுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனாலும் கூட, எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக இணைத்து, காம்ப்ரிஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். சீர்திருத்தம் என்று சொல்லும்போது, இப்பொழுது இடலியில் கையாளப்பட்டிருக்கும் முறையை எடுத்துப் பார்ப்போம். அவர்கள் அங்கு செய்தது என்னவென்றால், முதன் முதலாக, விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலங்களை, அதாவது விவசாயம் செய்யப்படாத நிலங்களை, சர்க்கார் செலவிலேயே சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து, ரெக்ளமேஷன் என்ற முறையில் சர்க்காரே செலவு செய்து அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்து, 30, 35 ஆண்டுகளில் அதன் விலையைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலையில் இன்ஸ்டால்மென்ட் பேஸிஸில் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை நம் அரசாங்கமும் கையாள் வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்லமுறையில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி எணை சட்டங்கள் கொண்டு வருவதைவிட, அதுவும் அவசியம் என்றிருந்தால் கொண்டு வரலாம், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அப்படி அதைச் செய்வதற்கு முன் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களை சர்க்கார் செலவிலேயே அதை சாகுபடிக்கு கொண்டுவந்து அதை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களிடம் இருந்து அதன் செலவை 30, 35 ஆண்டுகளாக வசூல் செய்வதுதான் நலம், அதன் மூலம் நம் உணவு உற்பத்தியையும் நாம் பெருக்கிக் கொள்ளமுடியும். அடுத்தபடியாக, பலாத்காரக் கொள்கையை கையாண்டு வந்ததன் என்று சொல்லப்படும் நாடுகளில் கூட, கம்பெனிகளும், தனிப்பட்டவர்களும், வைத்துக்கொண்டிருந்த நிலங்களுக்கு, அவர்கள் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து அதன் மூலம் தங்கள் இலாபத்தை அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், ரஷ்யா, சைனா போன்ற இடங்களில் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் அக்கொள்கையை கையாண்டது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான். அதேபோல், இங்கு நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை, உணவுப் பொருள்கள் போதவில்லை, உணவுப் பொருள்களின் விலைகளும் அதிகரித்திருக்கிறது என்ற நிலையில் நாம் இருக்கும்போது, அதுமாதிரி இங்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். ஆகவே, கமர்ஷியல் பேஸிஸில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு நாம் அதிக ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்களின் விஷயத்தில் தலையிட்டு அதன் வாயிலாக உணவு உற்பத்தியை குறைக்க முற்படுவது சரியல்ல. அதேபோன்று, இந்த சட்டசபையிலே, ஒரு சிலர் பேசும்போது சொந்த சாகுபடி செய்யக் கூடிய சிறு நில மிராசதாரர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லும்போது உள்ளபடியே நான் பரிதாபப்பட்டேன். ஏனெனில், 51ம் சென்ஸஸ் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்திருப்பீர்களானால், ஒளர் கல்டிவேட்டேர்ஸ்க்கு உள்ளது தெரியவரும்.

31st March 1958]

[Sri S. Lazar]

அவர்களுக்குள்ளது 67.2 சத விகிதம் குத்தகைகாரர்களுக்கு 12.7 சத விகிதம் தான் இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது 12.7 சத விகிதம் உள்ளவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது 67.2 சதவிகிதம் உள்ளவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமா? உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று நாம் நினைப்போமானால் சொந்த நிலம் வைத்து உழுபவர்களுக்கு அதிக அக்கரை காட்டவேண்டும். குத்தகைகாரர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே, கிறு நில மிராசுதாரர்களுக்கு சர்க்கார் அவசியம் சலுகை காட்டவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரிடம் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கையாண்ட மற்ற இராஜ்யங்களில் இதபோன்று விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பம்பாயில் 50 சத விகிதம், உத்தரபிரதேசத்தில் 8 சத விகிதம், மத்திய பிரதேசத்தில் 50 சத விகிதம் ஒரிஸாவில் 33 சத விகிதம், பஞ்சாபில் 30 சத விகிதம், மத்தியபாரத்தில் 50 சத விகிதம், பெப்சுவில் வைத்திருக்கும் நிலத்தில் பாதி, ஹைதராபாத்தில் 3 பாமலி ஹோட்டிங்ஸ் என்று சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கும்போது நம் நாட்டில் மட்டும் இந்த விதிவிலக்கு கொடுக்காமல் இருப்பது சரியல்ல என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நிலச்சாகுபடி என்று சொல்லும்போது நெல் மட்டும் பிரதானம் இல்லை. வெற்றிலை, வாழை கொட்டிக்கால், கரும்பு போன்ற கம்மேரவியல் கர்ப்பம் நமக்குத் தேவை. நம் மக்களின் ஜீவாதார அடிப்படையை உயர்த்த வேண்டுமென்று நாம் விரும்புவோமானால், அந்நோக்கம் நமக்கு இருக்குமானால், இவைகளிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த கமர்ஷியல் கர்ப்பஸ் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கும் விதிவிலக்குக் கொடுத்து அவர்களையும் ஊக்குவிப்பது மிக அவசியமாகும். அடுத்த படியாக, நில சம்பந்தமான டென்னிஸ் லெஜிஸ்லேஷன் எல்லாம் கொண்டு வருகிறோம். அவைகளில் கஷ்டங்கள் பல உள்ளன என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். அக்கஷடங்களைப் போக்கும் முறையில் இந்த சட்ட சபை சார்பாக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி நல்ல சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரலாம். உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது உள்ளபடியே மிராசுதார்கள் விவசாயிகளை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்படி வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகள் கோர்ட்டிற்குச் சென்று தங்கள் உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது அவர்களுக்கு போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லாததால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக ஒரு நாட்டில் கையாண்ட முறையை, அந்த நாட்டின் பெயர் எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை, நாமும் கையாளவேண்டும். இதற்கென இங்கு கன்விலியேஷன் போர்டுகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குத்தகைக்காரர்கள் சார்பில் இரண்டு நபர்கள், மிராசுதார்கள் சார்பில் இரண்டு நபர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் ஆக இந்த ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு கன்விலியேஷன் போர்டு ஆங்காங்குள்ள வெளியேற்றப்பட்டவர்களின் பிரச்சினையை கவனிப்பதற்கும் அது சம்பந்தமான காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கும் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது, நல்ல முறையில் காரியங்களை செயலாற்றியும் வருகிறது. இந்த ஒரு முறையையும் நாம் கையாள வேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (பெல்.) அடுத்தபடியாக, 60, 40 சட்டப்படி நிலச் சொந்தக்காரர்கள்மட்டுமன்றி விவசாயிகளும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் கோர்ட்டிற்கு போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லும்போது அதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வர் என்று நான் நம்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக எகிப்து நாட்டில் நில சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதற்குமுன், so many times assessment, so many times rent என்று நிலத்தின் விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள், இரு தரப்பாரும். அதையும் நாம் கையாளவேண்டும்.

[31st March 1958]

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில், எட்டாயபுரம் ஜமீன் பகுதியில் இன்று இருக்கக்கூடிய நில வரியில் பெரும் மாறுதலை எதிர்பார்க்கிறோம். அப்பகுதிகள், ஜமீந்தார்கள் கையில் இருந்தபோதிருந்த தீர்வையை விட இப்பொழுது இரயத்வாரியாக ஆக்கப்பட்ட காலத்தில் முன்பு இருந்ததை விட வரி கூடுதலாக வசூல் செய்யப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக, இன்று நிலத்தை திருத்திக்கொடுக்கும் விதத்தில், சர்வேயர்களை வைத்து நிலத்தரம், மண்ணின் தரம், மண்ணின் சுத்து இவைகளை எல்லாம் பிரிக்கப்பட்டு வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. அதனால், நிலங்களின் பூசாரம் குறைந்து நிலங்கள் சின்னப்பின்னமாகிறது.

11-30
a.m. இந்து லாவில் இப்போதிருக்கின்ற முறைப்படி ஒரு சிரிய குடும்பம் பாகம் பிரிகிற சமயம் கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று துண்டு துண்டாகப் போய்விடுகிறது. இதனால் விவசாய உற்பத்தி மிகவும் குறைந்துபோய்விடுகிறது. இதை யெல்லாம் தடுத்து எதிர்காலத்தில் இவ்விதமாக நிலங்களை பிரிக்காமல் ஒரே குடும்பமாக இருந்தால், ஒரே நிர்வாகமாக இருந்து அதில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை பகிர்ந்து கொள்ளும் சமுதாய சொத்தாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த சட்டத்தை ஆக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் விவசாய உற்பத்தியை ஜாஸ்தியாகக் முடியும். அதுமட்டுமல்ல, கிராமங்களில் லாண்ட் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் கீழ், குறிப்பாக ஜமீன்தாரி பகுதியிலுள்ள குளங்கள் எல்லாம் இன்னும் மராமத்து செய்யப்படாமல் அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் கூடியசீக்கிரம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். மேலும், அந்த நிலங்களிலிருந்து மூன்று வருஷ கும் உழைப்பினால் கொடிக்கால் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாய சட்டங்களிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்து பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி செய்தால்தான் எதிர்காலத்தில் இந்த கொடிக்கால் விவசாயத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கும் கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் விவசாயிகள் நன்றாக வாழ்க்கை நடத்தமுடியும். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு தனியாக ஒரு சமிஷனை நிறுவி அவர்களுடைய கஷ்டங்களை தெரிந்துகொண்டு அதற்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் மீது நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேலாக, இந்த நாட்டில் 85 சதமானம் கிராம விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கும் வரிகள் பெரும்பகுதி இந்த நிர்வாகத்திற்காக செலவு செய்யப்படுகிறது. இன்றைக்கு இந்த இலாகாவில் சேப்பாக்கில் பெரும் யானைகள், வலீனியர் ஐ.லி.எஸ்., ஐ.எ.எஸ். ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று விவசாயிகளுக்கு பெரும் சமையாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இல்லாமல் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டை நடத்த முடியாதா? நடத்த முடியும். இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டு விவசாயிகளுக்கு பெரும் சமையாக இருக்கிறது. அதற்கு பின்னால் ஜில்லா நிர்வாகம் இருக்கிறது. கலெக்டர் அவர்களின் கீழ் ஆர்.டி.ஏ.க்கள் என்று பல உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இன்று விவசாயிகளுடைய பெரும் பாரமாக இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு, விவசாயிகள் மீது போடப்படும் வரிகள் இல்லாதவகையில் இந்த இலாகாவை அமைக்கவேண்டும் என்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னென்றால், இன்றைக்கு ரெவின்யூ போர்டு போன்ற பல போர்டுகள் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய, பெரும் செலவினங்கள் இந்த மான்யத்தில் இருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக செயலில் இறங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் நல்ல முறையில் ஒரு நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

31st March 1958]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த நில இலாகாவுக்கு இருக்கிற முக்கியத்வம் வேறு எந்த இலாகாவுக்கும் இல்லை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. காரணம் நமது நாட்டில் தீவிரமாக நிலச்சீர்திருத்தத்தை செய்யவேண்டும் என்றும், அதிலும் அகில இந்திய ரீதியில் இந்த சீர்திருத்தத்தை செய்ய வேண்டும் என்றுள்ள முடிவிற்பேரில் எங்கும் இது பரவி இருக்கிறது. இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் நிலச்சீர்திருத்தத்தை செம்மையாக நடத்தவேண்டும் என்கின்ற முறையில் வேலை நடந்து வருகிறது. அந்த முறையில் வெற்றியும் பெற்று வருகிறார்கள். இந்த அளவில் ஒவ்வொரு மாகாணமும் இதை எவ்வளவு செம்மையாக நடத்த முடியுமோ அவ்வளவு செம்மையாக நடத்துவதற்காக பாடுபட்டு வருகிறது. அதில் ஒரு சில மாகாணங்கள் வெற்றியும் கண்டு வருகிறார்கள். அந்த முறையில் நம்முடைய மாகாணமும் பின் தங்கிவிடவில்லை. நம்முடைய மாகாணத்திலும் நிலத்தை உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்காக, எந்தெந்த நிலங்களை எந்தெந்த விதத்தில் உச்ச வரம்பு கட்டுவேண்டும், யார் யார் மீது எவ்விதமாக கட்டுவேண்டும் என்கின்ற விஷயங்களில் அதற்கான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு வேண்டிய விஷயத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. சமீபத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தபோது கூட, நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு அதை நிர்ணயித்து, அதற்குமேலே நிலங்களை வாங்காமல் இருப்பதற்காக தடை செய்யவேண்டும் என்றுள்ள அபிப்பிராயத்தையும் கூறினார்கள். அதற்கு மேலே எல்லா ஜில்லாக்களையும் வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய மாகாணத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று பல வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. இதில் சில முக்கியமான அம்சங்களை கனம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்றுதான் இவைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன். கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னபொழுது நிலங்களை பிரிக்கும்போது யாரும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்றும், விஸ்தீரணத்தை வைத்து மாத்திரம் உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்கக்கூடாது என்றும், அதனுடைய விலைதரத்தையும் கவனத்தில் வைத்து உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே அடிப்படையில், அதாவது நிலத்தின் தரத்தையும் எடுத்து பார்த்து அதற்கேற்ற வகையில் சட்டங்களை கொண்டுவந்தால் தான் நாட்டில் செம்மையான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியும். அதல்லாமல் அவசர அவசரமாக சட்டத்தை கொண்டுவந்தால் அது போதிய அளவுக்கு பலன்னிக்காமல் போகும் என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டும்பொழுது நிலங்களின் தரத்தை (கிளாரிபிகேஷன் ஆப் லாண்ட்ஸ்) முக்கியமாக கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எந்தெந்த தரத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு எவ்வளவு விலையிருக்கிறது? அதில் எவ்வளவு வருமானம் இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதற்காக ஸென்ஸஸ் எடுப்பதுபோல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நிலங்களின் தரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கு தகுந்த முறையில் வேலை செய்வதற்குவேண்டி இப்போதே ஒரு கமிட்டி அமைத்துக்கொண்டால் தான் இந்த சட்டத்தை செம்மையாக கொண்டுவர முடியும் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாகாவில் நிலத்தின் வருமானத்தைப்பற்றி கிராமத்தில் இருக்கிற கிராம கர்ணத்தின் கையில் இருக்கிற சாகுபடி அடங்கலைத் தவிர நல்ல முறையில் அழகான முறையில் ஒரு ரெஜிஸ்டரும் கிடையாது. அந்த கிராமத்தில் கர்ணம் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைதான் கடைசிவரையிலும் நிலத்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராம கர்ணத்திற்கு மேலே நல்ல புள்ளி விவரங்களை தரக்கூடிய ரெஜிஸ்டர் ஒன்றும் கிடையாது. இதை கனம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களும் தெரிந்திருப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உச்சவரம்பு கட்டும்பொழுது அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கும் அந்த தந்த ஜில்லாக்களில் இருக்கும் நிலங்களின் வருமானத்தை நிர்ணயித்துக் கொள்வதற்கும் தனியாக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அதில் முக்கியமாக

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [31st March 1958]

விவசாயிகள் அங்கம் வகிக்க இடம் கொடுத்து, அந்த கமிட்டியின் மூலம் வேலை செய்வதற்கு ஈடுபட்டால் ஒழிய வருங்காலத்தில் நல்ல ஒரு அழகான சட்டத்தை நாம் கொண்டுவர முடியாது. இன்றைக்கு நம் நாட்டில் பல ஜில்லாக்களிலும் நிலங்கள் பலவிதமாக இருக்கின்றன. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் முக்கால் பங்கு நிலங்களும் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஆற்றுப்பாய்ச்சல் உள்ள நிலங்களாக இருக்கின்றன. “வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா காவேரி” ஒடக்கூடிய இடமாக விளங்குகிறது தஞ்சை ஜில்லா. அந்த இடத்தில் மண்ணுக்கு வளம் குறைவேகிடையாது. அதற்கும் மேலாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் மண்வளம் அதிகமாக இருக்கிறது. “வெர்ஜின் சாயில்” லாக இருக்கின்ற பூமியிலிருந்து வருமானம் அதிகமாக கிடைக்கிறது. பொன்னி பாய்கின்ற நிலமாக தஞ்சை ஜில்லா இருந்தாலும் மண்வளத்தை பொறுத்தமட்டில் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு தஞ்சை ஜில்லா ஈடு செய்ய முடியாது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் சேனைக் கிழங்கு பயிர் செய்வதாக இருந்தால் சமார் 2,000 ரூபாய் வரை வருமானம் கிடைக்கிறது. அதே சமயத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு வேலி நிலத்தில் நெல் விளைவித்தாலும் கூட இந்த வருமானம் கிடைப்பது கஷ்டம்தான். இவ்விதமாக மண்ணுக்கு மண் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. வளமை பொருந்திய மண் மாத்திரமல்ல, பயிர் செய்யக்கூடிய வகையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. சேனை கிழங்கில் கிடைக்கிற வருமானம் நெல்லில் கிடைக்காது. ஆகையினால் அதற்கும் இதற்கும் எடை போட முடியாது. இதைவிட்டு இட்டு கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு வளமை குறைந்த நிலங்களாக இருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் வீடுகள் அழகான வீடுகளாக காட்சி அளிக்கும். அதே நேரத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லா விவசாயிகளின் வீட்டில் முதலாவது போட்ட ஒட்டை கூட மாற்றியிருக்க மாட்டார்கள். காரணம் அவர்கள் அங்கு அவர்களுக்கு இருக்கிற நிலத்தில் பருத்தியையும், மிளகையும் பயிர் செய்தால் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. இவைகளை அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பார்த்தாலே அறிந்து கொள்ளமுடியும். இவ்விதம் நம்முடைய மாகாணத்தில் நில சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவரும்பொழுது பலவிதமான வகையில் இருக்கிற ஜில்லாக்களுடைய நிலைமைகள் அடிப்படையில் வேலை செய்வது மிகவும் நல்லது. இதற்காக ஒரு கமிட்டியை உடனடியாக அமைத்தால்தான் நமது நாட்டிற்கு ஒரு அழகான, செம்மையான சட்டத்தை கொண்டுவர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல (absentee landlordism) ஆள் இல்லாமல் இருக்கிற நிலங்களை பொறுத்தவரையில், ஆந்திராவில் இவ்வித நிலங்களை (விடோஸ் அண்ட் மைனர்ஸ்), விதவைகளுக்கும், மைனர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். சில பேர்கள் அங்கு நிலத்தை வைத்துவிட்டு இங்கு வந்து ஏதோ வக்கீலாக இருந்து வாழ்க்கை நடத்தலாம் என்று வந்திருக்கலாம். அதேமாதிரிதான் அங்கு நிலத்தை வைத்து விட்டு இங்குள்ள செக்ரட்டரியேட்டில் வந்து வேலை செய்துகொண்டிருக்கலாம், அதற்காக ஆப்ஸண்ட் லாண்ட் லார்டிஸம் என்று சொல்லி அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் இருக்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்தால் இவ்விதம் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய நிலைமை என்ன வாகும் என்பதை நாம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு அங்கிருக்கின்ற நிலத்திலிருந்து அரிசி வரவில்லையென்றால் அவர்கள் இங்கு கிடைக்கின்ற சம்பளத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவது சங்கடமாகிவிடும். ஆகவே ஆப்ஸண்ட் லாண்ட் லார்டிஸம் என்றிருப்பதை விதவைகளுக்கும், மைனர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய சட்டத்தை திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உச்சவரம்பு பல ராஜ்யங்களில் பலவிதமாக இருக்கிறது. ராஜஸ்தானில் 2,400 ரூபாய் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள், பஞ்சாபில் 4,500 ரூபாய் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள், ஐதராபாத்தில் 5,400 ரூபாய் என்று உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே எந்த வருமானத்தை எந்தெந்த விதத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஆலோசித்துப்

31st March 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

பார்த்து அதற்கு முடிவு கட்ட வேண்டும். ஐயாயிரத்து நானூறு ரூபாய் என்று முடிவு கட்டலாம் என்றால் மாதம் ஒன்றுக்கு 450 ரூபாய் கிடைக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு இன்றைய கால நிலைமையில் மூன்று, நான்கு பின்னாகளை வைத்திருக்கிற விவசாயிகள் அவர்களுக்கு வேட்டி வாங்குவதற்கு கூட முடியாத நிலைமையில் இருப்பார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கும் கால நிலையைப்பார்த்து அதற்கு தகுந்தபடி நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவருவதற்கு, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமே ஒழிய ஏதோ கொள்கைக்காக ஏதாவது நிர்ணயித்தால் பலவிதமான சங்கடங்கள்தான் வருமே தவிர, உண்மையாக இதன் மூலம் செம்மைப்படுத்த முடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அதற்கு எவ்வளவு கவனம் செலுத்த முடியுமோ அதை ரெவின்யூ இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் செலுத்துவார்கள் என்று அவர் முன்னிலையிலே இதை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று “குரோ மோர் புட் கேம்பெயின்” என்று சொல்லி சம்மாயிருந்த புறம்போக்கு நிலங்களை யெல்லாம் லாண்ட்லெஸ் பூவர்களுக்கு, அதாவது நிலமில்லாத ஏழை களுக்கு விவசாயம் செய்யுங்கள் என்று ஒதுக்கித் தந்தோம். அப்படி ஒதுக்கித் தரப்பட்டவர்கள் எந்த மட்டில் இருக்கிறார்கள் என்றால், “குரோ மோர் புட் கேம்பெயின்” என்று ஆரம்பித்துவிட்டு உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று பல புறம்போக்குகளைப் பிரித்துக் கொடுத்து, அதனைச் செய்து “நீ எப்படியாவது விவசாயம் செய், நீ எப்படியாவது விவசாயம் செய்” என்று தாசில்தாரும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் ஆட்களை எடுத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யச் சொன்னார்கள்; அவர்கள் நன்றாகச் செப்பனிட்டி, கிணறு வெட்டி, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் புதைத்து விட்டு, வளம் பெற ஆக்கிய பிறகு இன்றைக்கு என்ன செய் கிறார்கள் என்றால் எவிக்ஷன் ஆர்டர் கொடுத்து வருகிறார்கள். அது கவர்ன் மெண்ட் புறம்போக்கு, “வெளியே போ, வெளியே போ” என்று சொல்லுகிறார்கள். பல தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கிராமக் கர்ணம் சண்டையைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் அமைதியாக உட்கார்ந்து, தொல்லைகள் இருந்தபோதிலும் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தி, வலது கையால் கொடுப்பது போல் கொடுத்து இடது கையால் பிடுங்குவது—அவர்கள் கையில் இருந்த கொஞ்சம் பணத்தையும் அந்த நிலத்தின்மேல் செலவு செய்த பிறகு—அது நல்லதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

மற்றொன்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். டீக் கல்டிவேஷன் ஆரம்பித் திருக்கிறார்கள். டீக்கை நாம் புறம்போக்கு நிலங்களில்தான் போட வேண்டும். டீக்கைப் போட்டு பாரஸ்ட் ஏரியாவை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்க வேண்டியதுதான். தேக்கு போடப் போட பணம் அதிகரிக்கும். அதைப்பற்றி யாரும் மறுக்கவில்லை. தேக்கைப் போடும் முறையிலே, வெட் கல்டிவேஷன் அதாவது நஞ்சை யிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களை பிபிரியிலே கையைக் கொடுத்து, கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளுவது என்றால் அது நல்லதா என்று பார்க்க வேண்டும். பரீட்சார்த்தமாக, தேக்கு போட்டால் வருமா, வராதா என்று சொதிக்க “குரோ மோர் புட் கேம்பெயின்” கீழ் நிலத்தை விவசாயம் செய்யச் சொல்லி, அந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு பரீட்சை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படு மல்லவா. இப்படிச் செய்தால் இனிமேல் நம்மை நம்பி யாரும் இப்படிப் பட்ட வேலையில் ஈடுபட மாட்டார்கள். இன்றைக்கு ஈடுபட்டு எவ்வளவோ ரூபாய்களை கிணற்றிலேயெல்லாம் போட்டுவிட்டு விவசாயம் செய்ததற்கு பதில் பெட்டியிலேயே வைத்திருந்தால்கூட ஆபத்தில்லாமல் இருந் திருக்கும். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். ஆகையினாலே அதிக கவனம் செலுத்தி எந் கெனவே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை எவிக்ஷன் செய்யாமல்

11-40
a.m.

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[31st March 1958]

இருக்கும்படியாக ஒரு ஜி.ஒ. வை எல்லா கிராமங்களுக்கும் அனுப்பினால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும், தொல்லைகளும் குறையும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI M. ANANDAN** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில வரி மான்யத்தின்பேரில் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏராளமான விவசாயம் செய்யக்கூடிய தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இதுவரையில் இந்தத் தரிசு நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதில் சர்க்கார் போதிய அளவுக்கு கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெரும்பாலான ஹரிஜன மக்களும் பின் தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்றைக்கு விவசாயத்தை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய சொந்த நிலம் எதுவும் கிடையாது. ஆகவே, அவர்கள் கூலி வேலை செய்துதான் பிழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கூலியும் சரியானபடி கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர்கள் வருமையினாலும் சிறுமையினாலும் பஞ்சத்தாலும் பட்டினியாலும் கஷ்டப்படுவேண்டிய பரிதாபமான நிலையை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக உண்மையிலேயே இந்த சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால், அவர்கள் போட்டிருக்கின்ற உத்திரவுகளை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தி புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்கள் கள்ளக்குறிச்சி தொகுதியில் சுமார் லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை இது வரையில் எந்த ஹரிஜனங்களுக்கும், அல்லது நிலமில்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்த நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சர்க்கார் நில சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு என் கால தாமதம் செய்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பெரிய பெரிய மிராசதார்கள் தங்களிடம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்த பிறகு மீதி உள்ள நிலங்களை எடுத்து ஏழைகளுக்கும் பின் தங்கியவர்களுக்கும் விவசாயம் செய்ய கொடுத்தால் ஏழை மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். அதேசமயத்தில் இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் வடக்கநந்தல் பிரிக்காவில் ஒரு மிராசதாரிடம் 150 ஏக்கர் கோவில் மான்யம் அவர் பார்வையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த நிலங்களை தன்னேப் போன்ற செல்வந்தர்களிடம், பெரிய மிராசதார்களிடம் விட்டு அதிக லாபம் அடைகிறார்கள். அதேநேரத்தில் ஏழைகள், பின் தங்கிய வகுப்பினர்கள் சாகுபடி செய்வதற்காகக் கேட்பால் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே இந்த சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு கேர்வில் மான்யத்தை பெரிய மிராசதார்கள், பெரிய செல்வந்தர்களிடம் கொடுக்காமல் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பின் தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கும் விவசாயம் செய்வதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

31st March 1958] [Sri M. Anandan]

அதே போன்று என்னுடைய தொகுதியிலே இன்னும் கோவில் மான்யங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மான்யங்களையும் செல்வந்தர்களிடம், பெரிய மிராசதார்களிடம் கொடுக்காமல், ஏழைகளிடம் விவசாயம் செய்வ தற்காகக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டு அதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஹரிஜனங்களும், பின் தங்கிய வகுப்பினரும் குடி தண்ணீர் வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வீடு கட்டிக் கொள்ள மனை கிடையாது. ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் இந்த சர்க்கா ருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் நாளது வரையில் கவனிக்கப் படவில்லை. உடனடியாக இந்த அரசாங்கம் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸருக்கும், ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கும் தாசில்தார் அவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் உத்தரவு போட்டு, ஹரிஜனங் கள் கேட்கிற குடியிறுப்பு மனையும் குடி தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டம் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் அதாவது சடையக் கவண்டன், அரியக் கவண்டன், குரும்பக் கவண்டன் என்ற மூன்று நாடுகள் இருக்கின்றன. அதை 21 கரை நாடு என்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அரியக் கவண்டன் மேல் மலை மேல் இருக்கிறார். அடுத்தபடியாக கீழ் நாட்டில் பொட்டியத்தில் சடையக் கவண்டனும், குரும்பக் கவண்டனும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜாகீர்தாரின் அடிமையில் 10 கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களும் 10 கிராமங்களில் ஏழை வன்னியர்களும் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. கல்வி என்ற நாமதேயமே கிடையாது. அதே போன்று பாலப்பட்டி ஜாகீரிலும் இருக்கிற ஏழை வன்னியர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் சொந்தமான நிலம் கிடையாது. அந்த மலையடிவாரத்தில் இருக்கும் ஏராளமான தரிசு, புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பி னருக்கும் ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதியும் கல்வி வசதியும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “தண்ணீர் இருந்தால் சாதம் சமைக்கலாம்” என்ற வார்த்தைப்படி நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. எங்கள் தொகுதியில் தென் பெண்ணையாறும், மணி ஆறும், முத்தாறும், கோமுகா ஆறும், வெள்ளாறும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் குறிப்பாக மணிமுத்தா நதியில் வெள்ளையர் ஆட்சிக்கு 20 வருஷங்களுக்கு முன்பே பெரிய பெரிய அதிகாரிகள், சங்கராபுரம் பிரிக்காவில் வரும் மணி முத்தாறு நதியின் மீது தேக்கம் செய்யும் திட்டத்தைப்பற்றி சர்வேயல் லாம் செய்து கொடுகள் நட்டு விட்டார்கள். அரசியல் குழப்பத்தின் காரண மாக அது நின்று விட்டது என்று அறிகிறேன். உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தால் கள்ளக்குரிச்சி, திருக்கோயிலூர், உருந் தூர்பேட்டை, திட்டக்குடி என்ற இந்த நான்கு தொகுதியிலும் நீர்ப்பா சனம் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டுக்கும் கீழ் மலைமஞ்சானூர் மலைக்கும் கீழ்புறம் அணைக் கட்டப்பட்டு பெண்ணையாற்றின் வடபுறமாக ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் பாய்ந்து கொண் டிருக்கிறது. அந்தக் கீழ் அணையில் தென்புறம் ஓர் கால்வாய் வெட்டி குயிலம் வழியாக கள்ளக்குரிச்சிக்கு விட்டால் சுமார் 30 ஆயிரம் ஏக்க ருக்குத் தண்ணீர் பாயும். எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் வசதிகள் இருந்தும் சர்க்கார் நாளது வரைக்கும் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கவில்லை. இன்னும் சில நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

அந்தக் காலத்தில் அரிச்சந்திரனே எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த வீரபாகு என்ற ஆதித்திராவிடன்தான் வாங்கிக் கொண்டான். அதே நேரத்தில் ராஜாதி ராஜாக்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம்

[Sri M. Anandan.]

[31st March 1958]

அரிச்சந்திரனை துணிந்து வாங்கவில்லை. அந்த மாதிரி உயர்ந்த நிலையிலுள்ள எங்கள் சமுதாயம் இன்றைக்கு தாழ்ந்த நிலையில் பின்தங்கியும், அடிமைப்பட்டுமிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இதை உணர்ந்து, அவர்கள் முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting this Demand I wish to say a few words.

Many of the Members of the Opposition who have spoken on this demand have been repeating their demand for fixing ceiling on land holdings. But I fail to find any of them giving any concrete suggestions. It is I believe one year since they began, at any rate to my knowledge, making this demand and things have been confused than understood. They must give constructive suggestions. I think they have failed in doing so. If anybody has spoken giving constructive suggestion, I think, it is my hon. Friend Sri Lazar Odayar and the hon. Member Srimathi Ananthanayaki, who said that ceiling should be linked with income. This is now accepted on all hands. In fact the ceiling has been linked with income in several States including Andhra. I do not want to repeat what my hon. Friends have stated. I suggest that on the lines of the Land Commission appointed by the Andhra State our State also should appoint a Land Commission for this purpose.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : On a point of order, Sir. நண்பர் அவர்கள் தமிழில் பேசினால் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

DEPUTY SPEAKER : எந்த மொழியில் பேச வேண்டுமென்பது அவர் இஷ்டம். வற்புறுத்துவதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த இன்டர்ப்ரக்ஸினினால் எனக்கு நேரம் போச்சே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

I cannot speak in Tamil as fast as I can in English. Therefore I am speaking in English. I shall try to speak in Tamil in future.

Sir, this linking of ceiling with income is the most proper thing to do. Let us take time to do this and not experiment on mere suggestions made now and then. Increase of food production is the primary object. But if you go on experimenting on a particular suggestion we may or may not succeed in food production. Therefore let us not launch on such experimenting campaigns. It is better to take time consider all aspects of the question, consider what the other States have done in this matter, and then fix a ceiling on land holding. I would like to ask, have we lagged behind other States in the matter of land reform? We have not. We have passed legislation fixing tenure of holding, cultivation and even security of service to Pannaiyals who formerly could be dismissed at pleasure. We have passed laws for the security of tenure and rents. At the same time we should not forget that if we immediately fix a ceiling we cannot take away excess land from persons holding the excess lands without paying fair compensation, according to the Constitution. The

31st March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

Estate Abolition Act has been exempted from the application of laws of payment of fair compensation under the Constitution. Therefore the compensation paid to the zamindars was very little. But in this case you may have to pay judicious compensation, if you want to take away the excess lands and distribute them to others without lands.

In this connection, without repeating what others have said, I desire to point out that the working of the Estates Abolition Act has been impaired a great deal because of the conflicting provisions and rules under the Act. The tenants who ought to be on the land are often found loitering between the Settlement Officer, the Estates Abolition Tribunal and the Civil Court or the High Court. The number of writ petitions before the High Court under the Estates Abolition Act and the Rent Reduction Act will show that we have not been very cautious in legislating, or rather in the language of the legislation. The sooner the Estates Abolition Tribunal is abolished the better it would be for the tenants and the landholders. They are a drag on the revenue of the State. The Andhra State have abolished the tribunals and vested the jurisdiction of the tribunals with the District Judges. These have been functioning successfully there. Some months ago I learnt, legislation would be brought in for the abolition of these Tribunals and power vested with the District Judges. Recently another Act (Act XXX of 1956) has been passed by which even small cause or original suits for small sums where the question to be decided is whether the area involved is in a Estate or not is being transferred to the Tribunal. They do not know what to do with the cases. Rules have been framed which do not fit in with the cases. Landholders are denied even the small income they are entitled to get under the Act for a long time because these Tribunals are not entitled to give a decree for them. They are asked to try only one issue in the suit. They can appeal only after the decision is given. Nobody knows the real position of the rules in regard to this matter. I have already addressed the Government in the matter. I hope sufficient and early steps will be taken under the Estates Abolition Act and this Act because the rules issued are not in consonance with the provision in the Act. I brought forward a private Member's Bill, but I got a communication from the Government saying that the Government themselves are intending to bring forward a Bill on the lines of the suggestions contained in my Bill and advising me to withdraw the Bill. While I am prepared to do so, I would only request the Government to amend the Act so that appeals may not be dismissed on the mere ground of limitation for fault of the settlement officers. They take several months to communicate the decision to the landholder and applicant. That delay is visited on the head of the applicants and the appeals are dismissed. The rules framed under the Estates Abolition Act combined with the Rent Reduction Act

[Sri R. Srinivasa Iyer] [31st March 1958]

work a great hardship as the hon. Member Sri Subbiah Nayakar pointed out a few minutes ago. The ryots are asked to pay much more than the rack renting Zamindars were getting from them. The interpretation of the Rent Reduction Act as amended by the Act XXXIX of 1957 works out a great hardship in that they are asked to pay much more than the adjacent ryotwari landowners in the same taluk. Several people are asked to pay twice, or even thrice the amount paid by the ryotwari landholder. It is true that the higher rate of land revenue in the taluk was ordered to be collected. But it must be realised, they have to pay the land revenue, the water-cess where they are commanded by the projects, the surcharge, cess and others which comes to Rs. 23 to Rs. 24 per acre. This is not anywhere near the revenue collected by the zamindars, at least so far as Tanjore district is concerned. Under Sections 12 to 15 of the Act XXVI of 1948 you have got provision relating to several kinds of zamins and inams. Very recently a large number of inam estates have been taken over by the Government and the applications from the landholders are being enquired into by the settlement officers. But the question whether they have exclusive jurisdiction to decide questions of title or whether Civil Courts can go into it has not yet been decided. Writ petitions are pending on this matter. For the last ten years the landholder and the ryots are being shunted between the settlement staff, Assistant Settlement Officer and from the Settlement Officer to the Tribunal and from the Tribunal to the High Court. The number of writ petitions pending before the High Court bear witness to this fact. With reference to Section 11 of the Estates Abolition Act the ryots are at a loss to know what they have to do in these cases. They are driven from one office to another and from one Court to another, when they should actually be on their lands attending to their cultivation. Then that being so, how do the Government expect that food production would increase when the ryots spend all their time loitering about in courts and offices instead of spending the time on their lands? The best solution to this question would be to leave the ryots between themselves and the landlord and the ryots to settle their disputes in the Civil Court. The settlement of revenue should be made on the land for the particular survey field, whether it is wet, or dry or 'manavari'. The patta that is now being issued to the ryot is not after proper and complete enquiry. It is only a summary enquiry. I desire to submit that these pattas granted should not bar jurisdiction to establish title in the Civil Court. I beseech the Government to frame a rule that such a procedure would be adopted and they would not be debarred from claiming their original title in spite of the issue of patta.

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member has got only one minute.

SRI R. SRINIVASA IYER: I will finish in two minutes, Sir.

31st March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

The other point is that patta is refused for people who have spent from Rs. 100 per acre to Rs. 1,000 per acre at the instance of the Government during the Grow More Food campaign. The Hon. Member Srimathi Anantanayaki referred to poramboke lands. Not only poramboke lands but other lands also, because they were not transferred to 'dry'; because, it was not an inam village and there was no question of transfer. People have spent large sums and patta is refused to them, simply on the ground that the classification has not changed from poramboke even though Government wanted them to be cultivated. It is absolutely necessary that in these cases the people are declared entitled to patta and Government should come forward with specific remedies. Their cultivation and expenditure are verifiable from the records of the Government. I, therefore, request that where under the Grow More Food campaign, large amounts have been spent either by mirasdars, ryots or other people, they should be confirmed in their possession and the land should not be taken away from them.

In the case of Zamindari Estates, about Rs. 52 lakhs are said to be required for the purpose of managing these. These zamindari estates have become ryotwari lands and we find only increase of staff, increase of pay, but no corresponding increase in work in any Revenue Office. The work turned out by two Tahsildars some years ago, is not turned out by even ten Tahsildars at the present day. I cannot give the reason. The only reason is that every man who sits in a particular office is thinking of going to higher places, rather than do his duty in the place in which he is. Anybody could go and make a surprise visit to any of the offices and verify this. At the same time, the clerks and officers in the districts are more overworked rather than in the City and that is why every man in the mufassal is trying to get a transfer to the City, so that he could easily spend his time and be happier and the district administration is overgrowing with heavy files and the amount of work that was being turned out ten years ago is not at all turned out to-day.

I request the Hon. Minister for Revenue to make special efforts to see that work is properly done and at the same time see that ryots, landholders or mirasdars whoever they may be, are not tossed from one place to another for obtaining their remedies.

SRI S. R. MUNUSAMI : உப தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கை மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள் “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்று. ஆனால் அந்த நிலைமையிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பார்த்தால், விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மற்ற துறைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, சோழ நாட்டின் சிறப்பைப் பார்த்து தொண்டை நாடு எங்கித் தவிப்பதாகத் தானிருக்கிறது. என்னுடைய வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், சரியான விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசனம் கிடையாது. அந்த ஜில்லாவிலே பெரு நில சொந்தக்காரர்கள் கிடையாது, பெருவாரியான நிலங்கள்

[Sri S. R. Munusami] [31st March 1958]

கிடையாது. இந்த நிலைமையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு ஜில்லா அது. இந்த ராஜ்யத்திலே ஒரு பகுதியிலே இந்த மாதிரி வாடித்தவிக்கக் கூடிய மக்கள் வாசிக்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் என்னவென்று பார்த்தால், புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், குறைந்தது வட ஆற்காடு ஜில்லாதான். அங்கேயும் மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை என்று பட்ஜெட் உரையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகளை தொடர்ந்து நடத்தி மக்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கலாமென்றாலும்; அதற்கும் அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கவில்லை. இந்த நிலையிலே வட ஆற்காடு ஜில்லா மக்கள் வதைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் 1½ லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் அங்கே இருக்கிறது. வரி கொடுக்கக் கூடிய மக்களை விட தண்டத் தீர்வை கொடுக்கக்கூடியவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். இவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பிற்பட்ட மக்களும் தான். பெருவாரியான நிலம் தரிசு நிலமாக இருக்கிறது. முப்பது ஆண்டுகளாக ஒருவர் அனுபவத்திலிருந்து போதிலும் கூட பட்டாக் கொடுப்பதில்லை. இது ரெவென்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்ச்சி. ரெவென்யூ நிர்வாகம் சரிவர நடக்கவில்லை யென்று நிர்வாகஸ்தர்கள் மீது நாங்கள் அடிக்கடி புகார் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். மக்கள் ஏதாவது மனுக்கள் கொடுத்தாலும் பத்து ஆண்டுகள் ஆகியும் பட்டா கொடுப்பதில்லை. முப்பது ஆண்டுகளாக அனுபவத்திற்கு வந்த நிலங்களுக்கும் கூட பட்டாக் கொடுப்பதில்லை. இதைப்பற்றி அடிக்கடி சர்க்காரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி நாட்டிலே மக்களை ஒதுக்கி வைக்கிறார்களோ, அதே மாதிரித்தான் மக்களிலே ஒரு வகுப்பா ராகிய பஞ்சமார்களுக்கென்று “டி.ஸி.” புறம்போக்கு ஒரு பக்கமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளையன் காலத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட இந்த புறம் போக்கு நிலத்தை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெறுவதற்கு எவ்வளவோ இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. மேல் ஜாதிக்காரர் யாராவது மனுக் கொடுத்துவிட்டால் உடனே அது நின்றுவிடும். மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சர்க்கார் நிர்வாகிகள் கொடுப்பது கிடையாது. மக்கள் இவ்வாறு கஷ்டப்படுவதனால் தான் அதிகாரிகள் மீது கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லுகிறோம். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், முத்துக்குமாரசாமி மலை ஓடுகத்தூர் பரிக்காவில் 244 ஏக்கர் டி.ஸி. புறம்போக்கு நிலம் அப்படியே இருக்கிறது என்று. அந்தக் காலத்திலே முத்துக்குமாரசாமி 20 ஏக்கர் கேட்டுக் கொண்டார். அந்த 20 ஏக்கர் போக, மீது நிலத்திற்காவது பட்டா கொடுங்கள் என்றால், அதை சப்-டிவிஷன் செய்ய சர்வேயர் கிடையாது. 1955-ம் வருஷத்திலேயே ஒரு ஸ்பெஷல் சர்வேயருக்கு எழுதி, அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அதிகமான நிலங்கள் சப்-டிவிஷன் செய்யப்பட வேண்டும், ஆகவே ஒரு ஸ்பெஷல் சர்வேயர் வேண்டுமென்று அடிக்கடி சர்க்காருக்கு எழுதிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். “சர்வேயர் போடவில்லை, சர்க்கார் அந்த நிலையிலிருக்கிறது, நாங்கள் என்ன செய்யட்டும்” என்று அங்கேயுள்ள தாசிஸ்தார்கள் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு உணவு தானியப் பஞ்சம் ஏன் ஏற்படுகிறது? நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அரசுகோணம் தாலுக்கா சூரத்தலங்கை கிராமத்தின் மத்தியில் சுமார் 1,500 ஏக்கர் பரப்புள்ள மைதானம் இருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு பெரிய நிலம் தரிசாகயிருக்கிறது என்றால், அங்குள்ள மக்கள் உழுது பயிர் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அவர்களுக்கு போது மான வசதிகள் இல்லை. சர்க்கார் கூட்டுறவுப் பண்ணை மூலம் அந்த நிலத்தைப் பயிர் செய்தால் வட ஆற்காட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் இருக்காது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த மாதிரி தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் கொடுத்து உதவினால், உணவு உற்பத்தி பெருகும், என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

31st March 1958]

* **SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR :** தலைவர் அவர்களே, நில வரி 12-10 அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தைப்பற்றி நான் சில முக்கிய p.m. மான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டையை அலட்சியம் செய்து அரசாங்கம் கவனிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாக ஆக்க வேண்டும் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். நமது ஜில்லாக்களை சரியாக அமைக்கும் விஷயமாக அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்கள் புதுக்கோட்டையை தனி ஜில்லாவாக செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராமநாதபுரத்தில் உள்ள சில பகுதிகளை புதுக்கோட்டையில் சேர்த்து அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாகச் செய்துவிடலாம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தகராறு இல்லாத பகுதிகளைச் சேர்க்கலாம். பட்டுக்கோட்டையை சேர்க்க வேண்டும் என்று கட்டாயம் இல்லை. தகராறு இல்லாத தாலுக்காக்களை சேர்த்துவிடலாம். அது சமஸ்தானமாய் இருந்த போது மற்ற சமஸ்தானங்களைவிட நன்றாக நடந்து வந்தது. சென்னை அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அனுபவமுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் 50 வருஷங்களுக்கு மேலாக புதுக்கோட்டை சர்க்காரில் பணியாற்றி வந்ததே இதற்குக் காரணம்.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்போது இருக்கும் சர்க்காரைவிட அது நன்றாக இருந்ததா ?

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : புதுக்கோட்டையில் பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அவையெல்லாம் இப்போது சரியான கவனிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாக்க வேண்டும் என்று அங்கு பல கூட்டங்கள் போட்டு சர்க்காருக்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஜில்லாக்களைத் தனியாக அமைக்க வேண்டும் என்கிற சிபாரிசை கவனித்து முடிவு செய்ய வெகு நாள் ஆகும். புதுக்கோட்டையை அடுத்த பசலி வருஷத்திற்குள் அதாவது ஜூலை 1-ந்தேதி முதல் தனி ஜில்லாவாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் முன்பு இரிகேஷன் டிமாண்டைப்பற்றிப் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். புதுக்கோட்டைக்கு காவிரித் தண்ணீர் வர வேண்டும். அப்படி வருவதற்கு அது ஒரு தனி ஜில்லாவாக இருந்தால் தான் தோதாக இருக்கும். இப்பொழுது சென்னையில் வீட்டுக்கு அதிக கஷ்டம் இருக்கிறது. சில ஆபீஸ்களை புதுக்கோட்டை போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்பினால் இங்குள்ள வீட்டுக் கஷ்டம் ஓரளவுக்கு குறையும்.

டெல்லியில் கூட dispersal of offices என்ற முறையில் சில ஆபீஸ்களை நாக்பூருக்கு அனுப்புவதாக இருந்தது. ஆனால் அது பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர ஒரு ஆபீஸ் கூட நாக்பூருக்குச் செல்லவில்லை. அப்படியில்லாமல், நம் தலைநகரத்தில் இருக்கும் சில ஆபீஸ்களை புதுக்கோட்டைக்குத் தாராளமாக அனுப்பலாம். அப்பொழுது ஜனங்கள் வீடுகளுக்காக படும் சிரமம் ஓரளவு இல்லாமல் இருக்கும்.

அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரக்கூடிய நில வருமான வரி சட்டத்தைப் பற்றி ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் அழகாக எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இந்த வருமான வரியைக் கொண்டு வருவது தவறு என்று சொன்னார்கள். விவசாயத்திலிருந்து 3,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் பணக்காரன் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். இன்கம்படாக்ஸ் கட்டுவதற்குக்கூட 3,600 ரூபாய் வருமானம் வர வேண்டும் என்று இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு 3,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் வரி போட வேண்டும் என்று சொல்வது சரியில்லை. விவசாயி எப்படி மாடு, உரம், விதை முதலியவைகளை வாங்குவான்.

மேலூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு விவசாயியின் குடும்பம் இருக்கிறது. அது 25 ஏக்கர் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தது. இப்போது 90 ஏக்கர் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறது. நாற்பத்தைத்திலிருந்து 65 வயது வரை

[Sri M. A. Muthiah Chettiar]

[31st March 1959]

6 பேர் இருக்கிறார்கள். பின்னை குட்டிகள், பேரன் பேத்திகள் எல்லோரும் சேர்ந்து 100-பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 5 வீடுகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு செல்வதாக இருந்தால் மேலார் ஹைஸ்கூலுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. பஸ் வசதி கிடையாது. தொந்தராக ஏக்கர் நிலத்தை பயிரிட்டு 100 பேர்கள் பிழைக்க வேண்டிய தாயிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட குடும்பத்திற்கு 3,000 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் வரி போடுவது என்று சொன்னால் சரியாகாது. அதிகமான நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் போடும் வழக்கம் இருக்கிறது. அதை வேண்டுமானாலும் இன்னும் கொஞ்சம் உயர்த்தலாம். எங்களுக்கு பர்மாவில் 1 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இருந்தது. இங்கு எங்களுக்கு ஒன்றும் கிடையாது. இருந்தாலும் பொதுவாக இந்தப் பிரச்சினையை பார்க்கும் போது இவைகளை கவனிக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு விவசாய டிமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர்கள் பல வழிகளைச் சொல்கிறார்கள். நல்ல உரங்கள் வாங்கவோ, மாடுகள் வாங்கவோ, விதைகள் வாங்கவோ, மற்ற வசதிகளை செய்து கொள்ளவோ விவசாயிகளிடம் பணம் கிடையாது. இது எல்லோரும் உணர்ந்த விஷயம். ஆகையால் இந்த விவசாய வருமான வரி சட்டத்தை கைவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“டெனன்ஸி லெஜிஸ்லேஷன்” என்பது வந்தால் நல்லது. அதனால் “பிக்ஸிடி ஆப் டென்சுரி” ஏற்படும். அதற்கும் இந்த விவசாய வருமான வரி சட்டத்திற்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை. இதைப்பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர்களும் மற்றவர்களும் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் 4, 5 மாதங்கள் ஆகும். இதை கொண்டு வராமல் விட்டு விட்டால் நல்லது. இல்லை, அப்படியே கொண்டு வந்தாலும் அதை வேறுவிதமாக கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கு சிரமம் இல்லாமலும், உணவு உற்பத்தி பெருகும் வகையிலும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12.16
p.m.

SRI P. S. CHINNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப் போது சபை முன்பு இருக்கும் வருமான நிர்வாக மான்யத்திற்கு எதிராக பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். நாடெங்கும் விரிவான புரட்சிகரமான நிலச் சட்டம் தேவை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. இந்த வருஷமும் இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளில் ஆக்க பூர்வமான யோசனை ஒன்றுகூட இல்லையே என்று ஒரு அங்கத்தினர் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார். அவரவர்கள் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால்தான் ஆக்க பூர்வமான யோசனை உண்டா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க முடியும். நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்று சொன்ன போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஒரு விஷயத்தை மிகவும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே பதிலை இந்த ஆண்டிலும் சொல்வார்களோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. சென்ற வருஷம் அவர் சொன்னதை படித்து விடுகிறேன்:

“இந்தியா பூராவும் அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் நிலைமைக் கேற்ப கூடிய வரையில் ஓரளவுக்கு நில சீர்திருத்தம் ஒரே வகையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக அவர்கள் ஒரு கமிட்டியும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் அந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட்டு கிடைத்து விடும். அதையும் ஆலோசனை செய்து நாம் பிறகு நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரலாம். தேர்தல் முடிந்து பட்ஜெட் கூட்டம் இப்பொழுது தான் நடைபெறுகிறது. இவ்வளவு நாளாய் பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருந்தது. இப்படி இருக்கையில் தேர்தல் ஆள உடனே நிலச் சீர்திருத்தத்தை என் உடனே கொண்டு வரக்கூடாது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக சட்ட சபைக் கூட்டம் வரப்போகிறது. அதற்குப் பிறகும் ஒரு செஷன் வரப் போகிறது. நாம் எல்லோரும் நிதானமாக இது விஷயமாக வாதம் செய்து தீர் ஆலோசித்து தகுந்த நில சீர்திருத்தத்தை

31st March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

கொண்டு வரலாம். அவசரமில்லை. செய்கிற காரியத்தை நன்றாக செய்வோம். இல்லாவிட்டால் அவசர கோலம் அள்ளித்தெளித்ததுபோல் ஆகும். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் பொறுத்திருந்து எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் ஒரு நல்ல மசோதா கொண்டு வரலாமென்று குறிப்பாக நம்முடைய நண்பர் சின்னதுரை அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.”

இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவை இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களில் கொண்டு வருவதாக சென்ற ஆண்டில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனாலும் இன்னும் அம்மாதிரியான சட்டம் வராமல் இருப்பதைக் கண்டு எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாகத் தான் இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பதிலாக ஒரு ஆண்டு கழிந்தும் இன்னும் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை.

நிலச்சீர்திருத்த கொள்கை இருக்கிறதே அந்தக் கொள்கை ஆக்கப் பூர்வமானதாக இல்லை, அப்படிப்பட்ட யோசனைகளைச் சொல்ல வில்லை என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட யோசனைகள் யாருக்கும் தெரியாதது அல்ல. இந்த சட்டசபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த யோசனைகள் என்ன என்பது நன்றாகத் தெரியும். பல யோசனைகள் அடிக்கடி தெரிவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்து நிறைவேற்றுகிறது என்று பார்த்தால் நிறைவேற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் ஆக்கப்படவேண்டும் என்று எவ்வளவோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இது வரையிலும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக எதிர் தரப்பில் எவ்வளவோ யோசனைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் எடுத்து நிறைவேற்ற இன்னும் முன் வரவில்லை. அந்த ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைச் சொல்ல வில்லை என்று கூறுவது சரியல்ல. இருந்தாலும் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யும் வேலை மிகவும் காலதாமதமாகிறது. யோசனைகளைக்கூறவில்லை அதனால் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொல்வதுபோல் தோன்றுகிறது. அப்படி இருந்தால் அது அதிசயமானது தான்.

பல வருஷங்களுக்கு முன் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி ஒரு விவசாய சீர்திருத்தக் கமிட்டியை நியமனம் செய்தது. அந்தக் கமிட்டியில் மதிப்பிற்குரிய ஜெ. சி. குமாப்பா அவர்கள் தலைவராக இருந்தார். அந்தக் கமிட்டி இந்த நாட்டில் பல பாகங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து நாட்டிலுள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகளையும், சர்க்கார் பிரதிநிதிகளையும் தனிப்பட்டவர்களையும் விசாரித்து வந்தார். இப்படி பலர் அவரிடம் வந்து சாட்சியம் அளித்தார்கள். அதன் மீது அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் சமர்ப்பித்தார். அந்த ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்து கிட்டத்தட்ட பத்து வருஷங்களாகின்றன. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியால் நியமனம் செய்யப்பட்ட கமிட்டி செய்த சிபாரிசுகளின் மீது கூட நிலச் சீர்திருத்தம் இன்னும் செய்யப்பட வில்லை. அவர்கள் என்ன சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தார்களோ அது கூட இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியவருகிறது. அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய ஒரு சிபாரிசு ஒருவர் இவ்வளவு நிலம்தான் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட விவசாயி குடும்பங்கள் எந்த அளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் நிலம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு மூன்று மடங்கு மேல் அதிகப்படியான நிலம் யாரும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் அவர் அந்த ரிப்போர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கொடுக்கக்கூடிய விவரங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான விவரங்களை அவர்கள் தங்களிடையே ரிப்போர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் ஆட்சியாளர்களுடைய தரப்பிலேயே அப்படிப்பட்ட அதிகப்படியான விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[Sri P. S. Chinnadurai] [31st March 1958]

அந்த ரிப்போர்ட்டை அவர்கள் வேறு யாரிடத்திலும் சமர்ப்பிக்கவில்லை. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக அன்று இருந்த டாக்டர் பட்டாபி சீதாராமையாவிடம்தான் ஜெ. சி. குமரப்பா அவர்கள் தங்களுடைய ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதைத் தவிர புதியதான ஆலோசனைகளை எதிர் கட்சியிலிருந்து எதிர் பார்க்கவேண்டியதில்லை. நம்முடைய நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய ஜம்மு, காஷ்மீரில் கூட நிலச்சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஜம்முவும் காஷ்மீரும் நம்முடைய நாட்டின் ஒரு பகுதி என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார் என்றே நம்புகிறேன். அங்கே நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவில்லையா என்று கேட்கிறேன். அங்கே அப்படிப்பட்ட நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டிய சட்டம்கொண்டு வந்து ஒருவர் 22½ ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வரவில்லையா என்று கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம்கொண்டு வந்ததோடல்லாமல் அதற்கு மேல் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கூட கொடுக்காமல் அவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிக்கொண்டு வந்து அவர்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்றால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை நாமும் கொண்டு வந்து ஏன் நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஒருக்கால் அரசியல் சட்டம் நமக்குக் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட அரசியல் சட்டம் அவர்களுக்கு இல்லையா? ஜம்மு காஷ்மீரில் எப்படி அந்தச் சட்டத்திற்கு விதி விலக்குக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்களோ அப்படியே ஏன் நாமும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். யாரும் வரும்போது நிலத்தைக்கொண்டு வந்து விடவில்லை, போரும்போதும் கொண்டு போகப்போவது இல்லை. எல்லோரும் ஆறு அடி ஜமீந்தார்கள் தான். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நில உடைமை உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக்கொண்டு வந்து அதை கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேறு காரியங்களுக்காக இதை காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. ஆனுகிற கட்சி இதை ஒத்திப் போட்டுக்கொண்டு போவது சரியல்ல. சாதாரணமாக தேர்தல் வருகிறது, அப்பொழுது நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று மக்களிடத்தில் பிரசாரம் செய்து தேர்தலில் வெற்றிபெறுவதற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது. அதை உத்தேசம் செய்துகொண்டு இதை ஒத்திப்போட்டுக்கொண்டு போகக் கூடாது. தேர்தல் வருவதற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னதாக நில சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்து விட்டு வேண்டுமானாலும் வேண்டும் என்று மக்களைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு இவை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது. இப்படி மந்திரி நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் அது சரியல்ல. ஆகவே இந்த சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த அடிப்படையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும். வேறு வகையில் இருக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக புறம்போக்கு நிலங்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்களும், கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யரும் இதைப்பற்றி குறிப்பாக பேசினார்கள். புறம்போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் யுத்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். யாராவது ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கக்கூடாது. அப்படி வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அப்படி அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடமிருந்து நிலத்தைத் திருப்பி

31st March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

எடுத்துக்கொண்டு அதை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க முன் வர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அது வரவேற்கத்தக்கது. எத்தனையோ பேர்களுக்கு 50 அல்லது 100 ஏக்கர் என்று உணவு உற்பத்திக்கு என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லா நிலத்திற்கும் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்தக் கொள்கையை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களிடத்திலுள்ள அதிகப்படியான நிலத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதனால் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது ரெவின்யூ இலாகாவினுடைய வேலையைப் பார்த்தால் மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. கூட்டுப் பட்டாதார்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்த விதமான நல்ல ஏற்பாடுகளையும் இது வரைக்கும் ரெவின்யூ இலாகா செய்யவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் சர்வே செய்து கூட்டுப் பட்டாவாக இருப்பதை தனிப்பட்டாவாக அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1954-55-ம் ஆண்டில் செட்டில்மென்ட் அப் லாண்ட் ரெவின்யூ அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் 1954-55-ல் தனிப்பட்ட பட்டா இருபத்தி இரண்டு லட்சத்தி எழுபத்தி நாலாயிரத்துச் சொச்சம் இருக்கின்றன என்றும் கூட்டுப் பட்டாக்கள் பதினெட்டு லட்சத்தி எழுபத்தி ஆறாயிரத்து சொச்சம் என்றும் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இது வரைக்கும் அப்படிப்பட்ட கூட்டுப் பட்டாக்களை தனிப் பட்டாவாக மாற்றுவதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அப்படி சலபமாகச் செய்து கொள்வதற்கான நடவடிக்கையை இதுவரையில் இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளையும் இந்த சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவில்லை. தனிப் பட்டாவாக ஆகாததால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த இலாகா தாங்களாகவே கூட்டுப்பட்டாதார்களை அணுகி தனிப் பட்டாக்காளாகச் செய்து கொள்ளவேண்டாமா என்று கேட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி அவர்களை அந்த இலாகா அணுகி அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடி வரிசைக் கிரமமாக அவர்களுக்கு தனிப் பட்டா செய்துகொடுக்க முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்டா மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று தாசில்தார் வீட்டு திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலைமை மாறவேண்டும். அப்படி காத்திருந்து பலவிதமான கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி அவர்கள் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலை மாறவேண்டும். ஆகவே ரெவின்யூ இலாகாவை இன்னும் திறம்பட நடத்தி இந்த கூட்டுப் பட்டாதார்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும் அந்த முறையில் இந்த இலாகா பயன்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இப்பொழுது ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் நடைபெற்று வருகிறது. அதில் சிலர் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவரம் தெரியாத ஜனங்கள். அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவர்கள் பட்டா மாறுதலுக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய நிலங்களை புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று சொல்லி பிரகடனப்படுத்துவதாகச் தெரியவருகிறது. அதைப்பற்றிய பல முறையீடுகள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளும் காலத்தை இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்கள் விரித்துப்போட்டு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. ரெவின்யூ போர்டு தங்களிடம் வரும் விண்ணப்பங்களை துரிதமாக பைசல் செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[31st March 1958]

கொள்ளுகிறேன். அந்த இலாகாவின் நிர்வாகம் திறம்பட வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30
p.m.

* Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கணம் உதவி சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன் இருக்கும் ரெவின்யூ மான்யத் தின்மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபனையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக தமிழ் நாட்டில் ஜில்லாக்களின் நிர்வாகம் சரிவர நடக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நாம் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஜில்லாக்களுடைய நிர்வாகம் சரிவர நடக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். கலெக்டர்களுக்கு அதிகமாக வேலை இருக்கிறது, வேலை இன்னும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது, போதிய அவகாசம் இல்லை என்பது அவர்களையே புகார். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு நல்ல அனுபவம் பெற்ற போர்டு மெம்பர் ஸ்ரீ எம். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இவைகளை யெல்லாம் திருத்தி அமைப்பதற்கு என்ன வழி என்பதை பரிசீலித்து ஒரு ரிபோர்டு சமர்ப்பித்து இருக்கிறார். எப்பொழுது கேட்டாலும், அதை பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அவைகள் எந்த முறையில் எவ்வளவு தூரம் பரிசீலனை செய்யப் பட்டது, எப்பொழுது அந்த சிபார்சுகள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பது பற்றி நாள்தவரையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதேயில்லை. சமீபகாலத்தில், அதாவது சென்ற வாரம் என்று நினைக்கிறேன், ஒரு கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது 3, 4 ஜில்லாக்களில் மட்டும் இவைகளை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாகவும், மற்றவைகளையெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதாகவும் கூறினார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நிர்வாக நிலைமையை பார்க்கப்போனால், ஜில்லாக்களுக்கு கலெக்டர்கள் போடுவதே தகராறாக இருக்கிறது. போதுமான அனுபவம் வாய்ந்த ஆபீஸர்கள் நம்மிடம் இல்லை. அனுபவம் வாய்ந்த ஆபீஸர்களெல்லாம் ரிடையர் ஆகிவிட்டார்கள். ஜில்லாக்களில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த ஆபீஸர்கள் இல்லை என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, என்னைப் பொறுத்தவரையில் ரொம்ப வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. நம்மிடத்தில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது நிர்வாகம் எந்த முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், சில ஜில்லாக்களில் நிர்வாகம் ரொம்ப பரிதாபகமான நிலையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

எங்கே பார்த்தாலும், ஜில்லாக்களில், அதுவும் முக்கியமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால், லஞ்சம் மலிந்து கிடக்கிறது. பேப்பர்கள் ரொம்பவும் தாமதப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒரு குடியானவன் தன்னுடைய கோரிக்கையை ஒரு மனுவின் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டால், மாதக்கணக்கில் அதற்கு பதில் வருவது கிடையாது. அவர்களும் அந்த பேப்பர் கூடவே போகவேண்டியிருக்கிறது, கர்ணம் முதல்கொண்டு கலெக்டர், ரெவின்யூ போர்டு, கவர்ன்மெண்டு வரையில் பேப்பரை துரத்திக் கொண்டேபோய்த் நல்ல உத்தரவு கிடைக்குமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இது ரொம்பவும் பரிதாபகமான நிலைமை. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் லஞ்சம் கொடுத்தாலொழிய, நல்ல உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை கிடையாது. அந்த உத்தரவும் சரிவர கிடைப்பதில்லை. ரொம்பவும் காலதாமதம் ஆகிறது. இந்தக் குறைகளை யெல்லாம் நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் என்னுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன் 'பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின்' சேர்மனாக இருக்கும் காரணத்தினாலும் சொல்லுகிறேன். அநேக வித ஊழல்களெல்லாம் இந்தக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு வருகின்றன. அதுவும் முக்கியமாக 'டி ரெஷ்ரி அக்கவுண்ட்ஸ்' பொறுத்தவரையில் அநேகவிதமான ஊழல்கள் வருகின்றன.

31st March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

போர்டு மெம்பர்களைக் கேட்டால், 'கலெக்டர்கள் தான் இதற்கெல்லாம் ஜவாப்தாரி. நாங்கள் எங்களால் எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்துகொண்டு வருகிறோம். இவைகளையெல்லாம் கலெக்டர்கள் சரிவர பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அடிக்கடி அறிக்கைகள் விடுகிறோம். அப்படியிருந்தும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை' என்று சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமாக அதன் காரணமாக கலெக்டர்களுக்கும், ரெவினியூ போர்டுக்கும், கயர்ன்மெண்டாருக்கும் இடையே அநேக விதமான 'கரெஸ்பான்டென்ஸ்' நடக்கின்றன. தாசில்தாருக்கும், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்களுக்கும் இடையே அநேக விதமான 'கரெஸ்பான்டென்ஸ்கள்' நடக்கின்றன. இப்படி ஒருவருக்கொருவர் 'கரெஸ்பான்டென்ஸ்' நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, வேலை ஒன்றும் பூர்த்தியாவது இல்லை. மக்களுக்கு திருப்திகரமான நன்மைகள் ஏற்படுவதில்லை. அதனால் மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ரெட் டேபிஸம் "Red tapism" சிவப்பு நாடா முறை நடப்பதைப்பற்றி கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நடைமுறைகளை குறுக்கி வேலைகள் துரிதமாக நடப்பதைப்பற்றி கவனித்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டபோதிலும், நடமுறையில் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து சிவப்பு நாடா முறையை குறுக்கி மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய நன்மைகளெல்லாம் துரிதமாகக் கிடைக்கும்படியான ஒரு திட்டத்தை வகுத்து ஜில்லாக் களினுடைய பரிபாலனத்தை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மந்திரிகள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ரெவினியூ அமைச்சர் அதைக்கா "டீர்" போவதில்லை. ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு மந்திரி போனால் மறு நாள் அதே ஜில்லாவிற்கு மற்றொரு மந்திரி போகிறார். இப்படி அடிக்கடி மந்திரிகள் டீர் போவதால், கலெக்டர்கள் மந்திரிகள் கூட சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வேலையை கவனிக்க முடியவில்லை. அதனால் பல பேப்பர்கள் "டிவே" ஆகிவிடுகிறது. மந்திரிகள் ஏதாவது அரசியல் காரணத்திற்காகப் போலாம். அப்படிப்போகும்பொழுது அவர்கள் "நாங்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் எங்கள் வேலையை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் போய் உங்கள் வேலையை கவனியுங்கள்" என்று கலெக்டர்களிடம் சொல்லிவிடலாம். நானும் ராஜாஜியும் ஒரு தடவை போனபொழுது அவர்கள் இம்மாதிரி தான் கலெக்டரிடம் சொன்னார்கள். மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது கூடியவரையில் கலெக்டர்கள் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லாமலிருந்தால் அவர்கள் தங்கள் வேலையை கவனிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஏதாவது முக்கியமான விஷயம் இருந்தால் அமைச்சர்களைப் பார்த்து அவர்களுடன் கலெக்டர்கள் பேசிவிட்டுப் போவதைப் பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை.

'நல்ல நாளிலேயே நாமிடம் பால் கரக்கும்.....' என்று ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். இம்மாதிரி சாதாரண நாட்களிலேயே ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் பேப்பர்கள் ரொம்பவும் 'டிவே ஆகும்'. அதுவும் இந்த சிறு சேமிப்பு திட்டம் வந்த பிறகு, எங்கு பார்த்தாலும் சரி, தாசில்தார் ஆபீஸ், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ் எங்கும் சரி, பேப்பர்களை கட்டிவைத்துவிட்டு சிறு சேமிப்பு திட்டத்தில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது 31-ம் தேதியோடு முடிவடையப் போகிறதோ இல்லையோ தெரியவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் அன்றாடம் வெலைகள் சரிவர கவனிக்கப்படாமல் பேப்பர்கள் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. உத்தரவுகள் போடப்படவில்லை. இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டம் இன்னும் எத்தனை மாதங்களுக்கோ தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர 'என்.ஈ.எஸ்.' பிளாக்குகளைப்பற்றி பேசும்பொழுது 'கே.ஆர்.டி.னேஷன்' இல்லை என்று சொன்னேன். உள்நாட்டிலாகா அமைச்சர் அம்மாதிரி புகாருக்கு இடமே கிடையாது என்று சொன்னார். அது

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [31st March 1958]

பற்றி நான் மணிக் கணக்கில் பேசலாம். இந்த சமுதாய நல் அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் முதலிய அபிவிருத்தி திட்ட பிரதேசங்களில் அநேகவிதமான ஆபீஸர்கள் ஜீப் கார்களில் ஒருவர் பின்னால் ஒருவராக போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, திட்டங்களெல்லாம் சரிவர நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. அநேக ஊழல்கள் நடக்கின்றன. வேலை ஒன்றும் முடியவில்லை. மந்திரிகள் அஸ்திவாரம் போடும் விழாவிற்கும், திறப்பு விழாவிற்கும் செல்லுகிறார்களே தவிர, வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதில்லை. மக்களுடன் கலெக்டர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிக தொடர்பு கொள்ளுவதில்லை. மந்திரிகள் கூட அவர்கள் போகிறார்களே தவிர, தனியாகப் போகும் பொழுது கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது குறைகள் உண்டா என்று விசாரிப்பதில்லை. ஆர்.டி. ஒ.-க்களும் மக்களுடைய குறைகளை சரிவர விசாரிப்பதில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஐமா பந்தியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சமயம் ஐமா பந்தி நடத்துவதை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதை நடத்திவருவது பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. ஐமாபந்தியில் கலெக்டர், சப்-கலெக்டர்கள் முகாம் செய்யும் போது அவர்களிடத்தில் மக்கள் அநேக மனுக்களை கொடுக்கிறார்கள். தங்களுடைய குறைகளை அநேக விண்ணப்பங்கள் மூலம் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வருஷம், 2 வருஷங்கள் ஆகியும் அந்த மனுக்களின்பேரில் எந்தவிதமான 'ஆக்ஷனும்' எடுப்பது கிடையாது. ஐமாபந்திகள் இப்பொழுது வெறும் பெயருக்கு நடக்கின்றனவே தவிர, அந்த சமயத்திலே சம்பர்ப்பிக்கப்பட்ட மக்களின் விண்ணப்பங்கள் தீர விசாரனை செய்யப்பட்டு அவைகளின்பேரில் உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுப்பதே கிடையாது. அதேமாதிரிதான் சிவாஜிமா 'கல்டிவேஷன்' 'என்கிரோச்மெண்டு' முதலிய விஷயங்களிலும் ரொம்பவும் 'டிஸ்ட்' ஆகிறது. முன்பு கல் ரிஜிஸ்டர் என்ற ஒரு ரிஜிஸ்டர் இருந்தது. அதைப் பார்த்து ரொம்ப நாள் ஆயிற்று. இப்பொழுது அந்த கல் ரிஜிஸ்டரை பார்ப்பதற்குக் கூட ஒருவருக்கும் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அதேமாதிரி தான் தர்காஸ்த் கொடுப்பதற்கு மனு போட்டால் இது பைசல் ஆவது ரொம்பவும் கஷ்டம். அதேமாதிரிதான் 'அஸைன்மெண்டு' (assignment) 'அக்விஸிஷன்' (acquisition) சம்பந்தப்பட்டவரையிலும், மாதக்கணக்கில் அல்ல, வருஷக் கணக்கில் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டிலே ஆகிறது. எனக்குத் தெரியும், அக்விஸிஷன் சம்பந்தப்பட்ட 2, 3 பேப்பர்கள் 3, 4 வருஷங்களாக தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அபிவிருத்தி திட்டங்களின்கீழ் ரோடுகள் போடுகிறோம், அல்லது வேறு திட்டங்கள் போடுகிறோம். அதற்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்றால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டில் வருஷக் கணக்கில் டிஸ்ட் ஆகிறது. அதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு பிரத்தியேக டிபார்ட்மெண்ட்டாவது ஏற்படுத்தி, அம்மாதிரி நிலங்கள் துரிதமாக ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு பொதுநன்மைக்கு பிரயோசனப்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது மூன்று-நான்கு மாதங்களாக ரெவின்யூ இலாகாவில் கிஸ்தி வசூல் நடந்து வருகின்றது. கிஸ்தி வசூல் பாய்தலில், கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு ரசீதுகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ரசீதுகள் அச்சடிக்கப்படுகின்றன என்றும் இனிமேல் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த வருஷத்திய கிஸ்தி வசூல் அனேகமாக பூர்த்தி யாகிவிட்டது. அடுத்த வருஷத்திலாவது கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு ரசீதுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரசீதுகள் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் பல டிபால்கேஷன்களும் மிஸ்அப்ரோபிரேஷன்களும் (Defalcation and misappropriation) நடக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப் பற்றி அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். தமிழ் நாட்டில், சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்படக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்கள் லட்சக் கணக்கானவை இருக்கின்றன. அவைகளை நில மில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்தால், அவைகள்

31st March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படும். அவைகளை அவர்களுக்கு உடனடியாக பட்டா செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் வகையில் உதவி செய்யும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்; பின்னிட்டு சர்க்கார் எல்லோரையும் சுலந்தாலோசித்து நிலச் சீர்திருத்தத் திற்கு உகந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். நிலங்களை விவசாயிகளிடையே நியாயமான அளவில் பிரித்துக்கொடுக்கும் போது, உணவுப் பொருள் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு பாதகமில்லாத முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜமீன்-எஸ்டேட்டுகள் ஒழிப்புச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படும்போது ஏற்படும் ஊழல்களைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச அய்யர் ரொம்ப அழகாகப் பேசினார்கள். ஊழல்கள் ரொம்ப நடக்கின்றன. ட்ரிப்யூனல்களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். என் பிராந்தியத்தில், 3-4 ஜில்லாக்களுக்கு இருக்கும் ட்ரிப்யூனலில் அதிகாரிகள் 3-4 வருஷங்களுக்குள் பல முறை மாறி விட்டனர் (ட்ரான்ஸ்பெர்ட்). அதிகாரிகளுக்கு முன்பு நடந்த விஷயங்கள் தெரியாது. ஏனென்றால், அப்போதைக்கப்போது புதுப் புது அதிகாரிகள் இருக்கின்றனர். ட்ரிப்யூனல்களை எடுத்துவிட்டு இந்த வழக்குகள் பேரில் நீதி வழங்கும் பொறுப்பை ஜில்லா நீதிபதிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இந்த நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், “இன்டெரிம் பேமெண்ட்” விஷயத்தில், பல தகராறுகள் கிளம்புகின்றன. ஒவ்வொருவரையும் “ரெகக்ஷன்ஸ்” (Recognize) பணம் வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் பல தஸ்தாவேஜிகளைக் காண்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டியவரைத் தீர்மானிப்பதில் வெகு காலம் தாமதிக் கிறார்கள். பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு பணம் கிடைப் பதற்கு வெகு நாட்கள் ஆகின்றன. பல அணைதகள் “இன்டெரிம் பேமெண்ட்” களையை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். இதை கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கலெக்டர்களுக்கு “டிக்ரீஷனரி க்ரான்ட்ஸ்” (Discretionary) கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவை களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கலெக்டர்கள் தாராளமாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தாராளமாக இருந்து குடி தண்ணீர் வசதிகளும் மற்ற பல வசதிகளும் தேவைப்படும் சேரிகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் அந்த வசதிகளைக் காலாகாலத்தில் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய சம்பளங்கள் குறைவாக இருக் கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையை சர்க்கார் சீக்கிரம் தீர்க்கவேண்டும். இல்லா விட்டால் சர்க்காருக்கு பெரிய கஷ்டம் ஏற்படும். அவைகளுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை போதா. அவர்கள் மூலம்தான் கிராமங்களிலுள்ள எல்லா நிலைமையைப் பற்றிய தகவல்களையும் கிராமங்கள் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் புள்ளிவிவரங்களையும் நாம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களைத் திருப்திசெய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அவர்களுடைய சம்பள விதிகளை உயர்த்த வேண்டு மென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூறிய எல்லா விஷயங் களையும் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து ஆவன செய் வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த மானியத்தின்பேரில் 17 கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நான் ஒருவன் தான் பதில் கொடுக்க

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

வேண்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு.) ஆகையால், அவர்கள் கூறிய விஷயங்கள் பற்றி, என்னால் முடிந்த வரையிலும் பதிலளிக்கிறேன். எத்தனை விஷயங்கள் பற்றி பதில் சொல்லமுடியுமோ அத்தனை விஷயங்கள்பற்றி பதில் சொல்கிறேன். நான் பதிலளிக்க வேண்டிய விஷயங்களை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தேசிக்கிறேன். பெரிய பிரிவு மேஜர் ஹெட்ஸைப் பற்றியது. சிறிய பிரிவு மைனர் ஹெட்ஸைப் பற்றியது. முதல் பிரிவில் சுமார் 5-6 விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது பிரிவாகிய சிறிய பிரிவில் 20-25 விஷயங்கள் இருக்கின்றன. எத்தனை விஷயங்களுக்கு பதிலளிக்க முடியுமோ அத்தனை விஷயங்களுக்கு பதிலளிக்கப் பிரயத்தனம் செய்கிறேன். முதலில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன். அது பெரிய விஷயம். அதைப்பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள்.

நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று பல காலமாகச் சொல்லி வருகிறோம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை எப்படி, எப்போது கொண்டுவர வேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனைசெய்து யோசனைகள் கூறுவதற்கான கமிட்டி ஒன்றை நியமித்தோம். அந்தக் கமிட்டி யோசனைகள் கொடுத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் சர்க்கார் செய்துகொண்டிருக்கும் போது, “சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை, சர்க்கார் அசிரத்தையாக இருக்கிறது” என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு சொல்வதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அரசாங்கத்தார் சுமார் இருக்கவிலை. அரசாங்கத்தார் ஏற்கெனவே பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தத்தில் இரண்டு கட்டங்கள் முடிந்துவிட்டன. பயிரிடும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து மிராசுதார்கள் வெளியேற்றாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டோம். அதாவது, “பிச்சுலிடி ஆப் டென்யூர்” ஏற்பட்டு விட்டது. இது ஒரு கட்டம். நியாய வரரச் சட்டம் இயற்றுவது இரண்டாவது கட்டம் ஆகும்; அந்தச் சட்டத்தையும் கொண்டுவந்துவிட்டோம். கடைசியாக, நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது கொஞ்சம் சிக்கலான பிரச்சனை. இதில்தான் ஏராளமான தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. இதைச் செய்துவிடலாம். சில நாடுகளில் இந்தக் காரியத்தை சுலபமாகச் செய்துவிட்டார்கள். இந்நாட்டில் அவ்வளவு சுலபமாகச் செய்வதற்கில்லை. இங்கே இருக்கும் நிலைமையில் அவ்வளவு சுலபமாகச் செய்வது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. அவ்வளவு சுலபமாகச் செய்தால் நியாயமான முறையில் அக்காரியம் இங்கே செய்யப்படுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. இங்கே ஜனநாயக நிர்வாகம் நடக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள்கூட இதில் உள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பர்மாவிலிருந்து நிலச்சம்பந்தமாக தமக்கு ரூ. 50 லட்சம் வரை பணம் வரவேண்டுமென்றும், அது இதுவரை வரவில்லை என்றும், அந்தப் பணம் வருமா, வராதா என்று தெரியவில்லை என்றும் அவர் சொன்னார். நிலச் சுவாந்தார்களை அந்த மாதிரியான நிலைமைக்கு உட்படுத்தினால் பரவாயில்லை என்று நினைப்பதாயிருந்தால். சீக்கிரம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடலாம். இன்னும் சில நாடுகளில் நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டதுடன் அப்படியே நிலச்சுவாந்தார்களைத் தீர்த்துக்கட்டவும் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே நஷ்டயீடு கொடுக்கும் பிரச்சனையே கிடையாது. ரஷியா போன்ற நாடுகளில் இவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள்; சர்க்கார் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களின் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களைத் தீர்த்துக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நாம் செய்யமுடியாது. நாம் ஒரு சட்ட வரம்பிற்குட்பட்டு இருக்கிறோம். அந்த வரம்பிற்குட்பட்டு நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். (குறுக்கீடு.) இது விஷயமாக, காஷ்மீரைப் பற்றி குறிப்பிடப்படுகிறது. அவ்வளவு தூரம் ஏன் போக வேண்டும்? பம்பாய் போன்ற ராஜ்யங்களிலேயே சீர்திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். காஷ்மீர் அரசியல் சட்டத்தை நான் படிக்கவில்லை. பத்திரிகைகளிலும் காஷ்மீரைப்பற்றி நான் ஒன்றும் படிப்பதில்லை. அங்கே யாரோ குலாம் பாச்சாவுக்கும் ஷேக்

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

அப்துல்லாவிற்கும் தகராறு இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) (ஒரு கணம் அங்கத்தினர் : பக்ஷி குலாம் மகம்மது.) ஆமாம், பக்ஷி குலாம் மகம்மது விற்கும் ஷேக் அப்துல்லாவிற்கும் ஏதோ தகராறு இருக்கிறது. அதெல்லாம் எனக்கு சரிவரத் தெரியாது. ஏனென்றால், அந்த விஷயங்களை யெல்லாம் நான் பத்திரிகையில் படிப்பதில்லை. சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்டு நாம் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். இப்போதிருக்கும் நிலையில் நாம் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. முதலில் குறிப்பிட்ட அளவு இப்போது நஷ்டயீடு கொடுக்க முடியாது என்று கருதி சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்திருக்கிறார்கள். பொதுக் காரியங்களுக்காக நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கொஞ்சமாக நஷ்டயீடு கொடுப்பதற்கு வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையில், முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்களை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் பாணியில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது ஒரு விஷயம். ஆனால், “சோஷலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம்” என்று சொல்லி நாம் திட்டம் கொண்டுவருவதினால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால், அதுவும் சரியல்ல. சோஷலிஸ்ட் பாணி என்று சொல்லிக் கொண்டு நாம் ஏதாவது செய்துவிட்டு உணவு உற்பத்தி இல்லாமற்போனால் அது கெடுதி. அதை எல்லோரும் உணருகிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதினால் கூடுமானவரை உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படக் கூடாது என்றும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு முதல் முக்கியத்துவம் (Top priority) கொடுக்கவேண்டுமென்றும் பெரிய தலைவர்கள் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டையும் வைத்துக் கொண்டு நாம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். பொதுவுடைமை சமுதாயம் வரவேண்டும்; அப்படிக் கொண்டு வரும்போது உணவு உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படக்கூடாது.

12-50
p.m.

கேள்வி நேரத்திலே உணவு உற்பத்திபற்றி பேசும்போதுகூட, “உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது; நியாய விலைக் கடைகளை எடுத்துவிடக் கூடாது” என்று சொல்லப்பட்டது. ஏதாவது நாம் அவசரப்பட்டு செய்து, அதனால், உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் அது தவறு. உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வதும் அவசியம்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில், “இனிமேல் நிலம் சம்பாதிக்கிறவர்களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டுவதற்கு ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்படும்” என்று சொன்னார்கள். இருக்கும் நிலத்திற்கே ஒரு வரம்பு நிர்ணயித்து அதையெல்லாம் ஏன் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் சிலர் கேட்கிறார்கள். வாஸ்தவம் தான். இப்பொழுதிருக்கும் நிலத்திற்கு வரம்பு கட்டினால், வரம்பு போக பாக்கியிருப்பதை அரசாங்கம் தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் எடுத்து அதைப் பல பேருக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜமீந்தார்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டோம். ஜமீந்தார்களுக்கு ஓரளவு தான் நிலம் சொந்தமாக இருந்தது. மிச்சம் எல்லாம் ரயத்துவாரி நிலங்கள். அப்படி ஜமீன் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டதற்கே நாம் 12 முதல் 13 கோடி ரூபாய் வரையில் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தது. இம்மாதிரி அதிகமாக மிச்சமான நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதிலே நாம் இன்னும் அதிகமாக நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜமீந்தார்களுக்கு கொடுத்ததைவிட, இரண்டு மூன்று மடங்கு நாம் கொடுப்பதற்குப் பணம் வேண்டும். பணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் அந்த வேலையில் புகவேண்டும். இப்பொழுது நமக்கு இருக்கும் பண நெருக்கடி எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. ஏதோ ஒன்றும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் நிலத்தை எடுத்து இஷ்டப் பிரகாரம் பிரித்துக்கொடுத்துவிடுவதாயிருந்தால் செய்துவிடலாம். அப்படி நாம் செய்வதற்கு இல்லை. எல்லாம் நியாயமான முறையில், சட்ட ரீதியாகத்தான் செய்யவேண்டும். அதனால்தான் இப்பொழுது வைத்திருக்கும் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கிறது.

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

செய்வதற்கு என்ன ? என்று சாதாரணமாகக் கேட்கலாம். செய்வதற் குப் புகுந்தபோதுதான் இந்தக் கஷ்டம் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. இதற் கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கத் தயாராயிருக்கவேண்டும். இதிலே தகராறு இருப்பதிலே அதை யோசனை செய்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

அதோடுகூட, மத்திய அரசாங்கம் நிலச்சீர்திருத்த விஷயத்தில் எல்லா மாகாணங்களுக்கும் ஒரு uniform முறை இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பு கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு முறை இருக்கக் கூடாது. ஏதோ கொஞ்சம் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கலாம்; அடிப் படையிலே, அதிக வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது. கூடுமானவரை ஒரு uniformity இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதற்காகத் தான் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை வருஷங்களுக்கு முன்னாலே கூட டில்லி யில் ஒரு கமிட்டி கூடி ஆலோசித்தது. இன்னும் சில நாட்களில் டில்லி யில் மீண்டும் ஒரு கூட்டம் கூட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லா மாகாணத்தின் சார்பாகவும் ரெவின்யூ அமைச்சர்கள் அல்லது முதல் அமைச்சர்கள் அழைக்கப்பட்டு, இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்த வகையிலே கூடுமானவரை யூனிபார்மிடி உண்டாக்கலாம் என்று அந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, அவசரம் அவசரமாக அதைத் தட்டிக் கழித்துவிட்டு நாம் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்துவிட முடியாது. அதையும் பொருத்துத்தான் எந்த வகையிலே மற்ற மாகா ணங்களிலே இருக்கிறவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதையும் கவனித்துக் கொண்டு வந்தால்தான் நல்லது.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதிலே வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வரம்பு கட்டுவதிலே வருமா னத்தை உத்தேசித்து வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன் னொரு தரத்தார் வருமானம் என்ன, என்று கண்டுபிடிப்பதிலே தொந் தரவு இருக்கிறது, நில விஸ்தீர்ணத்தைக் கொண்டே வரம்பு கட்டலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அம்மையார் அங்கத்தினர் அவர்கள் “விஸ்தீ ரணம் அடிப்படையில் வரம்பு நிர்ணயிப்பது என்றால் எப்படி நிர்ணயிக்க முடியும் ? வரம்பு நிர்ணயிப்பதென்றால், அது நிலத்தைப் பொறுத்தது. ஒரு நிலத்திலிருந்து வரும்படி சற்று அதிகமாக வரலாம்; இன்னொரு நிலத்திலிருந்து வரும்படி சற்று குறைவாக வரலாம்” என்று சொன்னாற் கள். நில விஸ்தீர்ணத்தைக்கொண்டு வரம்பு நிர்ணயிப்பது அவ்வளவு மோசமானதல்ல. அப்படி வரம்பு கட்டுவதாக இருந்தாலும் கட்டலாம். நிலம் அனேக தரம் உடையதாக இருக்கலாம். முதல் கிளாஸ் நிலம், இரண்டாம் கிளாஸ் நிலம், மூன்றாம் கிளாஸ் நிலம், கார்டன் நிலம் என்று பலதரப்பட்டதாக இருந்தாலும், இம்மாதிரி நிலங்களிலிருந்து என்ன வருமானம் வருகிறது என்று ஓரளவு தெரிந்திருக்கிறது. நில விஸ்தீர் ரணத்தின் அடிப்படையிலே வரம்பு கட்டினால்கூட அது அவ்வளவு மோச மான நிலைமையில் இருக்காது. கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கலாமே தவிர அதிக வித்தியாசம் இருக்காது. ஆகவே, அதன்மூலமும் வரம்பு கட்டலாம். விஸ்தீர்ணத்தைக் கொண்டு வரம்பு கட்டுவதிலும் சில அனு கூலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் யோசித்து, அப்படிச் செய்வதா, இப்படிச் செய்வதா என்று யோசித்துச் செய்யவேண்டி வரும்.

ஆந்திர அரசாங்கம் வருமானத்தை நோக்கி வரம்பு கட்ட வேண்டு மென்று சொல்வதை இப்பொழுது பத்திரிகையிலே பார்க்கின்றோம். அதனால்தான் இனிமேல் நிலம் வாங்குபவர்களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டு மென்று, future ceiling-ஐப் பற்றி ஒரு மசோதா கொண்டுவர உத்தேசம் இருக்கிறது. இப்பொழுது நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் விஷயத்திலும் உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்து சட்டம் கொண்டுவந்தும் செய்யலாம். ஆனால், அதற் குப் பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. நஷ்ட ஈடு கொடுக்க பணம் வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார் கள். அக்கமிட்டி இன்னும் சில நாட்களிலே கூடப்போகிறது. இதையெல் லாம் அனுசரித்து நாம் சட்டம் கொண்டுவருவதுதான் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலம் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் ரொம்பத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கண் பார்ப்பதற்கும் இடம் எல்லாம் திறந்தவெளியாக இருக்கிறதென்றால், அதை யாவல்லாம் ஏதோ எல்லோருக்கும் பிரித்துக்கொடுத்துவிடலாம் என்று சிலர் நினைத்துவிடுகிறார்கள். அப்படி எல்லா நிலத்தையும் தர்க்கால்து பண்ணுவதற்கில்லை. இதிலே சில விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். கால் நடைக்கு மேய்ச்சல் நிலம் வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்திலே கால்நடைகளுக்குப் போதிய மேய்ச்சல் வசதி கிடையாது. ஒரு கால்நடைக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் மேய்ச்சல் நிலம் இருந்தால்தான் நல்லது. அப்பொழுதுதான் கால்நடை நன்றாக விருத்தியாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அனேக கிராமங்களில் அந்த அளவு இல்லை. கால்வாசி கூட இல்லை. கால்நடைகளின் மேய்ச்சல் நிலத்திற்கென்று கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைத்துத்தான் மிச்ச நிலத்தை நாம் விநியோகிக்கவேண்டும். அதோடு கூட, Channel புறம்போக்கு, Tank புறம்போக்கு இம்மாதிரி பொதுக் காரியத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தைக் கொடுக்க முடியாது. இம்மாதிரி வேண்டிய நிலங்கள் போக, மிச்ச நிலங்களைத்தான் தர்க்கால்து செய்து கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரி மும்முரமாகத்தான் தர்க்கால்து நிலம் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. சென்ற 4, 5 வருஷ காலத்திலே சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் கொடுப்பதென்றால் மனு போட்டவர்களுக்கல்லாம் ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா வீதம் பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவதில்லை. 100 ரூபாய் நோட்டீஸ் சில்லரை மாற்றி கொடுத்து விடுவதுபோல் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட முடியாது. ஏனென்றால் ஏற்கெனவே ஒருவன் சிவாஜமா செய்திருப்பான். அதற்குப் போட்டியாக இன்னொருவன், தன்னுடைய பலம் காரணமாக முதலில் இருந்தவனை விரட்டியிருக்கமுடியும். இதையெல்லாம் விசாரிக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் விசாரித்துச் செய்தால்தான் நியாயம் கிடைக்கும். விசாரிக்காமல் செய்தால், நியாயமற்ற சில பேர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும்படியாக நேரிடும். உரியவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்காமல் போய்விடும். இதையெல்லாம் விசாரிப்பதற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது. முதலிலே இந்த மாதிரி நிலம் வழங்குவதில் கலெக்டருக்குத்தான் அதிகாரம் இருந்தது, — அணைன்மென்ட் பண்ணுவதற்கு. இப்போது அந்த அதிகாரத்தைப் பரவலாக தாசில்தார், டெபு தாசில்தார் இன்னும் எத்தனையோவித தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் எல்லோருக்கும் அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக மதிப்பு இல்லாத நிலங்களை மேற்கண்ட ஆபீசர்கள் கொடுக்கலாம் என்று செய்திருப்பதற்குக் காரணமே கலெக்டரே எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகும் என்பதுதான். இந்தமாதிரியாகச் செய்தால் சலபமாக எல்லோருக்கும் சிக்கிரத்திலேயே கொடுக்கலாம் என்று தான் இம்மாதிரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி விதிகளைத் தளர்த்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்னும் ஏராளமான நிலம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தோராயமாக மதிப்பிட்டுப் பார்த்தால் மூன்று லட்சத்து நாற்பத்தையாயிரத்துச் சொச்சம் ஏக்கர் கொடுக்கக்கூடிய நிலம்மையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் மூன்றில் ஒரு பாகம் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் நாம் விதிகளை எல்லாம் தளர்த்திக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதனால் ஜாரியான நிலத்தை விட இன்னும் அதிகமான நிலங்கள் கொடுக்கப்படும்.

பிற்பாடு லோயர் பவானியைப்பற்றிப் பலர் சொன்னார்கள். இது சுமார் ஏழுமூட்டை வருஷங்களாக இருக்கும் தலைவலியான பிரச்சனை. என்னதான் செய்தாலும் திருப்தி காணப்படவில்லை. நேரிலேயும் போய் இருக்கிறோம். சத்தியமங்கலத்தில் விவசாய மகாநாடு நடந்தது. ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் வந்திருந்தார்கள். நிதி மந்திரி, முதல் மந்திரி இவர்கள் எல்லாம் ஈரோடில் கூடினார்கள். இந்தப் பிரச்சனைக்கு எப்படி சுமுகமான தீர்வு காண்பது என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி ஆராய்ந்து கடைசியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிற்பாடு தான் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிராந்தியத்தில் புஞ்சை அதிகமாக

1-10
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

வினையக்கூடும். நஞ்சை கொஞ்சமாகச் சாகுபடி செய்து கொண்டால் போதும். ஆனால் ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன? எல்லோரும் நெல் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நாற்பதாயிரம், ஐம்பதாயிரம் எக்கராவுக்குச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஓரளவுக்குத் தான் நெல் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதை மீறி நெல் சாகுபடி செய்வதால் தான் அதைத் தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பல தகராறுகள் இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்கத்தான் மகாநாடு கூடி எல்லாம் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி நிலத்தை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து இன்ன இன்ன பிரிவில் இன்ன இன்ன தானியங்களைப் பயிரிடலாம் என்று செய்து நஞ்சை நிலம், தோட்டக்கால் நிலம், சாதாரணப் புஞ்சை நிலம் என்று வைத்து 20 ரூபாய், 17, 11½ ரூபாய் இப்படியாக தீர்வை விதிப்பது என்பதாகவும் முடிவுசெய்து இதை விவசாயிகளும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். பெருவாரியான ரயத்துகள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். என்னடாது, இருந்த பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டதே என்று எண்ணி, இப்போது ஸ்ரீ நல்லசுவம் அவர்கள் ஒரு புது கிளர்ச்சியை—வரிகொடா இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார். இந்தத் திட்டத்திற்கு அங்குள்ள ரயத்துகள் யாரும் சேரமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டியதை நாங்கள் செய்துவிட்டோம். கனம் கருத்திரும்மன் யார்? அவர் அந்தப் பிரதேச விவசாயியா என்பதற்குக் கேட்டார்கள்.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : On a point of information.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : My information is that Mr. Karuthiruman has no land in the Lower Bhavani Project area. Is it correct?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நிலம் அங்கேதான் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. (ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திரும்மன் : பவானி பாசனத்தில் எனக்கும் கொஞ்சம் பழைய நிலம் இருக்கிறது. நானும் ஒரு விவசாயிதான் என்று சொல்லிகொள்ள விரும்புகிறேன்.) நானும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். நிலம் எங்கே இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிப் பிரச்சனை அல்ல. அவருக்கும் நிலம் இருக்கிறது. அவர் விவசாயிதான். அடுத்தபடியாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பிரச்சனையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து கொஞ்சம் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1-7-1957-ல் இருந்து கிராம முன்சீபுகளுக்கு ஐந்து ரூபாய், கர்ணத்திற்கு 7 ரூபாய் அதற்குக் கீழ் இருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கு நான்கு ரூபாய் ரேபி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து, ஏழு, நான்கு என்று கொடுத்திருப்பதனாலேயே முப்பது லட்சத்து அறுபத்து மூவாயிரம் ரூபாய் அதிகச் செலவு ஆகியிருக்கிறது. பத்து ரூபாய் அதிகப்படுத்தினால் ஒரு கோடி ஆகியிருக்கும்.

ஆனால் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்கள் அல்ல. இத்தமாதிரியான வேலைக்கு ரொம்பப் போட்டியுண்டு. ரொம்பப் பணக்காரர்கள்கூட இந்தப் பதவிக்கு உள்ள கௌரவத்தை நினைந்து இதை வைத்துக் கொள்வார்கள். இந்த கவுன்சில் பிரிசிடென்ட் கூட மணியக்காரராகத்தான் இருந்தார். அவர்கள் முழுநேர ஊழியர்கள் அல்ல.

அவர்களை முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமித்து விட்டால் அவர்களுக்கு கூடுதல் கொடுக்கலாம். முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பணச் சலுகை ஜாஸ்தியானாலும் அவர்களுக்கு சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. புல்-பைம் சர்வென்டானால் அவர்களை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எங்கும் மாற்றலாம். ஆனால் இவர்கள் எங்களுக்கு பணம் ஜாஸ்தி வேண்டும், எங்களை மாற்றக்கூடாது, எங்களுக்கு பரம்பரைப் பாத்தியதை வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அதையெல்லாம்

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

பார்த்து ஒரு முடிவிற்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் அடிப்படையில் இவர்களைக் கொண்டுவந்து பார்க்கக் கூடாது என்றளவில் யோசனை இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இப்பொழுது கொடுத்தள்ள சம்பள உயர்வினால் கொஞ்சம் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். முழு திருப்தி அடைந்துவிடவில்லை. ஆகவே, அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்கு தூபம் போட வேண்டியதில்லை. அடுத்த படியாக, இந்த அக்கிரகஸ்சரஸ் இன்கம்டாக்ஸ் மசோதாவை இந்த செஷனிலேயே, அங்கத்தினர்கள் வீட்டிற்கு போவதற்குள் கொண்டு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்தவுடனேயே நிறைவேற்றி விட வேண்டுமென்ற உத்தேசம் இல்லை. அதை ஒரு பொறுக்கு கமிட்டிக்கு விட்டு அதை பரிசீலித்து நல்ல முறையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் உத்தேசம். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் பொறுக்கு கமிட்டி ஆலோசித்து அதை நல்ல முறையில் கொண்டு வரலாம். இதில் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. சென்ற வருஷத்தில் சொன்னார்கள், இந்த மாதிரி வருமான வரி கொண்டு வருவது சரியல்ல, கிராமங்களில் உள்ள பெருவாரியான மக்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது, கணக்கு வைத்துக்கொள்ள தெரியாது. ஆகவே, இது கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைக் கொண்டு வந்து அவர்களை ஓரளவிற்கு பழக்கப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு கணக்கு ஒன்றும் எழுதி வைத்துக்கொள்ளத் தெரியாது என்று சுமீமா ரொம்ப நாள் சொல்லிக்கொண்டே யிருக்க முடியாது. கிராமங்களிலும் வெள்ளைச் சொக்காய்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ரயத்துக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கணக்கு எழுதத் தெரியும். ஆகவே, எந்த வரம்பு வைக்கலாம் என்று யோசித்துச் செய்யலாம்.

பெரிய பெரிய பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது. இப்பொழுது சின்னச் சின்ன பிரச்சனைகளுக்கு வருகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்த கனம் அங்கத்தினரின் பிரச்சனையைப்பற்றி முதலில் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். அவர்தான் இந்த விவாதத்தையே ஆரம்பித்தார்கள். அவரது முக்கியமான கோரிக்கை என்னவென்றால், எரியில் பயிரிடுவதும், ஏரி எதுவாயில் பயிரிடுவதும் விரைப்படுகிறது என்பதாகும். ஜமீந்தாரி காலத்தில் அப்படி செய்து வந்தார்களே, இப்பொழுது அப்படிச் செய்ய முடியாததால் ஆயிரக் கணக்கான ரயத்துக்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் என்ன செய்வார்கள், எங்கே போய் எப்படி ஜீவனம் நடத்துவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சொல்ல நினைப்பது என்னவென்றால், ஏரி எதுவாய்களில் பயிரிடுவதால், அடிக்கடி உழுது உழுது அந்த மண் எல்லாம் லூஸாகி விடுகிறது. அதனால் வெள்ளம் வரும்போது அந்த மண் எல்லாம் விழுந்து எரிடாகி விடுகிறது. ஏரி எதுவாயில் பயிரிட அனுமதிப்புதால் மண் எல்லாம் சேர்ந்து ஏரி தூர்ந்து போய் விடும். ஜமீந்தார் காலத்தில் அதையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசமோ நிமித்தமோ இல்லாமல் இருந்தது. அப்பொழுது “தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன்” என்று சொல்வார்களே அதே போல் அப்பொழுது வலிமை உள்ளவர்கள் என்னென்னவோ செய்து வந்தார்கள், அதை யாரும் கவனிக்கவில்லை. சிவகிரி, ராமநாதபுரம் போன்றயிடங்களில் கைகளோன் காலத்தில் ஏரிகள் எல்லாம் உடைந்து ஒரு ஏரியின் தண்ணீர் இன்னொன்றுக்குப் போய் அதனால் ஏராளமாக சேதம் ஏற்பட்டது. அதற்காக, ஏரிகளை மராமத்து செய்ய, இரண்டு, இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் வரையில் செலவானது. அதற்கு மத்திய சர்க்கார் மான்யமாகவும் கடனாகவும் பணம் கொடுத்து உதவி செய்தது. தண்ணீர் ஏராளமாக வந்தால் அது மோதி கரையை உடைத்துக்கொண்டு போகிறது. ஏரி ஆழமாக இருந்தால் பரீச் இருக்காது. ஆறு மாத ஏரி என்றால் ஆறு மாதம் தண்ணீர் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அது, மூன்று அல்லது நான்கு மாதந்தான் தண்ணீர் பிடிக்கிறது. அதனால் ரிக்கக்ளைஸ்ட் ஆய்க்கட்டுக்களுக்கு தண்ணீர் குறைச்சலாகிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு பாதகமும் ஏற்படாத முறையில் நிலம்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

கொடுக்க முடியுமானால் அதைக் கொடுக்க சர்க்கார் தயார். நமக்கும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். ஆயக்கட்டுகளுக்கு பாதகம் ஏற்படாஅலும் ஏரியின் நிலவரத்திற்கு அபாயம் வரக்கூடாது. அதை பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அது, அப்பொழுது ஜமீந்தார்களின் கடமையாக இருந்திருக்காது. ஆனால் அது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதோடு, அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கு வரி ஐரூராகவும், மும்முரமாகவும் வசூல் செய்து வருகிறார்கள் என்று. இந்த மாகாணத்தில் அந்த பகுதியில்தான், எந்தக் காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை, ரொம்ப நாளாக பணம் வசூலிக்காமல் தேங்கிப் போய்விட்டது. போன லீஸனில் (இந்த வருஷம்) விவசாயிகளுக்கு சுமாராய் வந்திருக்கும்போது, அதை அங்கத்தினர் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டார்கள், அப்படியிருக்கும்போது அவர்களிடம் இருந்து வசூல் செய்வதில் தவறு என்ன இருக்கிறது. இந்தத் தடவையாவது ஓரளவு வசூல் செய்ய வேண்டாமா? ஜப்தி செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இப்பொழுது ஜப்திகள் எல்லாம் போய் ஜப்திகளாகத்தான் இருக்கிறது. ஜப்தி என்று அவர்கள் சொல்வது போல் வீட்டிற்குள் புருந்து ஒன்றையும் எடுத்துப் போகவில்லை. முன்பெல்லாம் ஜப்தி என்றால் என்ன செய்வார்களோ அப்படியெல்லாம் இப்பொழுது செய்வதில்லை. கிராப்ளை ஜப்தி கைய்யலாம். அப்படியிருந்தால் தான் ஏதோ கொஞ்சம் பணமாவது கொடுப்பார்கள். அப்படி ஜப்தி செய்யாமல் ஒன்றும் நடப்பதில்லை. அதில் லாமல் ரயத்துக்களை இம்சிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் சர்க்காருக்கு இல்லை. கொஞ்சங் கொஞ்சமாக பணம் அடைத்தால் தானே பளுவும் குறையும். வரி வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதின் பேரில் அதை ஒத்தி வைத்துவிட்டோம். அப்படி, ஐந்தாறு வருஷ கிஸ்தி சேர்ந்து விட்டது. பின்னால் வசூல் செய்யும்போது கேட்கிறார்கள், ஏன் அப்போதைக்கப்போது வசூல் செய்யக்கூடாது என்று திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். ஐயோ பாவம் என்று சொன்னால், இப்படிக்கேட்கிறார்கள். உப்பு மிஞ்சினால் தண்ணீர், தண்ணீர் மிஞ்சினால் உப்பு என்று சொல்வார்களே அது மாதிரித்தான் இது இருக்கிறது. பின்னர், ஏதோ ஜப்தி செய்வது அநாகரீகம் என்றார்கள். அவர்களிடம் ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரி கொடுக்கிற விஷயத்தில் இண்டியன்ஸ் ஒரு மாதிரி, மேல் நாடுகளில் இருப்பவர்கள் ஒரு மாதிரியிருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளில் வரி கொடுப்பது தங்கள் கடமை என்று நினைக்கிறார்கள். சம்பளம் வாங்கினால் வரிப்பணத்திற்கு செக் எழுதிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இங்கு அப்படியில்லை. பில் கலெக்டர் ஒரு தடவைக்கு பத்து தடவை போக வேண்டும். சில பெரிய மனிதர்கள்கூட, டொனேஷனுக்கு வரும்போது ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று ஜம்பமாக போட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் கொடுக்கிறதுதான் இல்லை போய் போய் கேட்டு கால் ஒடிந்து அதை விட்டுவிடுகிறார்கள், பணம் வசூலிக்கப் போனவர்கள். அப்படியிருக்கிறது நம் நாட்டில் உள்ள நிலை. அப்படி வெளி நாடுகளில் உள்ள அந்த மனப்பான்மை நம் நாட்டில் வந்தால் யாரும் போய் வசூல் செய்ய வேண்டியதேயில்லை. பணம் தானாக வரும். சிப்பந்திச் செலவும் குறையும். ஆனால் அந்த மனப்பான்மை நம் நாட்டில் வரும் நான் எந்தாளோ. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அடிக்கடி அந்தப் பிரச்சனை இங்கு எழுகிறது. அதை கவனித்து வருகிறோம். அதில் பல் கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. டிமான்ட் ஆன்ட் சப்ளைப் பொறுத்து கூலி கொடுக்கப்படுகிறது.

நாற்று, களை, அறுவடை, இந்த மாதிரியான காலத்தில் கொஞ்சம் கூலி அதிகமாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதர காலத்தில் குறைவாகத்தான் கூலி கொடுக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மினிமம் என்று நிர்ணயிப்பதற்கு கொஞ்சம் பார்த்து ஆலோசனை செய்துதான் இதை செய்யவேண்டும். அடுத்ததாக கூட்டுப்பட்டாவைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது.

31st March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

இதில் ஒரு சாராருக்கு கஷ்டம். இன்னொரு சாராருக்கு கொண்டாட்டம். சில இடங்களில் வேண்டுமென்றே கூட்டுப்பட்டாக்களை வைத்திருக்கிறார்கள். பிரிக்காத பட்டாக்களிலிருந்து சரியாக வசூல் செய்வது கிடையாது. ஆகவே அரசாங்கமே இதை பிரித்துவிடவேண்டுமென்று நினைத்து அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க உத்தேசம். இதை இங்கு சொல்வதற்கு முன்பே எனக்கு மனதில் பட்டது. பொதுவாக இங்கு வெரின்யூ அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷனைப்பற்றி அதாவது ரெவினியூ இலாகாவைப்பற்றி, இந்த இலாகா மெதுவாக காரியங்களை நடத்துகிறது, இதில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருக்கிறது, என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இதற்கு காரணம் என்னவென்றால், எல்லாவற்றிற்கும் இது தான் முழு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு உதாரணத்தை சொல்லுகிறேன். நாயை பொதுவாக கல்லால் அடிக்கிறார்கள், கம்பு கொண்டும் அடிக்கிறார்கள், நாயை முதலில் அடிக்கிறார்கள், காலில் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் நாயின் மீது எங்கு அடித்தாலும் நாய் காலேத்தான் தூக்கும். அதுபோல இன்றைக்கு அக்ரிகல்ச்சரல் டிபார்ட்மென்ட், வெட்டர்னரி டிபார்ட்மென்ட் மற்ற டிபார்ட்மென்ட் எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பாளியாக இந்த இலாகாதான் இருக்கிறது. நாய் கால் மாதிரி ரெவினியூ அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் இருக்கிறது. (சிரிப்பு) எல்லா இலாகாவினுடைய வேலையும் நான் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த இலாகாவின் மீது தான் வந்து விழுகிறது. பொதுவாக அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷனில் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்காக கமிட்டி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தக் கமிட்டி சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று. எனக்கு தெரிந்த வரையில் நானே 10, 15 உத்தரவுகள் போட்டிருக்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் முழுவதும் அமுலுக்கு வந்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும். எதிலும் பலன் கிடைக்க கொஞ்சநான் ஆகத்தான் செய்யும், என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக தியாகிகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் எந்தெந்த வகையில் பரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அதன்படி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தியாகிகளாய் இருந்தாலும் நிலமில்லாதவர்களுக்குத்தான் முதலாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதி அதற்கேற்றபடி கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் சின்னத்தரை அவர்கள் ஒரு இடத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இடத்திலுள்ள தண்ணீரை மாடு குடிக்கிறது, அதை பள்ளிக்கூடத்திற்கு கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் மாட்டுக்கும் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் வேண்டிய முறையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. வீட்டுமனை விஷயத்திலும் அவைகளை ஜாரி பண்ணுவதிலும் இப்படிதான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவோ ஜாரி செய்து கொடுத்த இடங்களில் போய் இருப்பதற்கு மறுத்து வருகிறார்கள். முன்னால் இருந்த இடத்திலேயே, அந்த இடம் சுகாதாரத்திற்கு பாதகமாய் இருந்தாலும்கூட அந்த இடத்தில் தான் இருப்போம் வேறு இடத்திற்கு வரமாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது. துரிதமாக வேலை நடக்கிறது என்று சொல்ல நான் எத்தனிக்கவில்லை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரம் செயலாற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக செய்யலாம். ஹரிஜனங்களுக்கு காலனி கட்டிக் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. நேற்று நான் போயிருந்தபோது பார்த்தேன். சேலம் பக்கத்தில் 40, 50 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால் அவர்களில் தலைவராய் இருக்கிற ஒருவர் அந்த பணத்திலிருந்து ஒரு வீட்டை பெரிதாக மாடி வீடாக கட்டியிருக்கிறார். இம்மாதிரி சில விபரீதங்களும் நடக்கிறது. அடுத்ததாக பயிரிடுவதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. யுத்த காலத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் பயிரிடலாம் என்று சொன்னீர்களே, இப்போது போகச்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st March 1958]

சொல்லுகிறீர்களே என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். யுத்த காலத்தில் எல்லாமே எம்ர்ஜென்ஸியாக கருதப்படுவது வழக்கம். மற்ற சிவில் வேலைகள் எல்லாம் நின்றும் விடும். அந்த வகையில் 'யுத்த காலத்தில்' அந்த வகையில் செய்திருக்கலாம். சாதாரண காலத்தில் எதெது பிரகாரம் செய்யவேண்டுமோ அப்படித்தான் நடக்க வேண்டும். ஆகவே இப்போது வைத்திருக்கிற இடங்களை எல்லாம் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. கள்ளக்குரிச்சியில் மலை மேலே இருக்கின்ற ஜாகைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அங்கே போன போது அங்குள்ள மக்களுக்கு அதை திருத்தி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் ஜமீன்தாரி முறையில் இருந்ததைவிடவும் இப்போது கிஸ்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அனேகமாக கூடுதல் இடங்களில் இருக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ சில இடங்களில் மாத்திரம் கொஞ்சம் கூடுதல் வசூல் இருக்கலாம். அதையும் இப்போது மக்கள் தெரிந்து கொண்டு விட்டார்கள். அனேக இடங்களிலும் குறைந்தது தான் இருக்கிறது. சில இடங்களில் பட்டா கொடுக்கும் விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இதற்கு சட்டங்கள் இருக்கின்றன, விதிகள் இருக்கின்றன, இதில் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். சில இடங்களில் செக் இருக்கிறது. சில இடங்களில் கௌன்டர்-செக் இருக்கிறது. இதை மாற்றுவதற்கு கோர்ட்டுக்கு விட்டு விடலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோர்ட்டுக்கு விரைவதைப்பற்றி கனம் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு விடக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத்தாக்க புதுக்கோட்டையை ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ்-லாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர். நாலேந்து தாலுகாக்களை பிரித்து நிர்வாக காரியத்திற்காக சேர்க்கும் போது பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. இந்த பிரிவினை விஷயம் வரும்பொழுது அதில் பல பிரச்சனைகள் வந்து சேர்ந்துவிடுகிறது. சமீபத்தில் நாங்குனேரியை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்க்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தபோது பல பிரச்சனைகளை சொல்லப்பட்டது. ஆகவே புதுக்கோட்டை தலைநகரமாக்கும் பிரச்சனையில் அங்கு ஜில்லாவாக ஏற்படுத்தும்பொழுது அந்த ஜில்லாவுக்கு தலைநகரமாக புதுக்கோட்டையை வைப்பதற்கு கவனிக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த எஸ்டேட் ரயத்வாரி பட்டா கொடுப்பதிலே ஒரு குறித்த காலத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்தக் காலம் போதாது, அதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எனக்கு பெடிஷன் வந்தது. அதை அதிகப்படுத்த கவர்ன்மெண்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அந்த விதியை மாற்ற வேண்டும். அதைப் பற்றி போர்டுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த விஷயத்தில் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்கிறோம்.

1-30
p.m. கடைசியாக எல்லோருக்கும் கடைசி கட்டம் சலுகாடு. (சிரிப்பு.) ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர்கள் அவர்கள், சலுகாட்டுக்குப் போக வழியில்லை, பெரிய மிராசுதார்கள் எல்லாம் போகவிடாமல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். (சிரிப்பு.) அதுவும் குறிப்பாக இந்த இடத்தில் செத்துப் போனவர்களைவாது எடுத்துக்கொண்டு போக வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

என் காலமும் ஆகிவிட்டது. (பலத்த சிரிப்பு.) வேறொன்றுமல்ல பேசுகிற காலம் ஆகிவிட்டது. ஆகவே, இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri K. Ramachandran withdrawing his cut motions?

SRI K. RAMACHANDRAN: I am pressing it, Sir.

31st March 1958]

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

‘ That the allotment of Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,40,98,400 under Demand I—Land Revenue Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri Govindaswamy withdrawing his cut motion?

SRI A. GOVINDASAMY : I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the allotment of Rs. 3,45,94,300 under Demand XI District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,45,94,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND NO. XXXIII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman withdrawing his cut motion?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : No, Sir. I am pressing it.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the allotment of Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,00,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Tuesday the 1st April 1958.

1-35
p.m.

The House then adjourned.